

ספר

שפתי ברכות

תרגום ארמי – עברי
על מסכת ברכות תלמוד בבלי

בו קובצו המילים בארמית ותורגמו לעברית על סדר
הדפים, לתועלת לומדי הגמרא, למען יבינו ויורגלו
בשפה הארמית.

ועינינו לכך שהקוראים בזה הספר, יגיעו בעזרת ה'
לשליטה בשפה התלמודית, וירכו בלימודם ללא צורך
בכלי עזר. ושכרנו יהיה שלם מאת ה', אמן.

מאת י. אביקסיס.

אדר תשע"ט

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

- מהדורה שניה מתוקנת ומורחבת, טבת תשפ"א -

©

כל הזכויות הבלעדיות,
ובכללן זכות צילום
והעתקה, אפילו בשינוי
לשון ובעיבוד וקיצור של
מהדורה זו או חלק ממנה,
הן בארץ והן בחוץ לארץ,
שמורות למחבר על פי דין
התורה, ולהבדיל על פי
חוקי הזכויות הבינלאומי.

להשיג אצל המחבר
טלפון: ???

לראשם יצוה ברכות עצומות

לא אחסוך פי מהבעת תודתי ונתינת ברכתי, לכבוד האברך החשוב מזכה הרבים, חכו ממתקים וכלו מחמדים, רבי **דוד רחמים לילוף** הי"ו. מה רבה עזרתו וגברה טובתו, ספר זה יעמד לזכותו. אודה לרחמנא על שלוחא מהימנא. וישלח ה' ברכתו, עליו ועל בני ביתו, יאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, ויזכהו בבנים תלמידי חכמים, ויזכה לגדול ולעמול בתורה, מתוך אושר בריאות ושמחה, אמן.

עוד אברך לכבוד האברך הרה"ג רבי **דוד דגה** שליט"א, מחבר הספרים היקרים "היכלי דעה" ו"שו"ת "דרכי דוד". על אשר עזרני ובעצתו הנחני ורבתה שמחתי על תרומתו שהביא כי חכם עדיף מנביא, יבוא על הברכה הוא ומשפחתו בנהורא מעליא ובריאות איתנה ויפוצו מעיינותיו חוצה ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו, אמן ואמן.

רבה תודתי והכרת טובתי למר אבי ומרת אמי היקרים והאהובים, אשר נטעו בי את האמונה ואת דרך התורה ועזרתם ותמיכתם עלי גברה, ה' יתברך יברכם בשמחה רבה ובריאות איתנה, יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים, את כל זרעם יראו אנשי תורה ואנשי שם, דשנים ורעננים יהיו להגיד כי ישר ה'.

הנני מודה לרבתי הגאונים מנהיגי הדור רבני ישיבת אור החיים אשר מימיהם אנו שותים ודבריהם הם לנו דרך חיים, ובפרט לרבינו הגה"ר רבי מרדכי בלמס שליט"א אשר מלמדינו דרך העיון והסברא הישרה. וחידושי מתוקים מדבש ונופת צופים ואת הלב משמחים. ודבריו עושים פירות ותלמידיו רבים, מהם רבנים וראשי ישיבות. יזכהו ה' להעמיד עוד תלמידים לאלפים ולרבבות.

והריני נותן שבח והודיה לבורא עולם שזיכני לחסות תחת צל קורתו של מוריני ורבינו עטרת ראשינו הגאון הגדול מרן ראש הישיבה רבי ראובן אלבז שליט"א. ברוך ה' שאנו זוכים לחזות בקודש פנימה ולהנות מזיו פניו "מלך ביופיו תחזינה עיניו" ולומדים מהנהגותיו ומתורתו הישרה

והמחכימה, אנו תפילה שהשי"ת יאריך ימים על ממלכתו, וירבה הצלחתו, ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח להגדיל תורה ולהאדירה.

וכאן מקום אתי להודות לאשתי נוות ביתי מנש"ת, אשר ידעתי כי לימוד תורתי ויישוב דעתי הוא לרוב מסירותה והשגחתה, חכמות נשים בנתה ביתה. וכן עזרה לי רבות בתיקונים והגהות עד אשר התקבל דבר נאות.

יהי רצון שנזכה בקרוב לראות את כל יוצאי חלצינו זרע קודש בנים צדיקים גדולים בתורה וביראת ה' טהורה, ולא תמוש התורה מפינו ומפי זרענו וזרע זרענו עד עולם, מתוך בריאות שפע ושמחה, אמן.

כמה מעלות טובות למקום עלינו

בשבח והודיה לבורא עולם, אנו שמחים להוציא לאור את הספר "שפתי ברכות".

לאחר עבודה של שנים, הגהות ותיקונים, הספר יצא מבית הדפוס בשעה טובה, אך האמת שלבי לא הניח לי להפיצו ברבים מכיון שאיני יודע תועלתו אם יועיל לאו.

לפיכך עמדתי על קנקנו ובדקתי תועלתו בקרב הלומדים, והנה ברוך ה' נוכחתי לדעת שתועלתו מרובה יותר מן המצפה, ואפרט להלן.

א. כל לומד רוצה לעמל בשכלו בגמרא בלא לקבל על מגש של כסף הסברים ופרושים, מהטעם הפשוט שהמח פועל כמו השריר, שאם נאמצו יתפתח ויצמח ויראה פרי בעמלו, אך הנה במקום לעמל במהלך הגמרא, הוא מתעכב זמן רב בהבנת פרוש המלים.

לשם כך בא ספר זה, לתת ללומד את האפשרות לעמל בשכלו בלי עיכובים, וזאת משום שהמלים מתרגמות ומסודרות בצורה נוחה. לפיכך אין מטרתנו להסביר את מהלך הגמרא, בכדי שלא יופסד העמל. אולם, התכלית היא להכשיר את הלומד בשפה של הגמרא.

ב. ישנה בעיה נוספת שספר זה נותן עליה מענה, לפעמים ישנן מלים שיש להן כמה פרושים ודבר זה מבבל את הלומד.

עובדה שנשאטתי שאלות בגמרא והציעו השואלים כל מיני תשובות ופולפולים, אך אם היו יודעים את פרוש המלה שאלתם כלל לא הייתה עולה, והמדבר הוא בבחורים למדנים שעוסקים בתקף הסברה ועמק העיון, וחבל שבמקום לעין בדברי הגמרא הם מתנגעים בפולפולי סרק, וזוהי סיבה נוספת שפרשנו בכל דף את המלים לפי הענין.

ג. למלים שפרושן אינו מתישב כל כך בלשון הגמרא, השתדלנו לחפש להן באור המקשרן וכתבנו אותנו ליד המלה בסוגרים, כך ירגל הלומד בצורת הדבור ודרך הגמרא.

ד. יתרה מכך, בספר זה ישנה שיטה יחודית המדריכה את הלומד להגיע לשליטה בשפת הגמרא בכחות עצמו מבלי צורך בכלי עזר, וזאת משום שהקורא לומד הרבה מלים בקלות, כיון שהמלים תרגמו לפי סדר הדף בצורה שוטפת.

כמו כן, הלומד מתרגל לזכר את המלים שפבר למד, משום שמלה שתרגמה פעם אחת לא תרגמה שנית כשתופיע שוב באותו דף. אמנם, מלה שתופיע שוב בדפים הבאים החלטנו לתרגמה שוב, והתועלת בכך כפולה: אחת, שלעיתים עשוי הלומד לשכח מה שלמד בדפים הקודמים. ועוד, שעל ידי כך יהא לשון הגמרא שגור בפיו.

סוף דבר, ידע הלומד שתוף כדי הלמוד עם הספר ירגל בשמוש בצורה שוטפת ונעם הזמן יגיע לשליטה בלשון התלמודית, כך יהיה לו בסיס איתן ללמוד התלמוד כלו. ומטעם זה הספר נכתב רק על מסכת אחת שכאמור לאחר השמוש בו, לא יצטרכו עוד תרגום מלא לשאר המסכתות.

ומאת ה' היתה זאת ויהי לנס, כי אחר שהספר נקרא בשם, גל ה' עיני ואראה שגם שמי רמוז בו. כי "שפתי" בגימטריה (עם הכולל) יוצא - "אני יצחק בן רבי יורם" ו"ברכות" בגימטריה יוצא - "אני יצחק בן רבקה".

ואסים בתפלה לבוא עולם, יהי רצון מלפניך מלך חי וקים, שיהיה ספר זה לתועלת הרבים, ויראו ברכה והצלחה בלמודם ויבינו תלמודם, וה' בעזרתם, ובכן יהא רעוא קדמך דתפתח לבם באוריתך.

ובעז"ה נזכה שיתקיים בנו הפסוקים: "וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך" (ישעיה נד, יג), "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" (שם יא, ט), במהרה ובזמן קריב, אמן.

וכבר אחת שאלתי מאת נורא עלילה, שתאיר עיני במאור התורה, ותזכני ביראת שמים טהורה, ולך נאנה תהלה.

יצחק. א'.

שפירתי ברכות

ברכות דף ב'.

פרק ראשון - מאימתי

דף ב'.		יליף	למוד.
תנא	תנא (השונה).	אי	אם.
היכא	היכן.	סיפא	סוף.
קאי	עומד.	והדר	ואחר כך.
תני	שונה.	פריש	פירש.
תו	עוד.	מילי	ענייני.
מאי	מה.	אמר מר	אמר הרב (ציטוט).
שנא	שונה.	מכדי	מכיון ש-, מאחר ש-.
רישא	ראש.	אכלי	אוכלים.
לתני	ישנה.	מלתא	דיבור.
אקרא	על הפסוק.	אנב	על גב.
כתיב	כתוב.	אורחיה	דרך.
הכי	כך.	קמשמע לן	משמיענו.
אימת	אימתי.	מעכבא	מעכבת.
ואי בעית אימא	ואם תרצה לומר.	תניא	שנויה (בברייתא).

שפירתי ברכות

ברכות דף ב':

זה.	האי	זה.	האי
ואחר כך.	והדר	הרי, זאת.	הא
שונה.	תני	יום.	יומא
הבן ממנה.	שמע מינה	דף ב':	
אדון, רב, אדוני, רבי.	מר		
והטל אותן (עמוד על הסטירה שביניהן).	ורמינהו		
סוף.	סיפא		
חלוקה.	פליגא	אולי, שמא.	דילמא
על משנתינו.	אמתניתין	מה.	מאי
ראש.	רישא	איש.	גברא
וכי נאמר.	מי לימא	בן.	בר
אחד.	חד	יאמר.	לימא
שיעור.	שיעורא	פסוק.	קרא
תאמר.	תימא	יום.	יומא
מכש-.	מכי	כמו שאומרים.	כדאמרי
שוקעת השמש.	ערבא שמשא	אנשים.	אינשי
לילה.	ליליא	העריב (שקע).	איערב
הם.	אינהו	שמש.	שמשא
מעריבים.	מחשבי	טהר.	אדכי
משכימים.	מקדמי	ארץ ישראל.	מערבא
בוא שמע.	תא שמע	הרי, זאת.	הא
		שמעו.	שמיע לחו
		שאלו (את אותה) שאלה.	בעו לה מבעיא

שפירתי ברכות

ברכות דף ג'.

קא סלקא דעתך	עולה על דעתך.	תרי	שני.
אי	אם.	תנאי	תנאים.
היינו	זהו.	אליבא	על לב (על-דעת).
לחוד	לבד.	אי	אם.
ואמרי לה	ויש אומרים.	בעית	תרצה.
הי מנייהו	איזה מהם.	אימא	אָמַר
מסתברא	מסתבר.	רישא	ראש.
שפיר	יפה.	לאו	לא.
ליה	לו.	מאי	מה.
הכי	כך.	קסבר	סובר, חושב, מבין.
מי סברת	וכי חשבת.	הוי	הוא, יהא.
אנא	אני.	לימא	יאמר.
אבין השמשות	על בין השמשות.	הא	הרי, זאת.
דידך	שלך.	קמשמע לן	משמיענו.
אמינא	אני אומר.	איכא	יש.
		ארעא	ארץ.
		חשיב	חושב.
		סימנא	סימן.
קשיא	קשה.	יממא	יום.
אדרבי מאיר	על רבי מאיר.	אורתא	ערב.

דף ג'.

שפירתי ברכות

ברכות דף ג':

סבר לה	הבין אותה.	צפרא	בוקר.
תנן	שנינו.	לכתוב	יכתוב.
שית	שש.	נשף	קפץ (והסתלק)
ליליא	לילה.	אתי	בא.
תרתני	שתיים.	מי הוה ידע	וכי היה יודע.
יממא	יום.	אימת	מתי.
הוו	היו, יהיו.	השתא	עכשיו.
להו	להם.	הוה ידע	היה יודע.
פלגא	חצי.	אילימא	אם נאמר.
קרי להו	קוראים להם.	ליה	לו.
בר	בן.	מי איכא	וכי יש.
אמרן	אמרנו.	ספיקא	ספק.
מילי דעלמא	ענייני עולם (דברי חולין).	קמי שמיא	לפני שמים.
לית לן בה	אין לנו בזה, לא בזה	אתא	בא.
איכא דאמרי	יש אומרים.	איהו	הוא.
הוה קאי	היה עומד.	אלמא	הרי ש-.
אורתא	ערב.	מספקא ליה	הוא מספק.
ממאי	ממה ("אתה למד").	סימנא	סימן.
האי	זה.	הוה ליה	היה לו.
הכי	כך.	מאי קרא	מה הפסוק.

שפירתי ברכות

ברכות דף ד'.

דף ד'.		חר	אחד.
בר	בן.	אידך	השני.
ואמרי לה	ויש אומרים.	תנא	שנה (פתיחה לברייתא).
בריה	בנו.	מי קרי לנפשיה	וכי קורא לעצמו.
מאי קרא	מה הפסוק.	כתיב	כתוב.
הוה	היה.	תנא משמיה	שנה משמו.
ידע	יודע.	רמי כתיב	השליך כתוב (דרש שני כתובים).
נמי	גם.	כדתניא	כמות ששנויה.
ליה	לו.	מאן	מי.
לאתעורי	להתעורר.	סבירא להו	הם סוברים, סברתם.
משנתיה	משנתו.	אי	אם.
למימר	לומר.	לימרו	יאמרו.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.		
בפלגא	בחצי.		
אורתא דתליסר	ערב שלושה עשר.		
נגחי	לילי, אור ל-.	אי	אם.
ארבסר	ארבעה עשר.	סבירא להו	הם סוברים.
קאי	עומד.	לימרו	יאמרו.
הכי	כך.	הא	הרי, זאת.
כי האידנא	כעת הזאת.	אמרי	אומרים.

דף ד':

שפירתי ברכות

ברכות דף ד':

כדתניא	כמו ששנויה (בברייתא).	מתיב	משיב (מקשה).
מאי שנא	מה שונה.	בריה	בנו.
דוכתא	מקום.	בעי	צריך.
תני	שונה.	למימר	לומר.
הכא	כאן.	תקינן	תקנו.
אי בעית אימא	אם תרצה לומר.	אריכתא	ארוכה.
איכא	יש.	דמיא	דומה.
לאפוקי	להוציא.	הכא נמי	כאן גם.
מאן	מי.	תימא	תאמר.
קמשמע לן	משמיענו.	הכי	כך.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	היכי	איך.
מסייע ליה	מסייע לו.	מצי סמיך	יכול לסמוך.
במאי קא מיפלגי	במה הם חלוקים.	התם	שם.
קרא	פסוק.	מאי טעמא	מה הטעם.
מאורתא	מהערב.	אילימא	אם תאמר.
נמי	גם.	אתיא	באה, נלמדת.
הוי	היה, הוא.	נימא	נאמר.
מעלייתא	מעולה.	תמניא	שמונה.
הויא	היתה.	אפינ	פנים.
צפרא	בוקר.	אית	יש.
כתיב	כתוב.	ביה	בו.

שפירתי ברכות

ברכות דף ה'.

תרתני	שנים.	בתריה	אחריו.
מערבא	ארץ ישראל.	ליה	לו.
מתרצי ליה	תרצוה, מישבים.	הא	הרי, זאת.
בר	בן.	פליגי בה	חלוקים בה.
מאי משמע	מה משמע (מניין אתה שומע).	חד	אחד.
האי	זה.	להו	להם.
תנא	שונה (פתיחה לברייתא קצרה).	בריה	בנו.
מאי קרא	מה הפסוק.	חבי	כך.
		היינו	זהו.
		תניא	שנויה.
		תני תנא קמיה	שנה התנא לפני.

דף ה'.

דף ה':

מיבעי ליה	צריך.	ליה	לו.
למימר	לומר.	בשלמא	בשלום (מוכן).
חד פסוקא	פסוק אחד.	בתיב	כתוב.
דרחמי	של רחמים.	תנא ליה	שנה לו.
בר	בן.	ההוא סבא	אותו זקן.
מאי דכתיב	מהו שכתוב.	אתיא	באה (נלמדת).
מאי משמע	מה משמע.	הבא	כאן.
ואי תימא	ואם תאמר.		
רישא	ראש.		
דענינא	של הענין.		

שפירתי ברכות

ברכות דף ה':

התם	שם.	חזא	ראה.
תניא	שנויה.	חזה	היה.
הוו	היו.	גני	שוכב.
אי בעית אימא	אם תרצה לומר.	גלייה לדריעה	גילה את זרועו.
הא	זאת, הרי.	נהורא	אור.
לן	לנו.	חזייה	ראהו.
להו	להם.	בכי	בוכה.
היכי דמי	כיצד.	בבית	אתה בוכה.
אילימא	אם נאמר.	אי	אם.
דין גרמא	זה עצם.	אפשת	הקבית (בלימוד תורה).
עשיראה ביר	בני העשירי.	מזוני	מזונות.
בר	בן.	בני	בנים.
חלש	חלה.	האי	זה.
על לגבי	נכנס אצלו.	שופרא	יופי
הב	תן.	בלי בעפרא	יבלה בעפר.
יהב ליה ידיה	נתן לו ידו.	בבינא	אני בוכה.
אוקמיה	העמידו.	על דא	על זה.
אמאי	למה, מדוע.	תרוויחו	שניהם.
לוקים	יעמיד.	אדהכי והכי	בינתיים.
לנפשיה	לעצמו.	תקיפו ליה	החמיצו לו.
אמרי	אומרים.	ארבע מאה	ארבע מאות.

שפירתי ברכות

ברכות דף ו'.

דני דחמרא	חביות של יין.	מיניה	ממנו.
אחזה	אחיו.	גניב ליה כוליה	גונב לו כולו.
רבנן	חכמים.	היינו דאמרי אינשי זהו שאומרים אנשים.	
ואמרי לה	ויש אומרים.	בתר גנבא גנוב	אחר גנב גנוב.
לעיין	יעיין, יתבונן.	מעמא	טועמת.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	קבילנא	אני מקבל.
במיליה	בדבריו (במעשיו).	יהיבנא	אתן.
מי חשידנא בענייבני חשוד אני בעיניכם.		איכא דאמרי	יש אומרים.
מי חשוד	וכי חשוד.	הדר חלא	חזר החומץ.
קודשא בריך הוא	הקדוש ברוך הוא.	חמרא	יין.
דעביד דינא בלא דינא		אייקר חלא	התייקר החומץ.
שעושה דין בלא דין.		איזרבן	נמכר.
איכא	יש.	בדמי	בדמים (מחיר).
מאן דשמיע עלי	מי ששמע עלי.	תניא	שנויה.
מלתא	דבר, דבור.	תימא	תאמר.
לימא	יאמר.	אימא	אמור.
חבי	כך.	הויין ליה	יהיו לו.
שמיע לן	שמענו.		
יהיב	נותן.		
שבישא לאריסיה	זמורות לאריסו.		
מי קא שביק	וכי מניח לי.	תניא	שנויה (בברייתא).
מיד	משהו, דבר.	אינהו	הם.

דף ו'.

שפירתי ברכות

ברכות דף ו'.

נפיש	מרובים.	מאן	מי.
מינן	ממנו (מאיתנו).	בעי	רוצה.
קיימי עלן	עומדים עלינו.	למידע	לדעת.
כי כסלא לאוגיא	כחפירה שסביב הגומא.	להו	להם.
חד	אחד.	לייתי	יביא.
אלפא	אלף.	קיטמא נחילא	אפר מנופה.
משמאליה	משמאלו.	נחרר אפורייה	יקיף את מטתו.
רבבתא	עשרת אלפים.	צפרא	בוקר.
מימיניה	מימינו.	חוי	נראה.
האי	זה.	בי	כמו, כש-.
דוחקא	דוחק.	ברעי דתרנגולא	רגלים של תרנגול.
הוי	הוא, יהא, יש.	למחזינהו	לראותם.
בלה	אסיפה.	ליתי	יביא.
מנייהו	מהם.	שלייתא	שיליה.
הני	אלו.	דשונרתא	של חתולה.
ברבי דשלהי	בְּרָפִים שעייפים.	אוכמתא	שחורה.
מאני דרבנן	בגדי התלמידים.	בוכרתא	בכורה.
בלו	בלים (מתבלים).	לקליא	לשרוף.
מחופיא	מחִיפּוֹךְ.	נורא	אש.
דידהו	שלהם.	לשחקה	ישחקנו, יכתשנו.
ברעי דמנקפן	רגלים שנקפות (מוכות).	לימלי	ימלא.

שפירתי ברכות

ברכות דף ו'.

ענייה מיניה	עיניו ממנו.	מבעיא	למה צריך (לומר).
חזי להו	רואה אותם.	מכתבן מלייהו	נכתבים דבריהם.
לשדייה	ישליכהו, יטילהו.	מכתבן מליה	נכתבים דבריו.
גובתא דפרזלא	צינור של ברזל.	תלתא	שלושה.
לחתמיה בנושפנקא דפרזלא	יחתמנו בחותם (יאטום בפקק) של ברזל	תימא	תאמר.
דילמא	שמא, אולי.	דינא	דין.
גנבי מניה	גונבים ממנו.	שלמא	שלום.
לחתום פומיה	יחתום פיו.	עלמא	עולם.
כי היכי	כדי.	אתיא	באה.
ליתזק	ינזק.	קמשמע לן	משמיענו.
בר	בן.	נמי היינו	גם הוא.
עבד	עשה.	תלתא	שלושה.
הבי	כך.	יתבי	יושבים.
חזא ואתזק	ראה וניזק.	כתיב	כתוב.
בעו	ביקשו.	ליה	לו.
רחמי עליה	רחמים עליו.	דמרי עלמא	של אדון עולם.
אתסי	נרפא.	בהו	בהם.
מאי	מה.	מי	וכי.
תרי	שנים.	קודשא בריך הוא	הקדוש ברוך הוא.
		שבחייהו	שבחייהם.
		אין	כן.

שפירתי ברכות

ברכות דף ו':

בריה	בנו.	כתיב	כתוב.
תינח	תהא נוחה (מוכנת).	אמרן	אמרנו.
בחד ביתא	בבית אחר.	למיפק	לצאת.
בתי	בתיים.	למיעל	להיכנס.
אי	אם.	למרהט	לרוץ.
נפישו להו	מרובים להם.	מריש	מתחילה.
טובי בתי	הרבה בתיים.	כי הוה	כשהייתי.
דמיין להרדי	דומות זו לזו.	חזינא להו	רואה אותם.
דף ו':			
כולהו	כולם.	רבנן	חכמים.
כתיבי	כתובים.	רחמי	רצים.
באדרעיה	בזרועו.	פרקא	פרק (דרשה בציבור).
בר	בן.	שבתא	שבת.
מאי	מה.	אמינא	אמרתי.
טעמא	הטעם.	מחליין	מחללים.
הוה	היה.	שמענא	שמעתי.
ליה	לו.	הא	זאת, הרי.
אי	אם.	אנא	אני.
מנא לן	מנין לנו.	נמי	גם.
		רהיטנא	רצתי.
		אנרא	שכר.
		רהטא	ריצה.

שפירתי ברכות

ברכות דף ז.

בלה	אסיפה	ספסרא	חרב.
דוחקא	דוחק.	קמליה	הרגו.
דשמעתא	של שמועה (הלכה).	ההוא מרבנן	אותו חכם.
דבי טמא	של בית אבל.	ואמרי לה	ויש אומרים.
שתיקותא	שתיקה.	אמרי תרוייהו	אומרים שניהם.
דתעניתא	של תענית.	כי אתה	כאשר בא (מארץ ישראל לבבל).
צדקתא	צדקה.		
דהספדא	של הספד.	איני	כך היא?
דלויי	להגביה (קולו בעצב).	הוו	היו.
דבי הלולי	של חתונה.		
מילי	דברים (לשמח חתן בדברים).		
מהדר אפיה	מחזיר פניו.	מאי	מה.
בי בנישתא	בית הכנסת.	מצלי	מתפלל.
לית לן בה	אין לנו בה.	בר	בן.
ההוא גברא	אותו איש.	תניא	שנויה.
מצלי	מתפלל.	קמשמע לן	משמיענו.
חזייה	ראהו.	כתיב	כתוב.
אידימי ליה כמיינא	נדמה לו כערבי.	מי	וכי.
כדו בר	כשתי רשויות.	איכא	יש.
קיימת קמי מרד		רתחא	כעס.
	אתה עומד לפני אדוניך.		

דף ז.

שפירתי ברכות

ברכות דף ז.

קמיה	לפני.	קאי	עומד.
קודשא בריך הוא	הקדוש ברוך הוא.	ברעא	רגל.
אין	כן.	שעתא	שעה.
ביה	בו.	נמי	גם.
השתא	עכשיו.	הכי	כך.
הוה	היה.	אית ביה	יש בו.
ידע	יודע.	שורייקי סומקי	כתמים אדומים.
היינו	זהו.	החיא שעתא	אותה שעה.
להו	להם.	לית ביה	אין בו.
ליה	לו.	ההוא צדוקי	אותו צדוקי (אפיקורס).
ואיתימא	ואם תאמר, ויש אומרים.	שבבותיה	שכונתו.
במיריה	כאמירתו.	טובא	הרבה.
מנא לן	מנין לנו.	בקראי	בפסוקים.
רתח	כועס.	יומא חד	יום אחד.
ואי בעית אימא	ואם תרצה לומר.	שקל	לקח.
הכא	כאן.	תרנגולא	תרנגול.
אימת	מתי.	אוקמיה	העמידו.
הנך תלת	אותם שלוש.	ברעי דערסא	רגלי המטה.
שעי קמייתא	שעות ראשונות.	עיין ביה	התבונן בו.
כי חורא	כאשר מלבינה.	כי ממא	כשיגיע.
ברבלתא דתרנגולא	כרבולת התרנגול.	אלטייה	אקללנו.

שפירתי ברכות

ברכות דף ז':

דף ז':

החיא	אותה.	מבעי ליה	היה לו לומר.
ניים	ישן.	מדעתיה	מדעתו.
שמע מינה	שמע ממנה.	זבניה לבכירותיה	מכר בכורתו.
לאו אורח ארעא	לא דרך ארץ.	חזו	ראו.
למעבד	לעשות.	כתיב	כתוב.
תנא משמיה	שנה משמו.	ביה	בו.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	חכי	כך.
איני	כך היא?	על ברחיה שקליה	בעל כרחו נטלו.
הא	הרי.	בכירותיה מניה	בכורתו ממנו.
ורמינן	ונשליך.	אקני	נתקנא.
קראי אהרדי	פסוקים זה על זה.	מאי	מה.
משנינן	נתרץ.	מנא לן	מנין לנו.
קשיא	קשה.	שמא גרים	שם גורם.
פליגא דרבי	חלוקה (על זו) של רבי.	קרא	פסוק.
בעא	בקש, שאל.	בתריה	אחריו.
רחמי עלה דמלתא	רחמי שמים בעניין זה.	חיים	חס.
אוקמה בזרעיה	העמידה בזרעו.	חזא	ראה.
תני	שונה.	תניא	שנויה.
אתיא	באה (נלמדת).	נמי	גם.
התם	שם.		

שפירתי ברכות

ברכות דף ח'.

הא	הרי, זאת.	לימא ליה מר	יאמר לו כבודו/הרב.
איני	כך היא?	לשלוחא דצבורא	לשליח הציבור.
קשיא	קשה.	בעידנא דמצלי צבורא	בזמן שמתפלל הציבור.
במיליה דידיה	בעניינים שלו.	ליתי	יבוא.
במיליה דשמיא	בענייני שמים.	ולודעיה	ויודיעהו.
ואיבעית אימא	ואם תרצה לומר.	מאי כולי האי	מה כל זה (מה הצורך בכל זה).
הא והא	זאת וזאת, אלו ואלו.		
מאי דכתיב	מה שכתוב.		
שאני	שונה (מקרה שונה).		
רמי	השליך (שני פסוקים שסותרים זה את זה).		

דף ח'.

ליה	לו.	מאי	מה.
מאי טעמא	מה הטעם.	כתיב	כתוב.
לא אתי מר	לא בא כבודו/הרב.	הבא	כאן.
לבי בנישתא	לבית הכנסת.	תניא	שנויה.
לצלויי	להתפלל.	נמי	גם.
לא יכילנא	איני יכול.	חבי	כך.
לבנפי	יכנסו.	ליה	לו.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	איכא	יש.
ליצלי	יתפלל.	סבי	זקנים.
טריחא לי מלתא	טרח לי הדבר.	אמרי	אומרים, אמרו.

שפירתי ברכות

ברכות דף ח'.

מקדמי ומחשבי	משכימים ומעריבים.	בחיורא בנבבא דעמרא
בי בנישתא	בית הכנסת.	(משיכת) ענף (קוצני ש-) בגזת צמר.
היינו	זהו.	דלאחורי נשרא שמאחור נתפס בין הקוצים.
אהני	הועיל.	איבא דאמרי יש אומרים.
להו	להם.	בפיטורי בפי ושט
לבניה	לבניו.	כחבל בפי ושט (חבל הנמשך מנקב הדומה לושט)
קדימו וחשיבו	השכימו והעריבו.	במשחל בניתא מחלבא
עיילו	הכנסו (התעכבו ותשהו).	כמשיכת שערה מתוך החלב.
בי היכי	כדי.	היינו דאמרי אינשי
תורכו חיי	תאריכו ימים.	זהו שאומרים אנשים.
קרא	פסוק.	ליבעי אינש רחמי יבקש אדם רחמים.
בתריה	אחריו.	זיבולא בתרייתא משפלת אחרונה.
סלקא דעתך	עולה על דעתך.	שלמא שלום.
אימא	אמור.	מר אדון, רב, אדוני, רבי.
במערכא	בארץ ישראל.	הא זאת, הרי.
כי נסיב אינש	כשנושא אדם.	עדיפא מבלהו עדיפה מכולם.
אתתא	אשה.	לימא לן יאמר לנו.
בר	בן.	מחני מילי מעלייתא
הווי	היו.	מאלו דדברים מעולים.
ניחא שבכלן	נוחה שבכולם.	
דמיא	דומה.	

שפירתי ברכות

ברכות דף ח':

משמיה	משמו.	שלא נפטרה).
מילי	דברים.	מחזיר פניו.
מריש	בראשונה, לפנים.	לומד, משנן.
הוה גריסנא	הייתי לומד.	אנו בשלנו.
בגו ביתא	בתוך ביתי.	הם בשלהם.
מצלינא	מתפלל.	
שמענא	שמעתי.	
היבא דגריסנא	היכן שלמדתי.	
הוו להו	היו להם.	בן.
תליסר	שלושה עשר.	בר
מצלו	מתפללים.	לאשלומינהו לפרשייתא
ביני עמודי	בין העמודים.	להשלימם לפרשיות.
היבא דהוו גרסי	היכן שהיו לומדים.	דכולא שתא של כל השנה.
ביה	בו.	במעלי יומא דכפורי
קשיא	קשה.	בערב יום הכיפורים.
בייף	כפוף.	תנא שנה.
נפיק	יוצא.	ליה לו.
גברא	איש.	כתיב כתוב.
בעי	שואל.	לאקדומינהו להקדימם.
פסוקא	פסוק.	ההוא סבא אותו זקן.
תיקו	תעמוד (עומדת במקומה, בעיה	תנינא שנינו.
		להם.

דף ח':

שפירתי ברכות

ברכות דף ט'

בניה	בניו.	זאת).	
אשלימו פרשיותיכו השלימו פרשיותיכם.	תני	שונה.	
תנן	הא	הרי, זאת.	
אמרינן	גופא קשיא	גוף (הברייטא) קשה (מצד עצמה).	
איכא	אלמא	הרי ש-	
אמרי	ליליא	לילה.	
תננו	והדר	ואחר כך.	
תנסבו גיורתא	יממא	יום.	
אזל לגבי	קרי ליה	קורא לו.	
אמרן	אינשי	אנשים.	
ליכא	קיימי	עומדים.	
פתחא	בההיא שעתא	באותה שעה.	
אחרינא	מתני	לומד.	
לית לן בה	אהא	על זאת.	
בי בנישתא			
דרי מונא			
רהיט			
מנח			
חד מהנך	יממא	יום.	
תניא	האי	זה.	
מאי קראה	קרו	קוראים.	

דף ט'.

שפירתי ברכות

ברכות דף ט'

לילה	לו.	פליגי עילוויך	חלוקים עליך.
ליליא	לילה.	דלמא	שמא, אולי.
איכא	יש.	בוותך	כמוך.
אינשי	אנשים.	סבירא להו	הם סבורים.
גנו	שוכבים (ישנים).	להו	להם.
בההיא שעתא	באותה שעה.	בוותי	כמוני.
כי אתא	כאשר בא (מארץ ישראל לבבל).	מי	וכי.
בר	בן.	תני	שונה.
הא	הרי, זאת.	בניה	בניו.
איתמר	נאמר.	ורמינהי	והטל אותן (עמוד על הסתירה שביניהן).
מכללא	מכלל.	קשיא	קשה.
זוגא דרבנן	זוג של חכמים.	תניא	שנויה.
אשתכור בהלולא	השתכרו בחתונה.	בשלמא	בשלום (מובן).
בריה	בנו.	אית	יש.
אתו לקמיה	באו לפניו.	אצטריך	הוצרך.
השתא	עכשיו.	למכתב	לכתוב.
שמיע להו	שמעו.	מאי	מה.
הכי	כך.	עבד	עשה.
אמרי	אמרו, אומרים.	למעוטי	למעט.
רבנן	חכמים.	אתא	בא.

שפּרתי ברכות

ברכות דף ט':

לכך.	חורא	סלקא דעתך אמינא	עולה על דעתך לומר.
תכלת.	תכלתא	קמשמע לך	משמיענו.
הרי, זאת.	הא	נפקא	יוצא (נלמד).
לילה.	ליליא	אי	אם.
גם.	נמי	התם	שם.
יודעים.	מידע ידעי	הוה אמינא	הייתי אומר.
שנויה.	תניא	הני תנאי	תנאים אלו.
כך.	הכי	תניא נמי הכי	שנויה גם כך.
פסוק.	קראה	אמרי דבי ר'	אומרים בבית מדרשו של ר' (פלוני)
קחלא קדישא דבירושלים	קחלא קדישא דבירושלים		
הקהל הקדוש שבירושלים	הקהל הקדוש שבירושלים		
כך היא?	איני		
אני.	אנא		
סמכתי ונזקתי.	סמכי ואיתוקי		
לו.	ליה		
ניזקת.	איתוקת		
שהבאת הדסים.	דאמטיית אסא		
לבית המלך.	לבי מלכא		
שם.	התם		
צריך אתה, היה לך.	מבעי לך		
לתת.	למיהב		

דף ט':

איכא	יש.
אמרי	אומרים.
מאן	מי.
כתיב	כתוב.
מאי	מה.
אילימא	אם נאמר.
נבבא דעמרא	חבילה של צמר.

שפירתי ברכות

ברכות דף י'

קשה.	קשיא	מבקש.	בעי
לכם.	לכו	רחמים.	רחמי
אנחנו שדורשים.	אנן דדרשינן	עליהם.	עלויהו
לנו.	לן	כדי.	כי היכי
כאן.	הכא	ימותו.	לימותו
גם.	נמי	אשתו.	דביתהו
הטעם.	מעמא	מה.	מאי
מה המשמעות (מנין לך).	מאי משמע	וכי.	מי
סוף.	סיפא	תרד לסופו.	שפיל לסיפיה
בן.	בר	הפסוק.	קרא
של הענין.	דעניינא	יחזרו.	להדרו
ויש אומרים.	ואמרי לה	בקש.	בעא
מצוי.	שביח	שוטה.	שמיא
לפני.	קמיה	חזרו.	הדרו
אגדה.	אגדתא	כמותכם.	בותייכו
זהו.	היינו	איזה.	הי
אני.	אנא	מאחר ש-, מכיון ש-.	מכדי
כך.	הכי	ראש.	רישא
אמרתי.	אמינא	יכתוב.	לכתוב
אלו.	הני	אתם.	אתון
יבא.	ליתי	דורשים.	דרשיתון

שפירתי ברכות

ברכות דף י':

נבאי	אצלי.	דידי ודידך	שלי ושלך.
אשכנ	מצאנו.	מנאי	ממני.
אזל	הלך.	מעלו	טובים.
לנבי	אצל.	אתמר	נאמר.
מאי כולי האי	מה כל זה.	אמרי תרוייהו	אמרו שניהם.
חזאי	ראיתי.		
נפקי מנאי	שיצאו ממני.		
בנין	בנים.		
לא מעלו	לא טובים.		
בהדי בבשי דרחמנא	עם סתרי הרחמן (ה').		
מפקדת	אתה קצונה.	מאי	מה.
איבעי לך	היית צריך.	תנו רבנן	שנו חכמים.
למעבד	לעשות.	מי	וכי.
ניחא	נוח.	לית	אין.
קודשא בריך הוא	הקדוש ברוך הוא.	ליה	לו.
לעבד	לעשות.	אמרינן	נאמר.
השתא	עכשיו.	כתיב	כתוב.
הב	תן.	חיינו	זהו.
ברתך	בתך.	חד	אחד.
דגרמא זכותא	שתגרום זכות.	בשלמא	בשלום (מובן).
		מאן	מי.
		ואיתימא	ויש אומרים.
		מנא	מנין.

דף י':

שפירתי ברכות

ברכות דף י"א.

תניא נמי הכי	שנויה גם כן.	כי דרך	כמו דרך.
מיתבי	משיבים (מקשים).	מי לא עסקינן	וכי אין אנו עוסקים.
תיובתא	תשובה (קשיא).	אזיל	הולך.
איכא דאמרי	יש אומרים.	הכי	כן.
		רחמנא	ה', התורה.
		לקרי	יקרא.
		לכתוב	יכתוב.
		דירך	שלך.
בשלמא	בשלום.	מיחייבת	אתה חייב.
מפרשי	מפרשים.	הא	הרי, זאת.
מעמייהו	טעמם.	פטירת	אתה פטור.
מעמא	טעם.	אי	אם.
מאי	מה.	נמי	גם.
אמרי	אומרים.	טריד	טרוד.
נימא	יאמר.	טרידא	טרדה.
קרא	הפסוק.	וכי תימא	ואם תאמר.
האי	זה.	אלמא	למה.
עבד	עושה.	בר	בן.
להו	להם.	התם	שם.
מבעי להו	נצרך להם.	הבא	כאן.
תניא	שנויה.	שמע מינה	למד ממנה.
מאי משמע	מה משמעות.		

דף י"א.

שפּרתי ברכות

ברכות דף י"ב.

דף י"ב.

פרקין	פרקינן.		
הלכך	הואיל וכך.	אי	אם.
לימרנהו לכולהו	יאמר את כולם.	הווי	היו.
תנן	שנינו.	אמרי	אומרים.
התם	שם.	מאי	מה.
כי הא	כמו.	דלמא	אולי, שמא.
אקלעו	הזדמנו.	האי	זה.
ההוא אתרא	אותו מקום.	ממא	הגיע.
בעו מנייהו	שאלו אותם.	כי	כש-, כאשר.
הוה בירייהו	היה בידם.	מכללא	מכלל.
אתו	באו.	ליה	לו.
שיילוהו	שאלו אותו.	תניא	שנויה.
הוה בידיה	היה בידו.	נמי	גם.
להו	להם.	הכי	כך.
כי אתא	כאשר בא (מישראל לבבל).	בר	בן.
הא	הרי, זאת.	למקבעינחזו	לקבוע אותם.
אתמר	נאמר.	פשיטא	פשוט.
מכללא	מכלל.	היכא	היכן.
אי	אם.	נקיט	אוחז, תופס.
הווי	היו.	כסא	כוס.
היינו	זהו.		

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ב:

תמרים.	תמרי	יין.	חמרא
כיצד (מדובר).	חיבי דמי	בידו.	ביריה
אם נאמר.	אילימא	שכר.	שכרא
זוהי שאלתינו.	היינו בעיין	על דעת.	ארעתא
צריך.	צריכא	הרי, זאת.	הא
מזינים.	מיון זייני	שנינו.	תנן
כתוב.	כתיב	ברך.	ברוך
משיבים (מקשים).	מיתיבי	אחר.	בתר
וכי.	מי	הולכים אנו.	אזלינן
בוא ואומר לך.	תא ואימא לך	בוא שמע.	תא שמע
דבר מעולה.	מלתא מעלייתא	שונה שם.	שאני התם
אבין.	אבוך	זו נוחה (מובנת).	הניחא
		יפה.	שפיר
		יש.	איכא
		לומר.	למימר
		מתחילה.	מעיקרא
כש-, כמו.	בי	על שניהם.	אתרוויהו
כורע.	ברע	סוף.	סיפא
כענף-שפוד (בצורה ישרה).	כחיוזא	לרבות.	לאותויי
זוקף.	זקוף	אמרנו.	אמרן
כנחש.	כחויא	לחם.	נהמא
בן.	בר		

דף י"ב:

שופרתי ברבות

[illegible]

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ג:

היה.	הוה	שבחיו של ה'.	שבחיה דרחמנא
מתחילה, בראשונה.	מעיקרא	מה.	מאי

פרק שני - היה קורא

אם.	אי	מובן ממנה.	שמע מינה
עולה על דעתך.	סלקא דעתך	הרי, זאת.	הא
ה', התורה.	רחמנא	קורא.	קרי
הוצרך.	איצטריך	שנו חכמים.	תנו רבנן
סוברים, חושבים.	סברי	מה הטעם.	מאי טעמא

דף י"ג:

בן.	בר	סוברים.	סברי להו
יש.	איכא	מי.	מאן
שונים (את דברי המשנה).	מתני לה	נצרך להם.	מבעי להו
על זאת.	אהא	מנין.	מנא
שנויה.	תניא	נלמד, יוצא (מזה).	נפקא
שנויה אחרת.	תניא אידך	דורשים.	דרשי
מה שונה.	מאי שנא	לאומרה (זאת אומרת).	למימרא

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ג:

כתוב.	סלקא דעתך	עולה על דעתך.	כתיב
כאן.	אימא	אמור.	הכא
גם.	אודא	הולך.	נמי
הרי, זאת.	למעמיה	לטעמו.	הא
כך.	חוינא	ראיתי.	הכי
שם.	עליה	עליו.	התם
נצרך לו.	בר פחתי	בן גדולים.	מבעי ליה
אדון, רב, אדוני, רבי.	בשלמא לדידי בשלום לדעתי (מובנים דברי).		מר
ה', התורה.	אמינא	אמרתי.	רחמנא
תלמדו בניכם.	היינו	זהו.	אגמירו בנייכו
כדי.	מהדר	מחזר.	כי היכי
שיורגלו בהם.	אשמעתא	על שמועה.	דליגרסו בהו
שנו חכמים.	אית	יש.	תנו רבנן
היה.	לדיך	לך, לדעתך.	הוה
יושב לפני.	לאהדורי	לחזר.	ייתיב קמיה
ראהו.	בריה	בנו.	חזייה
מאוד, הרבה.	משמיה	משמו.	מוכא
לו.	עבדיה	עבדו.	ליה
המלכתו.	בפסוקא	בפסוק.	אמליכתיה
עוד.	קמא	ראשון.	תו
אינך צריך.	צערן	צער אותי (אל תתן לי מנוחה).	לא צריכת

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ד.

מפי	יותר, נוסף, מרובה	אהדורי	(ל)החזיר, (ל)השיב.
תצערן	תצערני.	מבעיא	צריך לומר?.
אכוד	אביך.	אימא סיפא	אמור (למד מ) סוף.
חיבי	איך.	תנן	שנינו.
עביר	עושה.	חסורי מחסרא	מחוסרת.
נפשיה	עצמו.	חבי	כך.
ליקרי	יקרא.	תני	שונה.
מיגנא	שכוב.		
שפיר דמי	מותר.		
לייט אמאן	מקלל את מי-.		
גני	שוכב.	תניא	שנויה.
אפרקיד	על גבו.	נמי	גם.
אמרי	אומרים.	חבי	כך.
בי מצלי	כשמטה.	בעא מיניה	שאל ממנו (אותו).
מצלי	מָטָה.	תנא	תנא (אדם השונה ברייתות).
קרי	קורא.	בי רבי חייא	בית מדרשו של רבי חייא.
שאני	שונה.	אמרינן	אנו אומרים.
מאי	מה.	דאורייתא	מהתורה.
אלימא	אם נאמר.	דרבנן	מחכמים.
השתא	עכשיו.	מבעיא	צריך לומר?
משאל שאיל	שואל.	דלמא	אולי, שמא.

דף י"ד.

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ד:

פרסומי ניסא	פרסום נס.	מאי מעמיה	מה טעמו.
ליה	לו.	כתיב	כתוב.
איני	כך היא?		
הא	הרי, זאת.		
בר	בן.		
איכלע לגביה	הזדמן אצל.	נחית	ירד (להיות שליח ציבור).
הוה	היה.	קמיה	לפני.
פסיק ליה	הפסיק לו (לשאל בשלומו).	שמעיה	שמעו.
שאני	שונה.	תרי זמני	שתי פעמים.
חשיב עליה	חשוב עליו.	תפסיה	תפסו.
בעי מיניה	שאל ממנו (אותו).	לחאי	לזה.
קביל עליה	קיבל עליו.	מעליא	מעולה, משובחת.
ליבא	אין.	הא	זאת, הרי.
איכא	יש.	שמעתתא	שמועה.
מעמי	טועמים.	כי אתא	כשבא (מישראל לכבל).
רביעתא	רביעית.	בר	בן.
מתיב	משיב (מקשה).	אמרי	אומרים.
תרגמה	פרשה (פרש אותה).	מערבא	ארץ ישראל.
להו	להם.	ליה	לו.
אמינא	אני אומר.	מאי	מה.
בריה	בנו.	מעליותא	מעולה, משובחת.

דף י"ד:

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ד:

נימא	תאמר.	תיפוק ליה	נלמד לו (נלמד זאת).
הוי	הוא, יהא.	חדא	אחת.
סברי	סוברים.	אית	יש.
נמי	גם.	חני מילי	אלו דברים.
הויא	היתה.	אחרנייתא	אחרים.
הלכך	הואיל וכך.	משי ידיה	נטל ידיו.
אנן	אנחנו.	אנח	הניח.
אתחולי	התחלה.	צלי	התפלל.
מתחלינן	מתחילים.	חיכי	איך.
מתחלי	מתחילים.	עבד	עשה.
אתחלינן	אנו מתחילים.	גופא	גוף.
מגמור	לגמור.	קשיא	קשה.
גמרינן	אנו גומרים.	רישא	ראש.
בעי לאדבורי	צריך להזכיר.	סיפא	סוף.
הכי	כך.	תרי	שנים.
תניא	שנויה.	חד	אחד.
אמז	משום, כלום?	סבירא ליה	סובר.
אית ביה	יש בו.	אימר	אמר.
לית ביה	אין בו.	מי	וכי.
כתיב	כתוב.	סבר ליה	סובר.
תו	עוד.	זמנין סניאין	פעמים רבות.

שפירתי ברכות

ברכות דף ט"ו.

הוה קאימנא	הייתי עומד.	צורבא מרבנן	תלמיד חכם (צעיר וחרیف).
מקדים	משכים.	אתא	בא.
מתני לן פרקין	שונה לנו פרקנו.	מערבא	ארץ ישראל.
והדר	ואחר כך.	שפיר	יפה.
קרי	קורא.	מי	וכי.
וכי תימא	ואם תאמר.	מידי דמנקי	דבר/משהו שמנקה.
ממא	הגיע.	הא	הרי, זאת.
אסהדתיה	עדותו.	לייט אמאן	מקלל את מי.
לאפוקי	להוציא.	מהדר	מחזר.
מאן	מי.	אמיא	על מים.
קמשמע לן	משמיענו.	עידן	זמן.
שלוחא הוא דעוית	השליח הוא שְׁעוֹת.	צלותא	תפילה.
		הני מילי	במה דברים אמורים.
		לקמיה	לפניו.
		לאחוריה	לאחוריו.
		מינה	ממנה.
		מאי	מה.
		מעמא	טעם.
		תנא קמא	תנא ראשון.
		תרתיה	שנים.
		שמע מינה	שמע ממנה.
בר	בן.		
כתיב	כתוב.		
ליה	לו.		
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.		
חזי	רואה.		
האי	זה.		

דף ט"ו.

שפירתי ברכות

ברכות דף ט"ז:

תנן	שנינו.	השתא דאתית להכי עכשיו שבאת לכך.
התם	שם.	תימא
מאן תנא	מי שנה.	סבירא ליה
דיעבד	שנעשה (אם כבר נעשה).	הוא סבור.
אין	כן.	
דאורייתא	מהתורה.	
דרבנן	מחכמים.	דילמא
תליא מילתא	הדבר תלוי.	הא
ממאי	ממה (אתה למד).	דיעבד
דלמא	שמא, אולי.	שפיר דמי
נמי	גם.	לא סלקא דעתך
תני	שונה.	אל תעלה על דעתך.
אמרי	אומרים.	תני
אי	אם.	דומיא
אוקימתא	העמדת.	נמי
תניא	שנויה.	כדאיתא
מני	מי היא.	מי
בריה	בנו.	מצית לאוקמה
קשיא	קשה.	אתה יכול להעמיד.
דידה	שלו.	סיפא
רביה	רבו.	רישא
		תרי גווני
		שני סוגים.
		חסורי מחסרא
		מחוסרת (המשנה).

דף ט"ז:

תנן	שנינו.	השתא דאתית להכי עכשיו שבאת לכך.
התם	שם.	תימא
מאן תנא	מי שנה.	סבירא ליה
דיעבד	שנעשה (אם כבר נעשה).	הוא סבור.
אין	כן.	
דאורייתא	מהתורה.	
דרבנן	מחכמים.	דילמא
תליא מילתא	הדבר תלוי.	הא
ממאי	ממה (אתה למד).	דיעבד
דלמא	שמא, אולי.	שפיר דמי
נמי	גם.	לא סלקא דעתך
תני	שונה.	אל תעלה על דעתך.
אמרי	אומרים.	תני
אי	אם.	דומיא
אוקימתא	העמדת.	נמי
תניא	שנויה.	כדאיתא
מני	מי היא.	מי
בריה	בנו.	מצית לאוקמה
קשיא	קשה.	אתה יכול להעמיד.
דידה	שלו.	סיפא
רביה	רבו.	רישא
		תרי גווני
		שני סוגים.
		חסורי מחסרא
		מחוסרת (המשנה).

שפירתי ברכות

ברכות דף ט"ז.

שחק.	אשתיק	אלך.	איזיל
האם שמעת דבר (ליישב הסתירה).	מידי שמיע לך	דבור, דבר.	מלתא
זאת, הרי.	הא	בית מדרש.	בי מדרשא
כך.	הכי	אבוא ואומר לכם.	אייתי ואימא לכו
שנויה.	תניא	הלך.	אזל
קשה.	קשיא	מצאו.	אשכחיה
אם.	אי	שונה (הברייתות).	תנא
למה נקטה (הברייתא).	מאי איריא	שונה (ברייתא).	תני
גם.	נמי	לפני.	קמיה
אלו ואלו.	אידי ואידי	לו.	ליה
מה משמע (איך לומדים זאת מהפסוק).	מאי משמע	הרגלו תפס ובא.	סרכיה נקט ואיתי
כמו.	כי	בא.	אתא
כאן.	הכא	שנו חכמים.	תנו רבנן
וכי?, כלום?	מי	הטל לו (שאל אותו על סתירה בין שתי הלכות).	רמי ליה
אין אנו עוסקים.	לא עסקינן	בנה.	ברה
הולך.	אזיל	שנינו.	תנן
ה', התורה.	רחמנא	הרי ש-.	אלמא
יקרא.	ליקרי	צריך.	בעי
יאמר.	לימא	והטל אותן (עמוד על הסתירה שביניהן).	ורמינהי

שפירתי ברכות

ברכות דף ט"ז:

קרא	הפסוק.	מעמא	טעם.
מאי	מה.	רבנן	חכמים.
שמע מינה	מובן מזה.	כתיב	כתוב.
דירך	שלך.	ביה	בו.
מחייבת	אתה חייב.	תנו רבנן	שנו חכמים.
פטירת	אתה פטור.	תניא אידך	שנויה-אחרת.
		אילימא	אם נאמר.
		ידעינן	יודעים אנו.
		אתינן	באים אנו.
אי	אם.	חשיבי	חשובים.
חבי	כך.	מפי	נוסף, מרובה, יותר.
מאי	מה.	בתר	אחר.
איריא	תפיסה (נקטה).	צלוחיה	תפילתו.
נמי	גם.	מצלי	מתפלל.
הכא	כאן.	קיימי קצוצי	עומדים סריסים (שומרים).
פריד	טרוד.	עליה	עליו.
פרדא	טרדה.		
אלמה	למה, מדוע.		
בר	בן.		
אמרי	אומרים.	בתר	אחר.
התם	שם.	צלוחיה	תפילתו.

דף ט"ז:

דף י"ז.

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ז:

הכי	כך.	אתנווי גברייהו	להשנות (לשלוח) בעליהן.
איכא דאמרי	יש אומרים.	בי רבנן	בית המדרש.
הא	זאת, הרי.	נמירין לגברייהו	ממתינות לבעליהם.
מצלי	מתפלל.	אתו	באים.
היינו	זהו.	בי הוו	כשהיו.
זומי	קטן (הוספה לשמו כדי לזהות בינו לבין רב המנונא אחר).	מפטרי	נפטרים (נפרדים).
יומא דכפורי	יום הכיפורים.	בי	בית.
בריה	בנו.	ואמרי לה	ויש אומרים.
כי הוה	כשהיה.	אמרי	אומרים.
יטיב	יושב.	בר	בן.
בתעניתא	בתענית.	חד	אחד.

דף י"ז:

ספרא	ספר.	ואמרי לה	ויש אומרים.
מרנלא בפומיה	שגורה בפיו.	חד	אחד.
מרנלא בפומייהו	שגורה בפיהם.	פליגא דר'	חלוקא (על דבריו של ר').
רבנן	חכמים.	מאן	מי.
ליה	לו.	גובאי מפשאי	גובאים טפשים.
מאי	מה.	הא	הרי, זאת.
זכין	זוכות.	לא איגיר	לא התגייר.
אקרויי בנייהו	להקריא בניהם.		
בי כנישתא	בית הכנסת.		

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ז:

קוראים.	קרו	גר מהם.	גיורא מינייהו
הוא.	איהו	הם.	נינהו
גם.	נמי	רואים.	חזו
קורא.	קרי	כבוד התורה.	יקרא דאורייתא
נראה.	מיחזי	שתי פעמים.	תרי זמני
כאן.	הכא	בשנה.	בשתא
עושים.	עבדי	מתגייר גר מהם.	מגייר גיורא מינייהו
עושה.	עביד	לאומרא (זאת אומרת).	למימרא
שם.	התם	חושש.	חייש
תלוי הדבר.	תליא מילתא	יהירות [גאווה].	יוהרא
אנו.	אנן	חכמים.	רבנן
עדים.	סהדי	חוששים.	חיישי
יכול לכוון דעתו.	מצי לכווני דעתיה	להיפך.	איפכא
צא.	פוק	שמענו.	שמעינן להו
תראה.	חזי	שנינו.	תנן
בטלנים.	בטלני	קשה.	קשיא
יש בשוק.	איכא בשוקא	בנו.	בריה
		כל העולם.	כולי עלמא

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ח.

פרק שלישי - מו שמותו

אדון, רב, אדוני, רבי.	מר	כן.	אין
כאן.	הכא	והטל אותן (עמוד על הסתירה שביניהן).	ורמינהי
גם.	נמי		
גוף.	גופא		
אנו חוששים.	חיישינן	דף י"ח.	
שנו חכמים.	תנו רבנן	מה.	מאי
על איזו?	אהייא	ביניהם.	בנייהו
אם נאמר.	אילימא	יש.	איכא
על הראש (תחילת הברייטא).	ארישא	שונה.	תני
ברור הדבר (ומה הוא בא לחדש).	פשיטא	מכל מקום.	מיהת
וכי?, האם?	מי	פרשה (פרש אותה).	תרנמא
גרוע.	גרע	על מחזור.	אמחזיר
על הסוף (סוף הברייטא).	אסיפא	דומה.	דמי
היו.	הוו	כן.	אין
נושאים והולכים.	שקלי ואולי	שנויה.	תניא
		שם.	התם

שפּרתי ברכות

ברכות דף י"ח:

הוה	היה.	ביומא דסיתנא	ביום (אחד) של חורף.
שדיא תכלתא	מושלכת הציצית.	אי בעית אימא	אם תרצה לומר.
ליה	לו.	הבא	כאן.
דלייה	הרם אותה.	מעיקרא	מתחילה.
ידעי	יודעים.	נפוק לקרייתא	יצאו לקריות.
כולי האי	כל זה.	אייקר	הוכבד (נשכח).
הא	הרי, זאת.	להו	להם.
כתיב	כתוב.	תלמידיהו	תלמודם.
הוה			
היו			
מצערי לאדבורי			
מצטערים להזכר.			
ליה			
לו.			
חד לחבריה			
אחד לחברו.			
ידע אבון			
יודע אבינו.			
האי			
זה.			
צערא			
צער.			
אידך			
האחר, השני.			
מנא ידע			
מנין ידע.			
הא			
הרי, זאת.			
כתיב			
כתוב.			
דידהו			
שלהם.			
ידעי			
יודעים.			

דף י"ח:

אטו כולי עלמא	כלום (וכי) כל העולם.
בני מתי	בני מתים.
נינהו	הם.
איכא	יש.
אמרי	אומרים.
תבר	שבר.
גויזי דברדא	חתיכות קרח.
נחת	ירד.
תנא	שנה (למד).
סיפרא דבי רב	ספר של בית רב (תורת כהנים).

שפּרתי ברכות

ברכות דף י"ח:

קחם מתחת.	שקלינהו מתותי	אחר.	אחרינא
צנור של הדלת.	צנורא דדשא	שנויה.	תניא
במקום פלוני.	בדוך פלן	אחת.	חדא
אמור.	אימא	הרי ש-.	אלמא
תשלח.	תשרד	אולי, שמא.	דילמא
מסרקי.	מסרקאי	אדם.	איניש
שפופרתי הכחולה.	ונוכתאי דכחלא	מת.	שכיב
עם פלונית.	בחדרי פלינתא	הלך.	אזיל
באה.	אתיא	בוא שמע.	תא שמע
מקדים.	קדים	היה.	הוה
אביו.	אבוה	זוזים, מעות.	זוזי
מופקדים.	מפקדי	אצל, ב-.	גבי
אצלו.	גביה	מארחו (בעלת האכסניה).	אושפויכתיה
כספם של היתומים.	זוזי דיתמי	בא.	אתי
כשנפטר.	כי נח נפשי	בית מדרשו של רב, בית	בי-רב
קוראים.	קרו	המדרש.	
בן.	בר	מתה.	שכיבא
אוכל.	אכיל	הלך.	אזל
אחריו.	אבתריה	אחריה.	בתרא
אני מבקש.	בעינא	היכן.	היכא
הרבה.	מובא	לך.	זיל

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ט.

נמי	גם.	נעיילוח	יכניסוהו.
סליק	עלה.	עיילוחו	הכניסוהו.
מתיבתא דרקינא	ישיבה של מעלה.	שקלינהו	קחם.
אדהכי	בינתיים.	באמתא דרחיה	בְּאֶמֶת הריחיים.
חזייה	ראהו.	עילאי ותתאי דידן	
יטיב אבראי	יושב בחוץ.	עליונים ותחתונים שלנו.	
אמאי	למה, מדוע.	ומיצעי דיתמי	ואמצעיים של יתומים.
יתבת אבראי	אתה יושב בחוץ.	עבדת	עשית.
מאי טעמא	מה הטעם.	אי גנוכי גנבי	אם יגנבו גנבים.
סלקת	עלית.	מגנבי מדירן	יגנבו משלנו.
כי כל הנך שני	כפי אותם שנים.	אי אכלה ארעא	אם אכלה הארץ.
סליקת למתיבתא	עלית לשיבה.	מדירן	משלנו.
אחלשתיה לדעתיה	ציערתו.	שאני	שונה.
מעילינן	נכניס.	חשיב	חשוב.
אדהכי והכי	בינתיים.	קדמי ומכרזי	קודמים ומכריזים.
אתא	בא.	הדר ביה	חזר בו.
בכי ואחיד	בוכה וצוחק.	מאי	מה.
דלעגל קא אתית	שמהרה אתה בא.		
אחיבת	צחקת.		
חשיבת	אתה חשוב.		
בהאי עלמא	בזה העולם.	אי	אם.
אי חשיבנא	אם אני חשוב.	סלקא דעתך	עולה על דעתך.

דף י"ט.

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ט.

יודעים.	קודשא בריך הוא	הקדוש ברוך הוא.	ידעי
כאשר, כש-.	תבע ביקריה	תובע בכבודו.	כי
להם.	תנא	שנה (בריייתא).	להו
מה.	דבי רבי	של בית מדרשו של רבי	מאי
יהא, יש, הוא.	הני מילי	במה דברים אמורים.	הוי
לו.	ממונא	ממון.	ליה
לומר.	מהדר למריה	מחזיר לבעליו.	למימר
להחזיק.	היכא	היכן.	לאחזוקי
טובה.	לבי תשכח	כשתמצא.	טיבותא
יש.	נפק דק	יצא וְדַק.	איכא
אומרים.	אשכח תלת	מצא שלושה.	אמרי
כך היא?.	תנן	שנינו.	איני
הרי, זאת.	תו	עוד.	הא
אחד.	ליכא	אין.	חד
סיפר דבר.	תני	שונה.	אישתעי מילתא
אחריו.	אמרינן	אנו אומרים.	בתריה
אדון, רב, אדוני, רבי.	מתניתין	משנתינו.	מר
קנה מהתקרה.	תניא	שנויה.	קניא מטללא
ובקע גולגלתו.	הכי	כך.	ובוע לארנקא דמוחיה
שונה.	משכחת לה	אתה מוצא אותה.	שאני
תלמיד חכם.	מילתא למילתא	דבר לדבר.	צורבא מרבנן

שפירתי ברכות

ברכות דף י"ט:

תנו רבנן	שנו חכמים.	בר	בן.
אפקוהו	הוציאוהו.	משמיה	משמו.
לא מבעי ליה	לא ראוי לו.	תא שמע	בוא שמע.
איניש	אדם.	בהו	בהם.
משמיה	משמו.	קמיה	לפני.
קראה	הפסוק.	אחיבו	צחקו.
אחדר להו	השיב להם.	עליה	עליו.
אין	כן.	דאורייתא	מהתורה.
ורמינהו	סתירה מבריייתא.	גברא רבה	אדם גדול.
נמי	גם.	מילתא	דבר.
דף י"ט:			
תנו רבנן	שנו חכמים.	שרו	דברי [גזרות] חכמים.
מאי מעמא	מה הטעם.	הא	סמכו אותם.
מיתיבי	משיבים (מקשים).	שאני התם	מתירים.
אמאי	למה, מדוע.	כתיב	הרי, זאת.
לימא	יאמר, נאמר.	וליגמר מינה	שונה שם.
תרגמה	פָּרַש אותה.	איסורא מממונא	כתוב.
רבנן	חכמים.	לא ילפינן	ונלמד ממנה.
			איסור מממון.
			אין ללמוד.

שפירתי ברכות

ברכות דף ב'.

דף ב'.		בולי	כל.
אמאי	למה, מדוע.	חוח	היה.
לימא	יאמר, נאמר.	מתנינן	שונים, לומדים.
שאני	שונח.	שיתא סדרי	ששה סדרים.
התם	שם.	כי	כש-, כאשר.
כתיב	כתוב.	ממי	מגיע (ללמוד).
ליגמר	נלמד, ילמד.	ואמרי לה	ויש אומרים.
מינה	ממנה.	חוינא	אני רואה.
ליה	לו.	הכא	כאן.
מאי	מה.	תליסר מתיבתא	שלוש עשרה ישיבות
שנא	שונח.		(פנים לתורה).
אתרחיש	התרחש (נעשה).	שליף	שולף, חולץ.
להו	להם.	חד מסאניה	אחד מנעליו.
ניסא	נס.	אתי מטרא	בא מטר (גשם).
אנו	אנו.	מצערינן נפשין אנו מצערים	נפשוֹעצמנו.
מתרחיש	נעשה.	מצוח קא צוחינן	צעוק צועקים.
לן	לנו.	לית דמשגח בן	אין משגיח בנו.
אי	אם.	קמאי	ראשונים.
תנויי	לימוד.	הוו	היו.
בשנתי.	בשנותיו.	מסרי נפשיהו	מוסרים נפשם.

שפּרתי ברכות

ברכות דף ב':

מסרינג נפשינג	מוסרים נפשנו.	בי קאקי חיורי	כאוויזים לבנים.
כי הא	כמו.	סלקן	עולות.
בר	בן.	אתיין	באות.
חוייה	ראה.	מסתכלן	מסתכלות.
דהות	שהייתה.	נהוי	יהיו.
לבישה כרבלתא	לובשת בגד אדום.	זרעא	זרע (בנים).
בשוקא	בשוק.	שפירי	יפים.
קרעיה	קָרְעוּ.	בוותי	כמוני.
אגלאי מילתא	נתגלה הדבר.	עינא בישא	עין הרע.
ארבעא מאה	ארבע מאות.	אנא	אני.
זווי	זוּזִים (כסף).	אתינא	אני בא.
מתון	מאתיים.	שלמא ביה	שלטה בו.
שויא	שוה.	ואי בעית אימא	ואם תרצה לומר.
אזיל ויתיב	הולך ויושב.		
אשערי	על שערים (פתחים).		
הכי מבילו	כך טָבְלוּ.		
אמרי	אמרו, אומרים.	פשיטא	פשוט.
רבנן	חכמים.	גרמא	גְרָמָה (גרם אותה).
מסתפי	מפחד.	מהו דתימא	מהו שתאמר (שמא תעלה על דעתך לומר).
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	אית	יש.
דמיין באפאי	דומות בפני.		

דף ב':

שפּרתי ברכות

ברכות דף כ"א.

קמשמע לן	משמיענו.	אתי	בא.
אתקש	הוקש	מפיק	מוציא.
רחמי	רחמים.	הוי	הוא, יהא.
נינהו	הם.	מאי	מה.
כתיב	כתוב.	תא שמע	בוא שמע.
דמי	דומה.	לטעמיד	לטעמך, לשיטתך.
בר	בן.	בר חיובא	חייב (חובה עליו).
אמאי	למה, מדוע.	חכי	כך.
דרבנן	מחכמים.	עסקינן	אנו עוסקים.
ליה	לו.	שיעורא	שיעור.
הא	הרי, זאת.	זמנין	לפעמים.
נחייבינהו	נחייבם.	משמיה	משמו.
קרא	פסוק.	סלקא דעתך	עולה על דעתך.
הני	אלו, אותם.	כדאשבחן	כמו שמצינו.
נשי	נשים.	נגרוס בפרקא אחרינא	
איתנהו	ישנן.	יעסוק / יהגה (יהרהר)	
דאורייתא	מהתורה.	בפרק אחר.	
למאי נפקא מינה	מה יוצאת ממנה.	דף כ"א.	
לאפוקי	להוציא.		
אי	אם.	תנן	שנינו.
בשלמא	בשלום (מובן).	מעמא	טעם.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"א.

אתחיל	התחיל.	כי הוינן	כשהיינו.
הא	הרי, זאת.	בי	בית.
שאני	שונה.	בר	בן.
לית	אין.	בען מיניה	שאלנו ממנו.
דאורייתא	מהתורה.	הני	אלו, אותם.
דרבנן	מחכמים.	בני בי רב	תלמידי הישיבה.
איבא למפרך	יש לפרוך, יש להשיב.	טעו	טועים.
תיובתא	תשובה (קושיה על אמורא).	מדברי	מזכירים.
מאי טעמא	מה הטעם.	לן	לנו.
מתיב	משיב (מקשה).	הכי	כך (לפי כך).
ליה	לו.	השתא	עכשיו.
כתיב	כתוב.	התם	שם.
אי	אם.	גברא	איש.
סלקא דעתך	עולה על דעתך.	בר חיובא	חייב (חובה עליו).
לברוך	יברך.	אמרחוהו	הטריחוהו.
אדבר ליה	הזכיר.	הבא	כאן.
נימא	יאמר.	צלי ליה	התפלל.
לבעי	יהא צריך.	צריכא	צריך (לומר זאת).
עדיפא	עדיף.	אשמעינן	השמיענו.
אית	יש.	קמייתא	ראשונה.
תרת	שתיים.	הני מילי	במה דברים אמורים.
איני	כך היא?.		

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"א:

דף כ"א:

כתוב.	בתיב	מאן	מי.
כל העולם.	בולי עלמא	צלי	התפלל.
מכל מקום.	מיהת	דמי	דומה.
לא פוסק.	מפסק לא פסיק	קמשמע לן	משמיענו.
נשאלה להם.	איבעיא להו	אי	אם.
כאשר בא (מארץ ישראל לבבל).	כי אתא	אשמעינן	השמיענו.
אומרים, אמרו.	אמרי	הכא	כאן.
אין.	לית	אתחיל	התחיל.
הלכה כמוהו.	הלכתא בותיה	התם	שם.
לאמרה (זאת אומרת).	למימא	אימא	אמור.
סמוך לו.	סמיך ליה	צריכא	צריך.
וכי תאמר, ואם תאמר.	וכי תימא	מאי	מה.
דורש.	דריש	מפלגי	נחלקים.
הרי, זאת.	הא	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
מנין לנו.	מנא לן	בר	בן.
שנויה.	תניא	מאי משמע	מה משמע (איך למדת זאת מהפסוק).
גם.	נמי	תני	שונה.
לו.	ליה	אחור	אחיו.
מה הטעם.	מאי טעמא	אתיא	באה (נלמדת בגזירה שווה).
ממה (אתה למד).	ממאי		

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ב.

אין	כן.	אית	יש.
הני	אלו.	ליה	לו.
מבעי ליה	נצרך לו.	תניא	שנויה.
לאידך	לאחר.	בר	בן.
בתריה	אחריו.	כתיב	כתוב.
תנן	שנינו.	בתריה	אחריו.
מעיקרא	מתחילה.	ואמרי לה	ויש אומרים.
גרידא	לבדו.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
האי	זה.	תנאי	תנאים.
רבנן	חכמים.	מאן	מי.
סיפא	סוף (הבריייתא).	עלמא	עולם.
אילימא	אם נאמר.	כהני תלת סבי	כאותם שלושת הזקנים.
פשיטא	פשוט.	כי אתא	כשבא (מארץ ישראל לבבל).
השתא	עכשיו.	לשבילותא	לטבילה.
מחייבי	מחייבים.	לנטילותא	לנטילה.
		כי הא	כמו.
		לייט	מקלל.
		אמאן	את מי?
גרידא	לבדו.	מהדר אמיא	מחזר על מים.
תימא	תאמר.	בעידן צלותא	בזמן תפילה.
מי	וכי?, האם?.	תנו רבנן	שנו חכמים.

דף כ"ב.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ב:

פליגי	חלוקים.	גווייהו	בתוכם, בהם.
תרי אמוראי	שני אמוראים.	חצבא	חצב (כלי).
במערכא	בארץ ישראל.	אתבר	נשבר.
חד	אחד.	חצביה	חצבו (כלי שלו).
תני	שונח.	באושא הוה עובדא באושא (שם מקום) היה מעשה.	
הא	הרי, זאת.		
איהו	הוא.		
הכי	כך.		
ריקא	ריק (בור).		
להו	להם.	קילעא	חדר (היינו פרוזדור שלפני הטרקלין).
רבנן	חכמים.	אתו	באו.
אי	אם.	להו	להם.
קאי בוותך	עומד (סובר) כמוך.	אצטמיד חצביה נצמד (נתחברו חלקיו) חצבו (כלי שלו).	
הוה	היה.		
יתיב	יושב.	מכדי	מכיון ש-, מאחר ש-.
באנא דמיא	בכלי מים.	כולהו	כל.
בי מסותא	בית מרחץ.	אמוראי	אמוראים.
שמעיה	שמשו	תנאי	תנאים.
זיל ואייתי לי	לך והבא לי.	מיפלגי	נחלקים.
שדי עלואי	שפוך עלי.	נחזי	נראה.
כולי האי	כל זה.	חיבי	איך.

דף כ"ב:

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ב:

תקן	תיקן.	מאי	מה.
פליגי	חלוקים.	בריה	בנו.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	בר	בן.
נהי	יהי (מלת פתיחה להנחה).	כריכו ריפתא	אכלו לחם.
מי	וכי?, האם?.	בחדרי חדרי	ביחד.
רבנן	חכמים.	הבו	תנו.
הלכתא	הלכה.	לדידי	לי.
תנו רבנן	שנו חכמים.	לברוך	לברך.
חד	אחד.	נפול עילואי	נפלו עלי.
האי	זה.	תנינא	שנינו.
זוגא	זוג.	ליבא עילואי	אין עלי.
רישא	ראש.	מביל	טובל.
הא	הרי, זאת.	מעלי יומא דפסחא	ערב פסח.
נמי	גם.	לית	אין.
בשלמא	בשלום (מובן).	בוותיה	כמוהו.
מאן	מי.	תניא אידך	שנויה אחרת.
היינו	זהו.	תניא	שנויה.
תני	שונה.	קשיא	קשה.
אין	כן.	מתקיף ליה	מקשה עליו (מכח ההיגיון והסברה).
לא תווי	לרבות.	לימא	נאמר.

שפירתי ברכות

ברכות דף ב"ג.

דף ב"ג.

הם.	נינהו	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
מיד.	לאלתר	האי	זה.
נשאלה להם, נסתפקו.	איבעיא להו	מיבעי ליה	היה לו לומר.
מתיר.	שרי	כולי עלמא	כל העולם (לכל הדעות).
אוסר.	אסר	התם	שם.
באו.	אתו	מיפלגי	נחלקים.
שאלו אותו.	שיילוח	גברא	איש.
להם.	להו	דחויא	דחוי.
אנו חוששים.	חיישינן	חזיא	ראוי.
ויש אומרים.	ואמרי לה	תנו רבנן	שנו חכמים.
שנויה אחרת.	תניא אידך	ואיתימא	ואם תאמר, ויש אומרים.
עולה על דעתך.	סלקא דעתך	איכא	יש.
פעמים.	זימנין	מתני לה	לומד אותה.
שוכח אותם.	מישתלי להו	אמתניתא	על הברייתא.
נופלים.	נפלי	בר	בן.
אמור.	אימא	מאי	מה.
בנו.	בריה	כתיב	כתוב.
כשהיינו, כשהיה.	כי הוה	אי	אם.
הולכים.	אזלינן	הכי	כך.
אחריו.	בתריה		
צריך להכנס.	בעי למיעל		

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ג:

נקיט	אוחז, תופס.	כי הא	כזאת.
ספרא דאגדתא	ספר אגדה.	מתניתא	משנה חיצונית (ברייטא).
הוה	היה.	אי	אם.
יהיב לן	נותן לנו.	השתא	עכשיו.
שרונהו	התירום.	שרי	התיר.
רבנן	חכמים.	מיבעיא	צריך לומר? (מובא בסוף קל וחומר).
דף כ"ג:			
נמרחן	ישמרוני.	מיתיבי	משיבים (מקשים).
בי הוה	כשהיינו, כשהיה.	מאי	מה.
אזלינן	הולכים.	בשלמא	בשלום (מובן).
בתריה	אחריו.	הא	הרי, זאת.
נקיט	אוחז, תופס.	שרו	התירו.
ספרא דאגדתא	ספר אגדה.	מיד	כלום, דבר.
יהיב לן	נותן לנו.	כי תניא תהיא	אותה המשנה.
שרונהו	התירום.	תני	שונה.
רבנן	חכמים.	תניא	שנויה.
תנו רבנן	שנו חכמים.	חדא	אחת.
לית	אין.	אידך	אחרת.
הלכתא	הלכה.	אידי ואידי	זו וזו, כאן וכאן.
		קשיא	קשה.
		תסברא	תסברה (תסבור כך?).

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ד.

מעות קטנות.	פשימי	כך.	הכי
זוים.	זווי	עליה.	עלה
אסור.	אסיר	דרך הדבר.	דרכא דמילתא
שאל ממנו.	בעא מיניה	כך ישנו (כך הוא).	הכי איתא
בנו.	בריה	תשובה (קושיה על אמורא).	תיובתא
נשאלת לי, נסתפקתי.	מיבעיא לי	אין.	ליבא
לו.	ליה	יש.	איבא
כמוהו.	בוותיה	אוסרים.	אסרי
מה הטעם.	מאי טעמא	למה, מדוע.	אמאי

דף כ"ד.

לשמור אותם.	לנמורינהו	טעם.	מעמא
יותר, מרבה.	טפי	באה (היתה נלמדת).	אתיא
היכן.	היבא	חלוקה (על זו) של ר'.	פליגא דר'
מניח.	מנח	עד מתי.	עד אימת
להם, אותם.	להו	בן.	בר
הרי, זאת.	הא	הזמינו (הקצהו).	אזמניה
שונה.	תני	זה הסודר.	האי סודרא
מוציא.	מפיק	לצרור בו.	למיצר ביה
לו.	ליה	צרר (קשר) בו.	צר ביה

שפּרתי ברכות

ברכות דף כ"ד.

מורשא דכובע	בליטת הכובע.	ליה	לו.
לבר	חוץ.	הכי	כך.
בר	בן.	מתקיף ליה	מקשה על זה (בכח ההגיון).
צייר	צורר (קושר).	לא מיבעיא	אין צריך לומר.
כילתא	כלה (של מטה).	אדרבא	גדולה מזו, להיפך.
מורשהון	בליטתם.	מיתיבי	משיבים (מקשים).
בריה	בנו.	תניא	שנויה.
אשרשיפא	על שרפרף (ספסל קטן).	אחריתי	אחרת.
פרים סודרא	פורס סודר.	בשלמא	בשלום (מוכן).
עלוייהו	עליהם.	קשיא	קשה.
זימנא חדא	פעם אחת.	מי	וכי?, האם?.
הוה	היה, הייתי.	ניחא	נוחה (מיושבת).
קאימנא	עומד.	מאי	מה.
קמיה	לפני.	אית	יש.
זיל	לך.	למימר	לומר.
אייתי	הָבֵא.	תנאי	תנאים (מחלוקת תנאים).
אשכחתינהו	מצאתים.	לדידי	לדעתי.
ידענא	ידעתי.	נמי	גם.
לאגמורן	ללמדנו.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
עבד	עשה.	איכא	יש.
בעי מיניה	שאל ממנו.	לימא	נאמר.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ד:

תרגמה	פרש אותה.	מהו דתימא	מהו שתאמר (שמא תעלה על דעתך לומר).
איבא דאמרי	יש אומרים.	תיבעי	תהא צריכה, תצטרך.
אידי ואידי	כאן וכאן, אלו ואלו.	קמשמע לן	משמיענו.
התם	שם.		
תיובתא	תשובה (קושיה על אמורא).		
הלכתא כוותיה	הלכה כמוהו.		
הבא	כאן.		
אמו	האם? כלום?	מיתיבי	משיבים (מקשים).
כולהו	כולם.	בשלמא	בשלום (מוכן).
חדא מחתא	אריג אחד.	קשיא	קשה.
מחתינהו	ארגת אותם.	נמי	גם.
איתמר	נאמר.	הא	הרי, זאת.
עליה	עליו.	מילתא	דבר, דבור.
אילימא	אם תאמר.	אבלעא	נבלעה.
לאסתכלי	להסתכל.	בי ר'	בית מדרשו של ר'.
כתיב	כתוב.	תקילא	שקולה.
איבעית אימא	אם תרצה לומר.	כי כולי	כמו כל.
שנא	שונה.	תלמודאי	תלמודי.
ביסתא	תיק.	הוה	היה.
אי	אם.	קאי	עומד.
מאי למימרא	מה (בא) לומר.	פתקיה לאחוריה	זרקו לאחוריו.

דף כ"ד:

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ד:

לוי	לו.	תנו רבנן	שנו חכמים.
סבר	חשב.	תנא קמא	תנא ראשון.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	פומיה	פיו.
אנא	אני.	צייתנא	שומע אני.
אנינא דעתאי	דעתי אנינה (אני אנין הדעת).	בר	בן.
הני מילי	במה דברים אמורים.	מי	האם?, וכי?
אתי	יבוא.	הכי	כך.
למיטרד צבורא	לְטָרַד (לבלבל) הציבור.	וכי תימא	ואם תאמר.
משתמיט	משתמט, נשמט.	הבא	כאן.
מיניה	ממנו.	איני	כך היא?
בעי למיסק	רוצה לעלות.	אזיל בתריה	הולך אחריו.
ארעא	ארץ.	קרי	קורא.
איזיל	אלך.	כי מטא	כשהגיע.
בית וועדא	בית הועד (בית מדרש).	אשתיק	שתק.
והדר	ואחר כך.	אהדר	אָחֲזֹר.
אפיק	אָעֲלָה.	לדידי	אני, לדעתי.
אזל	הלך.	לא סבירא לי	אין אני סבור.
אשכחיה לתנא	מצא את התנא.	לדיך	לך, לדעתך.
תני	שונה.	סבירא לך	אתה סבור.
קמיה	לפני.	תניא	שנויה.
איכא דאמרי	יש אומרים.	כותיה	כמוהו.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ה.

מאי	מה.	לחו	להם.
בריה	בנו.	אתו	בואו.
		חזו	ראו.
		חני ציפי	אלו המחצלות.
		בי רב	בית המדרש.
סלקא דעתך	עולה על דעתך.	חני	אלו.
בר	בן.	גנו	שוכבים (ישנים).
לפסוק	יפסיק.	גרסי	לומדים.
לאלתר	מיד.	חני מילי	במה דברים אמורים.
ליקום	יקום.	נמי	גם.
תניא	שנויה.	אמרן	אמרנו.
אתמר	נאמר.	חבריה	חברו.
מאי מעמא	מה הטעם.	ידיה	שלו.
כתיב	כתוב.	מנא	מנין.
בותיה	כמוהו.	אמינא	אני אומר, אִמֵּר.
לית	אין.	תנן	שנינו.
הלכתא	הלכה.	התם	שם.
כי הא	כזאת.	קביעותא	קביעות.
מתניתא	משנה חיצונית (ברייתא).	תליא מילתא	תלוי הדבר.
חני שמעתתא	אלו השמועות.	הכא	כאן.
בעו מיניה	שאלו ממנו.	רחמנא	ה', התורה.

דף כ"ה.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ה.

הא	הרי, זאת.	מריה	אדוניו (ה').
ליכא	אין.	השתא	עכשיו.
דמי	דומה.	מיבעיא	צריך לומר?.
פשיטא	פשוט.	מאי	מה.
צריכא	צריך.	חזית	ראית.
סליק מנהרא	עולה מנהר.	אהא	על זאת.
איכא דאמרי	יש אומרים.	היכי דמי	כיצד.
רמי	הטיל, השליך (הקשה סתירה בין שני מקורות).	איכא	יש.
אלמא	הרי ש-.	הוה	היה, הייתי.
נפול	נפלו.	קאמינא	עומד.
ארעא	ארץ.	קמיה	לפני.
שרי	מותר, מתיר.	חזא	רָאָה.
רבנן	חכמים.	עיין	עיין, התבונן.
בהו	בהם.	אי	אם.
בודאן	(כשהם) בודאי.	הכי	כן.
בספקן	(כשהם) בספק.	מפלאי אפלווי	נסדקה.
גזור	גזרו.	מאי הוי עלה מה יהא עליה (מה ההלכה?)	
משמיה	משמו.	מיתבי	משיבים (מקשים).
שרא	מחול, סָלַח.	דומיא	דומה.
ליה	לו.	לטעמיד	לטעמך, לשיטתך.
		אימא רישא	אמור את ראש (הברייטא).

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ה:

למשמע מינה	לשמע\ ללמוד ממנה.	דמו	דומים.
לימא	נאמר.	ארעא סמיכתא	קרקע סמיכה\עבה.
תנאי	תנאים.	תנו רבנן	שנו חכמים.
תנא קמא	תנא ראשון.	תנא קמא	תנא ראשון.
אילימא	אם תאמר.	אתמר	נאמר.
אתא	בא.	מתני לה	שונה אותה.
למימר	לומר.	הא	זאת, הרי.
היינו	זהו.	שמעתא	שמועה.
בולי עלמא	כל העולם (לכל הדעות).	הכי	כך.
		בריה	בנו.
		הלכתא	הלכה.
		תליא מילתא	הדבר תלוי.
הכא	כאן.	מיכסיא	מכוסה.
איכא	יש.	רחמנא	ה', התורה.
בינייהו	ביניהם.	מיתחזיא	נראית.
לימא	נאמר.	בעא	שאל.
סתמא	סתם.	מאי	מה.
תימא	תאמר.	תיקו	תעמוד (השאלה במקומה).
דלמא	שמא, אולי.	איריא	תפיסה (נקט בלשון).
ואי תימא	ויש אומרים.	נמי	גם.
בר	בן.	פשיטא	פשוט.

דף כ"ה:

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ה:

נפשט לנו.	איפשימא לן	לו.	ליה
משניות (בריות).	מתנייתא	הוצרך.	אצטריבא
קשות זו על זו.	קשיין אהרדי	מהו שתאמר (שמא תעלה על דעתך לומר).	מהו דתימא
הפוך.	איפוך	כתוב.	כתיב
אחרונה.	בתרייתא	בהם.	בהו
ראית.	חזית	אמור.	אימא
הפכת.	אפכת	בעולם (סתם).	בעלמא
ראשונה.	קמייתא	משמיענו.	קמשמע לן
מי.	מאן	הם.	אינהו
כולו.	כוליה	גם.	נמי
דומה.	דמי	נקראו.	איקרו
שאלתי ממנו.	בעאי מיניה	מים.	מיא
פשוט.	פשימא	משליך והולך (ממשך).	רמי ואזיל
אינני יודע.	לא ידענא	שמשו.	שמעיה
איננו שואל.	לא מיבעי לי	קבא.	אייתי
יפה עשית.	שפיר עבדת	רביעית של מים.	רביעיתא דמיא
שאלת.	איבעיא לך	נשאלה להם.	איבעיא להו
רשות אחרת.	רשותא אחריתי	איך.	היכי
זהו.	היינו	בוא שמע.	תא שמע
שאל ממנו.	בעא מיניה	שנויה.	תניא
בנה.	בנה	שאלתנו, הספק שלנו.	בעיין

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ז.

הזדמן.	איכלע	נתעסק לו לבנו	איעסק ליה לבריה
בית.	בי	(לקדש לו אשה).	
ראהו.	חוייה	בת (של) ר'.	בי ר'
מקומו (מקום מסתו).	דוכתיה	הביאו.	עייליה
אדון, רב, אדוני, רבי.	מר	היה.	הוה
בן.	בר	הדבר מסתייע (מצליח).	מסתייעא מילתא
מונח.	מנח	הלך אחריו לבדוק.	אזל בתריה לעיוני
בו.	ביה	ראה.	חזה
עושה.	עבד	מונח.	מנחא
לו.	ליה	להם.	להו
כמי (אתה סובר).	כמאן	אילו.	איכו
אמור.	אימר	עכשיו.	השתא
אין.	לית	באתי.	אתאי
בית אחר.	ביתא אחרינא	סכנתם את בני.	סכנתון לברי
הרי, זאת.	הא	כלים.	מאני
יש.	אית	ככלי אחד.	בחד מאנא
לא נתתי לבי.	לאו אדעתאי	טלית.	גלימא
כך היא?	איני	דף כ"ז.	
כאן.	הכא		
מה.	מאי	ארגז (לספרים).	קמטרא
אנו עוסקים.	עסקינן	דומה.	דמי

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ז.

נשאלה להם.	איבעיא להו	חדשה, חדשים.	חדתי
שם.	התם	נשאלה לו.	מיבעי ליה
מתחילה.	מעיקרא	לעמוד עליו.	למיקם עליה
שמא, אולי.	דילמא	להתפלל בתוכו.	לצלויי בגויה
שונה.	שנא	אותם, אלו.	הני
בוא שמע.	תא שמע	בתי כסאות.	בתי כסאי
דוקמה.	דמיא	פרסים.	פרסאי
הבן ממנה.	שמע מינה	בהם.	בהו
שונה.	תני	דומים.	דמו

פרק רביעי - תפילת השחר

כל היום.	כולי יומא	בפרוש, בגלוי.	בהדיא
מתפלל והולך.	מצלי ואזיל	והטל אותן (עמוד על הסתירה שביניהן).	ורמינהו
נותנים.	יהבי	שנויה.	תניא
יום אחד.	חד יומא	כל העולם.	כולי עלמא
כתוב.	כתיב	עוד.	תו
תפילה.	צלותא	בנו.	בריה
רחמים.	רחמי		

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ז:

אימת דבעי	מתי שרוצה.	קמא	ראשונה.
מיתיבי	משיבים (מקשים).	תא שמע	בוא שמע.
דיקא נמי	מדוקדקת גם.	תניא	שנויה.
		נימא	נאמר.
		תיהוי תיובתיה תהיה תשובתו (קושיה על דבריו).	
תנו רבנן	שנו חכמים.	אימא	אמור.
למימרא	לאמרה (יש לומר).	אסמכינהו	הסמיכום.
אבריל	הבדיל.	רבנן	חכמים.
קמייתא	ראשונה.	אי	אם.
מאן	מי.	תימא הכי	תאמר כך.
צלי	התפלל.	דלמא	שמא, אולי.
דמי	דומה.	בשלמא	בשלום (מוכן).
מתדרינן	מחזירים.	חיינו	זהו.
ליה	לו.	איכא	יש.
ורמינהו	והטל אותן (עמוד על הסתירה שביניהן).		
קשיא	קשה.		
איתמר	נאמר.	חיינו	זהו.
תניא בוותיה	שנויה כמותו.	רבנן	חכמים.
איבעיא להו	נשאלה להם.	מאי	מה.

דף כ"ז.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ז.

אימא	אמר.	אנן	אנחנו.
סיפא	סוף.	נמי	גם.
תניא	שנויה.	תנינא	שנינו.
אי	אם.	שמע מינה	למד ממנה.
בשלמא	בשלום.	תנן	שנינו.
משכחת	אתה מוצא, תמצא.	בחירתא	כינוי למסכת עדויות.
להו	להם.	בוותיה	כמוהו.
בהדי הדדי	ביחד.	מאן תנא להא	מי שנה את זאת.
היכי	איך.	הא	הרי, זאת.
אתיא	באה.	מני	מי היא.
אזלא	הלכה.	צפרא	בוקר.
קשיא	קשה.	אי בעית אימא	אם תרצה לומר.
רישא	ראש.	קרא	פסוק, מקרא.
איכא	יש.	יתירא	יתר.
מי	וכי.	כולי עלמא	כל העולם (כל הדעות).
האי	זה.	מיהא	מכל מקום.
הכי	כן.	בר	בן.
נפיק	יוצא.	הוי	יהא, הוא.
עייל	נכנס.	ליה	לו.
מבי	מכאשר.	התם	שם.
נפקן	יוצאים.	הבא	כאן.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ז:

דף כ"ז:

שתיק	שתק.	תניא	שנויה.
מיד	כלום, דבר, משהו.	שאני	שונה.
נחוי אנן	נראה אנחנו.	בר	בן.
מצלי	מתפלל.	הוה	היה.
אדרבה	להיפך, גדולה מזו.	היינו	זהו.
הווי	היו.	ליה	לו.
מצלו	מתפללים.	מי	וכי.
אורתא	ערב.	בדלת	אתה בדל (ממלאכה).
השתא	עכשיו.	אין	כן.
אתמר הלכתא	נאמר הלכה.	בדילנא	בדלתי.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	בדיל	בדל (ממלאכה).
עבר	עשה.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
איכלא לבי גניבה	הזדמן לבית גניבא.	לן	לנו.
צלי	התפלל.	פרקין	פרקנו.
הוה	היה.	ההוא	אותו.
לאחוריה	לאחוריו.	איני	כך היא?
פסקיה לצלותיה	הפסיק תפילתו.	הא	הרי, זאת.
תלת	שלוש.	שרא	התיר.
איני	כך היא?	לבבויי סלי	לגפר סלים (לעשותם מעושנים).
חלפי	עוברים.		
עביר	עושה.		

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ז:

מעותא	טעות.	צעריה	ציערו.
הואי	היתה.	הבא	כאן.
הדרא	חזרה.	נמי	גם.
מטריחין	מטריחים.	תא ונעבריה	בואו ונעבירנו.
להו	להו.	נוקים	נעמיד.
צלי	התפלל.	נוקמיה	נעמידנו.
מצלי	מתפלל.	דילמא	שמא, אולי.
תא שמע	בוא שמע.	עניש	עונש.
הלכתא כוותיה	הלכה כמוהו.	לית	אין.
כי אתא	כשבא (מארץ ישראל לבבל).	מקשי	מקשה.
תמרה	עץ דקל.	מפרק	מישב (את הקושי).
מאי	מה.	אית	יש.
אילימא	אם נאמר.	לפלוחי	לעבוד (רמז למתן שוחד, פרוטקציה).
אי בעי	אם רוצה.	לבי	לבית.
מצלי כולי לילא	מתפלל כל הלילה.	אזל ופלח	הלך ועבד.
ליתני	ישנה.	מצי עניש	יכול להיענש.
מאן	מי.	אתו	באו.
תנו רבנן	שנו חכמים.	ניחא ליה	נוח לו.
אמרי	אומרים.	דליהוי ריש מתיבתא	שיהא ראש ישיבה.
נצעריה וניזיל	יצערו ויולך (וימשיך).	איזיל ואימליך באינשי ביתי	
אשתקד	שנה שעברה.	אלך ואוועץ באנשי ביתי.	

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ח.

אזל ואמליך בדביתהו	ליתבר	ישבר.
הלך והתייעץ עם אשתו.	ליה	לו.
	לית	אין.
	חירותא	(שערות) לבנות.
דף כ"ח.	בר	בן.
דלמא	תמרי סרי	שמונה עשרה.
מעברין	הוה	היה.
לשתמש אינש	אתרחיש	התרחש.
יומא	ניסא	נס.
חדא	אהדרו	החזירו.
כסא מוקרא	דרי - שורות.	
היינו	חצבי חיורי	כדי חרס לבנים.
תנא	מליין קממא	מלאים אפר.
ההוא	ליתובי דעתיה	ליישוב דעתו.
אתוספו	היכא דאמדינן	היכן שאנו אומרים.
ספסלי	תנן	שנינו.
פליגי	פריש	פורש.
רבנן	מרוכא פריש	מרוב פורש.
חד	חבי	כך.
חלשה דעתיה	איזיל ואפייסיה	אלך ואפייסנו.
אחזו ליה בחלמיה		
הראו לו בחלומו.		

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ח.

כי מטא לביתה	כשהגיע לביתו.	אתא טרף אנכא	בא ודפק על הפתח.
חזינא לאשיתא דביתהא	אמרי	איכא נעביר	אומרים.
ראה את כותלי ביתו.	משחירות.	נעבריה	איך נעשה.
משחרן	השגית בו.	נמירי	נעבירו (מן הנשיאות).
אשגח ביה	נתפייס.	נדרוש מר	למדים (על פי המסורת).
פיים	מי.	חדא שבתא	ידרוש הרב.
מאן	ילך ויאמר.	אתי לקנאווי	שבת אחת.
ניזיל ולימא	להם.	לדרוש	יבואו לקנאה.
להו	אני אלך.	תלתא שבתי	ידרוש.
אנא אוילנא	בית המדרש.	תנו רבנן	שלוש שבתות.
בי מדרשא	לבש.	בי הוה	שנו חכמים.
לביש	מעיל.	חליש מגירסיה	כשהיה.
מדא	יאמר.	אזיל ויתיב	נחלש מלימודו.
יימר	מעילך.	אפתחא דבי	הולך ויושב.
מדך	אני אלבשנו.	בי חלפי	על פתח של בית.
אנא אלבשיה	נעלו דלתות.	איקום מקמייחו	כאשר יעברו.
טרוקו גלי	יבואו.	אנרא	אקום מפניהם.
ליתו	יצערו את החכמים.	נפק	שכר.
לצערי לרבנן	אקום ואלך.	אתא	יצא.
איקום ואיזיל	אצלם.	אין	בא.
לגביהו			כן.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ח:

תנא מיניה	שנה ממנו.	לאנוחי דעתיה	להניח דעתו.
ארבעין זמנין	ארבעים פעמים.	ליה	לו.
חדת	חדש.	מאי	מה.
מספקא לי	אני מסופק.	מעמא	טעם.
מאי משמע	מה (מהיכן) משמע.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
האי	זה.	הוה	היה.
לישנא דתברא	לשון של שבירה.	חליש לבאי	ליכי חלוש.
תברא אתי	שבר יבוא.	לא מצינא	לא יכולתי.
שנאיהון	שונאיהם.	אמאי	למה, מדוע.
אחרו זמני מועדיא	אחרו זמני המועדים.	מידי	כלום, דבר, משהו.
לישנא צערא	לשון של צער.	אתית	באת.
כתיב	כתוב.	להא	לזאת (שאמר).
הכא	כאן.	איבעי ליה	היה צריך.
		לצלויי צלותא	להתפלל תפילה.
		לטעום מידי ולמיתי לטעום משהו ולבוא.	
		אתמר עלה	נאמר עליה.
		לית	אין.
		הלכתא	הלכה.
		הא דאמרן	זאת שאמרנו.
		תנו רבנן	שנו חכמים.
		בר	בן.
חלש	חלה.		
אתא	בא.		
פרקא	דרשתו.		
כי אתא	כשבא.		
בעא	שאל, בקש.		
	הני אלו.		
בריה	בנו.		

דף כ"ח:

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ט.

נפשיה	עצמו.	קשיא	קשה.
מחזי כמאן דברע	נראה כמי שכורע.	נמי	גם.
תמני סרי	שמונה עשרה.	אי	אם.
תשכרי הוויין	תשע עשרה הן.	הכי	כך.
		אסקוהו	העלוהו (העבירוהו ממקומו).
		אתחיל	התחיל.
		איתימא	אם תאמר.
אמאי	למה, מדוע.	הני	אלו.
חיישנן	אנו חוששים.	דשבתא	של שבת.
שאני	שונה.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
איהו	הוא.	תעניתא	תענית.
ניחוש	נחשוש.	יומא	יום.
דלמא	שמא, אולי.	נמרינהו	נאמר אותם.
חדר ביה	חזר בו.	אימת אמרינהו	מתי אמרם.
נמירי	למדים (קבלתי מרבתי ש-).	יומא דרחמי	יום של רחמים.
טבא לא הוי בישה	טוב לא יהא רע.	אנן	אנו.
כתיב	כתוב.	אמרי	אומרים.
הא	הרי, זאת.	לחו	להם.
תנן	שנינו.	מאי	מה.
לחוד	לבר.	לייט עלה	קילל עליה (על זאת).
הניחא	זו נוחה.	אמאן	על מי.

דף כ"ט.

שפירתי ברכות

ברכות דף כ"ט:

מצלי	מתפלל.	מיתיבי	משיבים (מקשים).
מתקיף לה	מקשה על זה.	האי	זה.
בר	בן.	מיבעי ליה	היה לו לומר.
נימרה	יאמרנה.	אידי ואידי	זו וזו, כאן וכאן.
מי	וכי, האם.	אדבר	נזכר.
אמו	כלום ?, משום.		
עבדינן	עושים אנו.		
השתא	עכשיו.		
נעביר	נעשה.	הא	הרי, זאת.
טעמא	טעם.	אדבר	נזכר.
תמני סרי	שמונה עשרה.	בתר	אחר.
תקון	תקנו.	בריה	בנו.
תשפרי	תשע עשרה.	בר	בן.
הבא	כאן.	אמרן	אמרנו.
תמני	שמונה.	ליה	לו.
אתי לאטרודי	יבוא להתבלבל.	מנא	מנין.
התם	שם.	מאבא מרי	מאבי מורי.
אתיא	באה.	שמיע לי	השמיעני.
צלוחא	תפילה.	איכא	יש.
מטרדי	נטרד.	אמרי	אומרים.
נופא	גוף (ההלכה).	מאי	מה.

דף כ"ט:

שפירתי ברכות

ברכות דף ל.

דף ל.

רבנן	חכמים.		
תרויהו	שניהם.	לישתף איניש נפשיה	ישתף אדם עצמו.
אנא	אני.	בהדי צבורא	עם הצבור.
יכילנא	יכול.	חיבי	איך.
לחדושי	לחדש.	נימא	יאמרנה.
מילתא	דבר.	אימת	מתי.
מסתפינא	אני ירא.	מצלי	מתפלל, מתפללים.
דלמא מטרידנא	שמא אתבלבל.	הוו	היו.
קראה	הפסוק.	קאולי באורחא	מהלכים בדרך.
ליימי עלה	קָלְלוּ עליה.	קם	עמד.
מערכא	ארץ ישראל.	ליה	לו.
אמאן דמצלי	על מי שמתפלל.	שמעיה	שמשו.
מאי טעמא	מה הטעם.	מאי	מה.
מיטרפא ליה שעתא	תיטרף לו השעה.	עבד	עושה.
תנו רבנן	שנו חכמים.	קאי	עומד.
אחזה	אחיו.	אוקמן	העמד.
סלא חסידא	סלא החסיד.	נמי	גם.
תרתח	תכעס.	לדידי	אותי.
תחמי	תחטא.	אצלי	אתפלל.
לא תרוי	לא תשכר (תשתכר).	איכא	יש.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל'

מכנסים עשרה.	מכנפי בי עשרה	צריך להתפלל.	בעי לצלויי
בשבת הרגל.	בשבתא דרגלא	ראשונות.	קמייתא
מתפללים.	מצלו	אחרונות.	בתרייתא
ואחר כך.	והדר	כש-, כאשר.	כי
יצאו לדרשה.	נפקי לפרקא	מגיע לביתו.	ממי לביתיה
בא לביתו.	אתי לביתיה	צריך לחזור להתפלל.	בעי למחדר לצלויי
חזר.	הדר	הלכה.	הלכתא
אמרו לו חכמים.	אמרי ליה רבנן	שנו חכמים.	תנו רבנן
יעשה.	לעביד	ויש אומרים, ואם תאמר.	ואיתימא
להם.	להו	פסוק.	קראה
טורח לי הדבר.	טריחא לי מלתא	אביו.	אבוה
ראיתי.	חזינא	בעו למיפק לאורחא צריכים לצאת לדרך.	בעו למיפק לאורחא
זקנים ממנו (מאתנו).	קשישי מינן	מקדימים.	מקדמי
עושים כך.	עבדי הכי	כשהיה.	כי הוה
זהו.	חיינו	מגיע.	ממי
תנא ראשון.	תנא קמא	קוראים.	קרו
יש ביניהם.	איכא בינייהו	מי.	מאן
בן.	בר	כמו.	כי האי
יפה אתה אומר.	שפיר קאמרת	שנויה.	תניא
התפללתי תפילה.	מצלינא צלותא	חלוקים.	מיפלגי
		אדון, רב, אדוני, רבי.	מר

שפּרתי ברכות

ברכות דף ל':

דף ל':

מאן	מי.
גברא רבא	אדם גדול.
מסחיד עליה	מעיד עליו.
הוּו	היו.
לְהוּ	להם.
תליסר	שלושה עשר.
בי בנישתא	בית כנסת.
מצלו	מתפללים.
ביני עמודי	בין העמודים.
היכא	היכן.
גרסי	לומדים.
איתמר	נאמר.
בר	בן.
מאי	מה.
מעמא	טעם.
עבד	עושה.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
הבי	כך.
אילימא	אם תאמר.
אדכר	הזכיר.
דריש ירחא	של ראש חודש.
לבר	לבר.
ההוא יומא	הוא יום.
אתא	בא.
פולמוסא דמלכא	צבא של המלך.
למתא	לעיר.
אמרדו	הופרעו.
רבנן	חכמים.
צלו	התפללו.
צלי לי	התפללתי.
הואי	הייתי.
יטיב	ישב, יושב.
רבי חנינא קרא	רבי חנינא קורא (בעל המקרא).
קמיה	לפני.
ליה	לו.
פוק קראיך לברא הוצא מקראותיך לבחון	(כלומר גירסתך אינה נכונה).
צלי והדר צלי	מתפלל ואחר כך מתפלל.
דילמא מעיקרא	שמה מתחילה.
דעתיה	דעתו.
חזי	רָאָה.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל':

תניא	שנויה (בברייטא).	מסתברא	מסתבר.
עלה	עליה.	מילתא	דברו.
חד	אחד.	מכרי	מכיון ש-, מאחר ש-.
כתיב	כתוב.	שנא	שונה.

פרק חמישי - אין עומדין

מנא הני מילי	מנין דברים אלו.	כי הא	כמו.
קרא	פסוק.	מציין נפשיה	מקשט עצמו.
ממאי	ממה (אתה למד).	והדר מצלי	ואחר כך מתפלל.
דלמא	שמא, אולי.	חזייה	רָאָה.
שאני	שונה.	ברח טובא	שמח ביותר.
דהות מרירא אליבא	שהיתה מרת לב.	אנא	אני.
טובא	מאד, הרבה.	מנחנא	מניח.
הבא	כאן.	בריה	בנו.
הוה	היה.	עבד	עשה.
נפשיה	עצמו.	הלולא	חתונה.
ברחמי טובא	(בבקשת) רחמים הרבה.	חזנהו לרבנן	ראה את החכמים.
אימא לך	אמר לך.	ברחי טובא	שמחים ביותר.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"א.

דף ל"א.	אמרי	אומרים, אמרו.
אייתי	אנן	אנו.
בסא דמוקרא	נעני בתרך	נענה אחרוך.
ארבע מאה	להו	להם.
תבר קמיהו ואעציבו	הי	אֵיה (איפה).
שבר לפניהם והתעצבו.	מגנו עלן	יגינו עלינו.
עבד	בר	בן.
הלולא	מכי	מכאשר.
בריה	רביה	רבו.
חזנהו	תנו רבנן	שנו חכמים.
רבנן	היכי דמי	כיצד (מדובר).
הוו	כי הא	כמו.
ברחי טובא	איבעית אימא	אם תרצה לומר.
בסא דזוניתא חזרתא	עבדי	עושים.
כוס של זכוכית לבנה.	מתניתין	משנתינו.
ליה	עבד	עשה, עושה.
זומי	תנא	שנה.
מר	אלויה	לְהוּ.
לישרי	פום נהרא	פי הנהר (שם מקום).
לן	בי צניתא	מקום הדקלים (שם מקום).
מיתנן	כי ממא	כשהגיע.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"א:

דף ל"א:

התם	שם.	דף ל"א:	
אמרי אינשי	אומרים אנשים.	איתמא	אם תאמר.
הני צניתא	אלו הדקלים.	ליה	לו.
איתנהו	נמצאים.	איכא	יש.
השתא	עכשיו.	אמרי	אומרים.
אדברתן מילתא	הזכרת לי מאמר.	הכי	כך.
מאי	מה.	גבך	אצלך.
כתיב	כתוב.	מי	וכי.
ואמרי לה	ויש אומרים.	כתיב	כתוב.
תניא	שנויה.	הכא	כאן.
וכיון פתיחן ליה	וכיון (פניו) לפתחים.	התם	שם.
זמנין תלתא	שלוש פעמים.	מסתתרנא	אסתתר.
די הוא עבד	אשר הוא עשה.	משקן לי	משקים אותי.
מן קדמת דנא	מלפני זה.	אי	אם.
איתמר נמי	נאמר גם.	הניחא	זו נוחה.
הלכתא נברוותא	הלכות גדולות.	מאן	מי.
איכא למשמע	יש (ניתן) לשמוע.	שפיר	יפה.
מהני קראי דחנה		מאי	מה.
מאותם פסוקים של חנה.		למימר	לומר.
		תניא	שנויה.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ב.

ואמרי לה	ויש אומרים.	ובעינא רחמי	אבקש רחמים.
נברא בגוכרין	איש באנשים.	יהיב	יתן.
אינון	הם.	רבא מיניה	גדול ממנו.
רבנן	חכמים.	תקנתיה	תקנתו.
כי אתא	כשבא.	ליתיב	ישב.
ליתי ולשחוט	יבוא וישחוט.	תעניתא	תענית.
חזנהו	ראה אותם.	בר	בן.
הוו מהדרי	היו מחזרים.		
בתר	אחר.		
למישחט	לשחוט.		
להו	להם.	כתיב	כתוב.
למה לכו לאהדורי	למה לכם לחזור.	חד	אחד.
אייתוהו לקמיה	הביאוהו לפניו.	הבא	כאן.
מנא לך	מנין לך.	דבי	(אנשי) בית (מדרשו של-).
הא	הרי, זאת.	אמרי	אומרים, אמרו.
מימר	אמור.	מאי	מה.
מיהו	מכל מקום.	בר	בן.
אתיא	באה.	בריה	בנו.
קמיה	בפניו.	היינו	זהו.
שבקי לי דאענישיה		אינשי	אנשים.
הניחי לי שאַענש אותו.		מלי כריסיה	מילוי הכרס.

דף ל"ב.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ב:

זני בישוי	מיני רעות.	דעיבא	של עננים.
רבנן	חכמים.	מנא לן	מנין לנו.
אי בעית אימא	אם תרצה לומר.	בתריה	אחריו.
התם	שם.	איני	כך היא?
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	הא	הרי.
תניא	שנויה.	בר	בן.
אשתא דגרמי	קדחת העצמות.	תקנתיה	תקנתו.
הא	זה.	קשיא	קשה.
מבעי ליה	היה צריך.	תנו רבנן	שנו חכמים.
תני דבי	ברייתא מבית מדרשו של-.	היינו	זהו.
מנלן	מניין לנו.	מנא הני מילי	מנין דברים אלו.
בתריה	אחריו.	קרא	פסוק.
		תניא	שנויה.
		נמי	גם.
		חבי	כך.
סמך	סמוך.	מיתיבי	משיבים (מקשים).
ליה	לו.	ריקא	ריק (חסר דעת).
מאי	מה.		
מעמא	טעם.		
כתיב	כתוב.		
תעניתא	תענית.	ליה	לו.
יומא	יום.	מיתיבי	משיבים (מקשים).

דף ל"ב:

דף ל"ג:

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ג.

שאיני	שונח.	מיהא	מכל מקום.
התם	שם.	היינו	זהו.
אנב	על ידי.	כתיב	כתוב.
איצנא	דוחק.	בר	בן.
מזקי	מזיקים.	מכדי	מאחר ש-.
תני	שונח.	נחזי	נראה.
תנא	שנה.	תקון	תקנו.
משמיה	משמו.	איתמר	נאמר.
ריש תורא	ראש השור.	נמי	גם.
בדקולא	סל נצרים.	תרוייהו	שניהם.
סליק לאגרא	עלה לגג.	מותבינן אשמעתין	
שרי דרגא מתותך	זרוק הסולם מתחתך.	מקשים אנו על שמועתינו.	
הני מילי	במה דברים אמורים.	לא תימא	אל תאמר.
תנו רבנן	שנו חכמים.	אימא	אמור.
מאי	מה.	ואמרי לה	ויש אומרים.
מעמא	הטעם.	אנא	אני.
רבנן	חכמים.	שמעית	שמעתי.
אמרי	אומרים.	איבעיא להו	נסתפקו.
מתקיף לה	מקשה על זה.	תקנתא	תקנה.
אין	כן.	אריכא	ברייטא.
במילתא	בדבר (במקום שצריך).	קמיה	לפני.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ג:

בוותיה	כמותו.	בשלמא	בשלום.
מאי מעמא	מה הטעם.	מיחזי	נראה.
תמני פרי	שמונה עשרה.	תנן	שנינו.
תקון	תיקנו.	תרי אמוראי	שני אמוראים.
תשמרי	תשע עשרה.	מערכא	ארץ ישראל.
הבא	כאן.	חד	אחד.
שב	שבע.	החוא	אותו.
תמני	שמונה.	נחית קמיה	ירד לפני.
אתמר	נאמר.	ידע	יודע.
ואמרי לה	ויש אומרים.	צורבא מרבנן	חריף בחכמים (ת"ח צעיר).
נקוט	הִתְקַן.	לרצויי למריה	לרצות את אדונו (הקב"ה).
דייק וגמר	מדייק ולומד.	לחדודי	לחדד.
שמעתא מפומה	שמועה מפיו.	בעי	רצה.
מרה	רבו.	כי	כש, כאשר.
שפיר	יפה.	סיימתינהו	סיימת.
אנא	אני.	לכולהו	לכל.
האי	זה.	שבחי דמרך	שבחים של אדונך.
ידענא	יודע.	כולי	כל.
תקיננו	תיקנו.	אנן	אנו, אנחנו.
לן	לנו.	חני	אותם, אלו.
מרגניתא	מרגלית.	תלת	שלושה.

שפּרתי ברכות

ברכות דף ל"ד.

אמרינן	אנו אומרים.	פסוקא	פסוק.
אי	אם.	דילמא מעיקרא	שמא מתחילה.
אמרינחו	אמרם.	בוון דעתיה	כיון דעתו.
באורייתא	בתורה.	דף ל"ד.	
אתו	באו.		
תקנינחו	תקנו אותם.		
הוינן	היינו.	חברותא	חברות.
למימר	לומר.	שמיא	שמים.
להו	אותם, להם.	מי	וכי.
כולי האי	כל זה.	איכא	יש.
אזלת	הלכת.	אי	אם.
מלתא זושרתא	דבר קטן.	בוון דעתיה	כיון דעתו.
לנבי	אצל.	מעיקרא	מתחילה.
דמי	דומה.	מחינן	אנו מכים.
מיתיבי	משיבים (מקשים).	ליה	לו.
הוי	יהא.	מרופתא דנפחא קורנס של נפחים (פטיש).	
שתוקי	להשתיק.	תנו רבנן	שנו חכמים.
משתקינן	אנו מִשְׁתַּקִּים.	מתיב	משיב (מקשה).
קשיא	קשה.	תיוכתא	תשובה (קושיה).
מילתא	דיבור.	כולהו	כולם.
תני	שונה.	חדא	אחת.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ה.

רשא	ראש.	בעליה	בעליתו.
והדר	ואחר כך.	לקבל	כנגד.
מאי	מה.	חצוף עלי	חצוף עלי (בעיני).
מעיקרא	מתחילה.	מאן	מי.
השתא	עכשיו.	מצלי בבקתא	שמתפלל בשדה (מקום פתוח\פרץ).
לחוד	לבר.		
בוין פתיחן	חלונות פתוחות.	חמאיה	חטאיו.

פרק שישי - כיצד מברכין

דף ל"ה.

מנא	מנין.	רחמנא	ה', התורה.
הני מילי	דברים אלו.	אחליה	חללו (כרם רבעי).
תנו רבנן	שנו חכמים.	והדר	ואחר כך.
האי	זה.	אכליה	אכל אותו.
הבי	כך.	אידיך	השני, האחר.
אתא	בא.	בר	בן.
מיבעי ליה	נצרך לו.	הניחא	זו נוחה.
חד	אחד.	מאן	מי.
		תני	שונה.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ה:

מאי	מה.	סתמא	סתם.
איכא	יש.	תקנתיה	תקנתו.
למימר	לומר.	עביר ליה	יעשו לו.
אתמר	נאמר.	הא עביר לי איסורא	הרי עשה איסור.
אי	אם.	מעיקרא	מתחילה.
יליף	לומד.	רמי	משליך (שני פסוקים שסותרים זה את זה).
תניא	שנויה.		
אייתר	נותר (מיותר).		
ליה	לו.		
נמי	גם.		
אשכחן	מצאנו.	בר	בן.
הא	הרי, זאת.	מאי	מה.
קשיא	קשה.	רמי	משליך (מקשה מ-).
אתיא	באה (נלמדת).	כתיב	כתוב.
למפרך	לפרוך (לדחות).	קשיא	קשה.
אתי	בא.	תנו רבנן	שנו חכמים.
אית	יש.	לחו	להם.
ביה	בו.	רבנן	חכמים.
בהדיא	בפירוש.	במטותא מנייכו	בבקשה מכם.
כתיב	כתוב.	ביומי	בימי.
אקרי	נקרא.	תתחזו	תתראו.

דף ל"ה:

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ה:

קמאי	לפני.	תנן	שנינו.
כי היכי	כדי.	והוינן בה	והקשינו בה.
מזונייכו	פרנסתכם.	הא	הרי, זאת.
כולא שתא	כל השנה.	מילי	דברים.
מאי	מה.	נימא	נאמר.
שנא	שונה.	תיהוי	תהיה.
אילמא	אם נאמר.	תויבתא	תשובה (קושיה על דברי -).
אשתני	נשתנה.	אלמא	הרי ש-.
לעלויא	לטובה.	סעיד	משביע.
אמרי	אמרו, אומרים.	מי	וכי.
התם	שם.	הוה	היה.
היכי	איך.	שתי חמרי	שותה יין.
נבריך	נברך.	מעלי יומא דפסחא	ערב פסח.
פירא	פרי.	נגרדיה ללביה	יגררנו ללבו (יעורר תאבוננו).
גופיה	גופו.	ניכול	יאכל.
אקרי	נקרא.	מפי	הרבה.
עליה	עליו.	מובא גריר	הרבה מושך (תאבוננו).
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	פורתא	מעט.
חמרא	יין.	נהמא	לחם.
זיין	מזין.	אית ביה	יש בו.
משחא	שמן.	מסעיד סעיד	סעוד סועד.

שפּרתי ברכות

ברכות דף ל"ז.

תרתי	שתיים, שנים.	מיא דסלקא	מי סלק.
שמוחי	[ל]שמח.	אנסיגרון	מי שליכת ירקות.
אי	אם.	מיא	מים.
הכי	כך.		
קבעי אינשי	קובעים אנשים.		
סעודתייהו עלוי	סעודתם עליו.		
ליה	לו.		
עלויה	עליו.		
סעודתיה	סעודתו.		
הויא קביעותא	היתה קביעות.	אניגרון	משקה העשוי מציר דגים יין ומי סלק.
השתא	עכשיו.	תנן	שנינו.
מיהא	מכל מקום.	הבא	כאן.
גופא	גוף (הברייטא).	מאי	מה.
חיבי דמי	כיצד מדובר.	עסקינן	אנו עוסקים.
שתי ליה	שותה.	תניא	שנויה.
אזוקי	[ל]הזיק.	פשיטא	פשוט.
תניא	שנויה.	מהו דתימא	היית אומר.
אביל	אוכל.	לבריד	יברך.
הויא ליה	היתה לו.	עליה	עליו.
אניגרון	משקה העשוי מציר דגים ויין ומי סלק.	קמשמע לן	משמיענו.

דף ל"ז.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ז.

אית ליה	יש לו.	לשמעינן	ישמיענו, ילמדנו.
מיניה	ממנו.	שערי	שעורים.
בעי ברוכי	צריך לברך.	אי	אם.
קמחא דחימי	קמח של חטים.	אשמעינן	השמיענו.
תפלוג עליה	תחלוק עליו.	הוה אמינא	הייתי אומר.
קיימי בוותיה	עומדים (סוברים) כמותו.	הני מילי	במה דברים אמורים.
אלמא	הרי ש-.	גרע	גרועים.
אשתני	השתנה.	אצטרך	הצרך.
במלתיה קאי	בענינו עומד.	סלקא דעתך אמינא	עולה על דעתך לומר.
הכי	כך.	עבד	עשוי.
נמי	גם.	אינש	אדם.
מי	וכי?	שרי לפומיה	משליך לפיו.
דמי	דומה.	קוקיאני	תולעים.
התם	שם.	קורא	קור (ראש הדקל כשהוא רך).
לית	אין.	פירא	פרי.
עלויא אחרינא	התעלות אחרת.	שינא	שינן (בעל שניים גדולות, כינוי חיבה).
מברכינן	אנו מברכים.	כוותך	כמוך.
אקרא חייא	על דלעת חיה.	מסתברא	מסתבר.
קימחא דשערי	קמח שעורים.	הא	הרי, זאת.
עלייהו	עליהם.	נמעי	נוטעים.
חימי	חטים.		

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ו:

רחמנא	ה', התורה.	בופרא	כפנית (תמרים שלא בשלו).
מאי	מה.	קרי	קורא.
ניהו	הוא.	פליגי	חלוקים.
היכא	היכן.	רבנן	חכמים.
אמרינן	אנו אומרים.	עליה	עליו.
איתיה	ישנו.	מתקיף לה	מקשה (מכח סברא).
הכא	כאן.	אילני	אילנות.
ליתיה	אינו.	מי	וכי?, כלום?
איתיביה	השיבו (הקשה לו בפניו).	סלקא דעתך	עולה על דעתך.
אלמא	הרי ש-.	אימא	אמור.
תנן	שנינו.	מאן	מי.
להו	להם.	שמעת ליה	שמעת ממנו.
פירי	פירות.	תני	שונה.
פירא	פרי.	כי	כש-, כאשר.
האי	זה.	שקלת	תקח.
איני	כך היא?.	מיית	מת, ימות.
בר	בן.	הוה	היה.
הני	אלו.	עובדא	מעשה.
מתחלי	קליפות תמרים.	שקלוה	נטלוהו.
אסירי	אסורים.	רמונא	רימון.
הוי	יהא, הוא.	לפרחא דביטיתא	את הקפרס של אביונה.

שפּרתי ברכות

ברכות דף ל"ז.

איִקיים ביטיתא	נתקיים האביונה.	המלתא	זנגביל.
הלכתא	הלכה.	דאטיא מבי הנדואי	שבאה מארץ כוש.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	שריא	מותרת.
זריק	זורק.	גרידא	לבדו.
אכיל	אוכל.	כולי עלמא	כל העולם (כל הדעות).
נינהו	הם.	דובשא	דבש.
נמי	גם.	סמידא	קמח.
מברכינן	מברכים.	מסתברא	מסתבר.
פלפלי	פלפלים.	אמרי תרוייהו	אמרו שניהם.
אזדא	הולך.	גופא	גוף (הברייתא).
טעמיה	טעמו.	איתמר	נאמר.
כס	כסס.	צריכא	צריך.
יומי דכפורי	יום הכיפורים.	אי אשמעינן	אם השמיענו.
זנגבילא	זנגביל.	הוה אמינא	הייתי אומר.
מתיבי	משיבים (מקשים).	איתיה בעיניה	ישנו בעין (ניכר לעין).

דף ל"ז.

יבשתא	יבשה.	קמשמע לן	משמיענו.
אמרי ליה	אמרו לו.	אי	אם.
האי	זה.	אשמעינן	השמיענו.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ז:

דף ל"ז:

הוה אמינא	הייתי אומר.	דף ל"ז:	
אין	כן.	מאי	מה.
איתיה בעיניה	ישנו בעין.	אוקימתא	העמדת.
נימא	נאמר.	אימא	אמור (דרוש).
נמי	גם.	סיפא	סוף.
לאפוקי	להוציא.	דרישא	של ראש (הברייתא).
מברכינן	נברך.	מני	מי היא.
תניא	שנויה.	אי	אם.
גבי	אצל, ב-.	השתא	עכשיו.
הכא	כאן.	אכותבות ואדייסא	על תמרים ועל דייסא.
הא	הרי, זאת.	מיבעיא	צריך לומר?
מני	מי היא.	פשיטא	פשוט.
רבנן	חכמים.	רבנן	חכמים.
אילימא	אם נאמר.	הכי	כך.
בעי ברוכי	צריך לברך.	קשיא	קשה.
תיובתא	תשובה (קושיה על אמורא).	דרבנן אדרבנן	של חכמים על חכמים.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	תני	שונה.
קשיא	קשה.	גבי	אצל (לגבי).
ליה	לו.	האי	זה.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ח.

מאי	מה.	דשומשמי	של שומשום.
עלויה	עליו.	דקורטמי	של כורכום.
מי	כלום ?, וכי ?.	דפורצני	של (ענבים) כתושים.
סברת	אתה סבור.	אדהכי והכי	בינתיים.
נהמא	לחם.	אסקיה רבא לדעתיה	העלה רבא על דעתו.
גובלא	בצק.	חשילתא	כתוש, מעוך.
בעלמא	בעולם (סתם).	אדברתן מלתא	הזכרתי דבר.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	הא	הרי, זאת.
סעודתיה	סעודתו.	תמרי	תמרים.
בר	בן.	הלכתא	הלכה.
מעמא	טעם.	עבדינהו	עשאים.
קרינן ביה	אנו קוראים לה.	עלוייהו	עליהם.
דובשא דתמרי	דבש תמרים.	במלתייהו קיימי דמעיקרא	
מאן	מי.	בעניינם עומדים כבתחילה.	
כי האי	כמו.	פליגי	חלוקים.
תנן	שנינו.	עבדי לה	עושים אותה.
ההוא מרבנן	אותו חכם.	מתיב	משיב (מקשה).
הוה	היה.	אי	אם.
אדעתיה	על דעתו.	סלקא דעתך	עולה על דעתך.
יתיב	יושב.	מי שרי	וכי מותר.
קמיה	לפני.	תסברא	תסברה (תסבור אותה).

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ח:

אית	יש.	קודשא בריך הוא	הקדוש ברוך הוא.
למימר	לומר.	בר מפיקנא לכו	כשאוציא אתכם.
גברא	איש.	עבדינא לכו מלתא	
חבי	כך.		אעשה לכם דברים (נס).
נמי	גם.	כי חיבי	כדי.
לישנא אחרינא	לשון אחרת.	ידעיתו	תדעו.
הויא	היתה.	אנא	אני.
צריכא	צריך.	אפיקת	הוצאתי.
הוה אמינא	הייתי אומר.	יתבון	אתכם.
הבא	כאן.	משתבחין	משתבחים.
לברך	יברך.	אחזה	אחיו.
קמשמע לן	משמיענו, מלמדנו.	זמנא חדא	פעם אחת.
מיניה	ממנו.	איכלע לגביה	הזדמן אצלו.
בעי ברוכי	צריך לברך.	אפיקו ליה	הוציאו לו.
תנו רבנן	שנו חכמים.	ריפתא	כָּפַר, לחם.
כולי עלמא	כל העולם (כל הדעות).	בשלמא	בשלום (מובן).
אפיק	הוציא.		
כתיב	כתוב.		
סברי	סוברים.		
מפיק	מוציא.	אשמעינן	השמיענו.
להו	להם.	מעמא	טעם.

דף ל"ח:

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ח:

הלכתא	הלכה.	בר	בן.
רבנן	חכמים.	תומי וברתי	שומים וכרישים.
מאי	מה.	תניא	שנויה.
קמשמע לן	משמיענו.	כולי עלמא	כל העולם (כל הדעות).
איהו	הוא.	התם	שם.
עבר	עשה.	בעינן	צריכים.
לאפוקי	להוציא.	ליכא	אין.
נפשיה	עצמו.	הכא	כאן.
מפלוגתא	ממחלוקת.	שבשתיה	טעות (שיבוש).
קיימא לן	מקובל בידינו.	דייק וגמיר	מדויק ולומד.
אמרי	אומרים.	שמעתא	שמועה (הלכה של אמורה).
אפיק	הוציא.	רביה	רבו.
תני	שונה.	דייק	מדויק.
דומיא	דומה.	תלתין יומין	שלושים ימים.
נמי	גם.	מהדר	מחזיר.
משמיה	משמו.	תלמודיה	תלמודו.
מנו	מי הוא.	קמיה	לפני.
בשלמא	בשלום (מובן).	בר מן דין	חוץ מזה.
משכחת	תמצא.	ההוא תורמסא	אותו תורמוס.
בברבא וסלקא וקרא בכרוב ותרד ודלעת.		שלקי ליה	שולקים (מבשלים) אותו.
היכי	איך.	זמנין	פעמים.

שפּרתי ברכות

ברכות דף ל"ט.

אכלי ליה	אוכלים אותו.	שיעורא	שיעור.
אתו	באו.	מי	כלום?, וכי?.
להו	להם.	סברת	סבור אתה.
עלויה	עליו.	בעינן	אנו צריכים.
בריך	ברך.	הא	הרי, זאת.
אי	אם.	איכא	יש.
במילתייהו	בעניינם.	אייתו	הביאו.
קיימי	עומדים.	לקמיה	לפני.
דילמא	שמא, אולי.	הוח	היה.
מתיב	משיב (מקשה).	שקלוה לגרעינותיה	הוציאו גרעינו.
סלקא דעתך	עולה על דעתך.	פש ליה	נשאר בו.
קאי	עומד.	תנן	שנינו.
אמאי	למה, מדוע.	ואמרי לה	ויש אומרים.
שאני	שונה.	נימא	נאמר.
בעינן	צריכים.	תנאי	תנאים.
ליכא	אין.	הנהו	הם.
ליה	לו.	תרי	שני.
		תלמידי	תלמידים.
		הוו	היו.
		יתבי	יושבים.
		קמיה	לפני.

דף ל"ט.

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ט.

בר	בן.	אתאן	באנו.
תנא	שנה (פתיחה לברייטא).	אידי ואידי	אלו ואלו.
מאי	מה.	מפי	מאוד, הרבה.
מיפלגי	נחלקים.	כי היכי	כדי, כשם ש-.
חלבך	הואיל וכך.	מעמיה	טעמו.
פירא	פרי.	תבשילא דסלקא	תבשיל של סלק.
כולי עלמא	כל העולם (כל הדעות).	מפשו בה קמחא	מרבית בו קמח.
הבא	כאן.	לפתא	לפת.
האי	זה.	והדר	ואחר כך.
סברא	סברה, הבנה, דעה.	שדי בה קמחא	נותן בו קמח.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	דבוקי בעלמא	להדביק בעולם (סומ).
זיין	מזין.	עבדי ליה	עשו אותו.
בי	כש-, כאשר.	יטיב אבי תפי ישוב על משפת (מקום שפיתת הקדרה).	
הוינן	היינו.	עבד	עושה.
בי	בית.	פשיטא	פשוט.
לן	לנו.	מיא	מים.
הני	אלו.	סלקא	סלק.
גרגלידי דלפתא	ראשי לפתות.	כולהו	כל ה-.
פרמינהו	חתכם.	שלקי	שלוקים (מבושלים).
פרימא	חתיכה.	בעי	שואל.
זוטא	קטנה.		

שפירתי ברכות

ברכות דף ל"ט:

שיבתא	שבת (שמיר).	איתמר	נאמר.
למתוקי	למתק.	בר	בן.
מעמא	טעם.	תנאי	תנאים.
לעבורי זוהמא	להעביר זוהמא (ריח רע).	מאי	מה.
תא שמע	בוא שמע.	הא	הרי, זאת.
שמע מינה	שמע ממנה, למד ממנה.	מיפלגי	חלוקים.
פליגא דר'	חלוקה (על זו) של רבי -.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
מתקיף לה	מקשה על זה (בכח הסברא).	היכא	היכן.
מאי שנא	מה שונה.	איכא	יש.
דבי בליא	שכאשר נגמרת.	כולי עלמא	כל העולם (כל הדעות).
אפרוסה	על פרוסה.	פליגי	חלוקים.
בליא	נגמרת.	ליכא	אין.
נמי	גם.	תנן	שנינו.
		מנו	מי הוא.
		בריה	בנו.
		תני תנא	שנה התנא.
עבדי	עושים.	קמיה	לפני.
רבנן	חכמים.	ליה	לו.
אבוך	אביך.	מאי מעמא	מה הטעם.
עביר	עָשָׂה.	כתיב	כתוב.
הלכתא	הלכה.	חזינא	ראיתי.

דף ל"ט:

שפירתי ברכות

ברכות דף מ'.

דף מ'.

טול (קח) ברך.	טול ברוך	לקח שתיים.	נקמ תרתי
גם.	נמי	אחת.	חדא
ערבב מספוא לשורים.	גביל לתורי	היה.	הוה
ואחר כך.	והדר	בוצע, פורס.	בצע
בן.	בר	על כל הסעודה.	אכולא שירותא
הזדמן.	אקלע	נראה.	מתחזי
בית.	בי	רעבתנות.	רעבתנותא
ראש הגולה.	ריש גלותא	יום.	יומא
הוציאו.	אפיקו	עושה כך.	עביד הכי
לו.	ליה	עכשיו.	האידנא
לחם.	ריפתא	כש-, כאשר.	כי
מיד.	להדיא	מזדמן.	מתרמי
חזר.	הדר	להם.	להו
אדון, רב, אדוני, רבי.	מר	לחם של עירוב.	ריפתא דעירובא
שמועתו (הלכתו).	שמעתי	אומרים, אמרו.	אמרי
להם.	להו	נעשה בו.	אתעביד ביה
אין.	לית	נעשה בו.	נעביד ביה
זה.	דין	אחרת.	אחריתי
עכוב, לפתן (ראה רבינו יונה).	בשש		
אם.	אי		
אין.	ליבא		

שפירתי ברכות

ברכות דף מ:

משמיה	משמו.	תנן	שנינו.
תניא	שנויה.	פשיטא	פשוט.
הכי	כך.	סלקא דעתך אמינא	
איך	האחר, השני.	עולה על דעתך לומר.	
תנו רבנן	שנו חכמים.	ליבריך עליה	יבריך עליו.
יומא	יום.	קמשמע לן	משמיענו.
מאי מעמא	מה הטעם.	היכא	היכן.
חולשא דליבא	חולשה של הלב.	מברכינן	מברכים.
מתיבי	משיבים (מקשים).	דבי שקלת	שכאשר לקחת ממנו.
קשיא	קשה.	פירי	פירות.
הא	הרי, זאת.	איתיה לגווא	ישנו ענף עץ.
אימיה	אמו.	מפיק	מוציא.
אפיא	אפתה.		
מדבקא	הדביקה.		
מקלפא	קילפה.		
ואיתימא	ויש אומרים.	היכא	היכן.
קרא	פסוק.	כי	כש-, כשם ש-.
הבא	כאן.	שקלת	נטלת, לקחת.
מאן	מי.	ליה	לו.
תנא	תנא (שנה).	פירי	פירות.
ארעא	ארץ.	ליתיה	איננו.

דף מ:

שפירתי ברכות

ברכות דף מ:

גוויזא	ענף.	רחמנא	הרחמן (כינוי לה').
הדר	חזר.	הא	הרי, זאת.
מפיק	מוציא.	בעינן	צריכים.
מברכינן	אנו מברכים, נברך.	מאי	מה.
עליה	עליו.	נמי	גם.
אתמר	נאמר.	קמשמע לן	משמיענו.
נימא	נאמר, יאמר.	תנינא	שנינו.
תנאי	תנאים.	אצטריך	הוצרך.
אנא	אני.	סלקא דעתך אמינא	
אמרי	אומרים.	עולה על דעתך לומר.	
התם	שם.	חני מילי	במה דברים אמורים.
מדבר	מזכיר.	כי היכי	כדי, כשם ש-.
שמיה	שמו.	אימא	אמור.
תקינן	תיקנו.	גופא	גוף (הברייתא).
רבנן	חכמים.	בוותיה	כמוהו.
רעיא	רועה.	מסתברא	מסתבר.
ברך ריפתא	אכל לחם.	תניא	שנויה.
ברך	ברוך.	תני	שונה.
מריה	אדוננו.	תנו רבנן	שנו חכמים.
האי	זה.	למימרא	לאמרה (זאת אומרת).
פיתא	לחם.	נינהו	הם.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"א.

מירבא רבו	גדול גדלים.	תאיני חיורתא	תאנים לבנות.
ארעא	ארץ.	שילחי גופני	סוף גפנים (ענבים הגדלים בסוף הקיץ).
מינקי לא ינקי	ינוק אינם יונקים.	הפקרא	הפקר.
חד	אחד.	הכא	כאן.
בושלי כמרא	בשולי החום.	עסקינן	אנו עוסקים.
תמרי דזיקא	תמרים שהרוח (השירה אותם).		
תנן	שנינו.		
בשלמא	בשלום (מובן).		
מאן	מי.	בשלמא	בשלום (מובן).
היינו	זהו.	מאן	מי.
קרי ליה	קורא לו.	תמרי דזיקא	תמרים שהרוח (השירה אותם).
אשארא	על השאר.	היינו	זהו.
איכא	יש.	הכא	כאן.
אמרי	אומרים.	קרי ליה	קורא לה.
עלייהו	עליהם.	סתמא	סתם.
מבעי ליה	צריך.	התם	שם.
לברכוי	לברך.	בושלי כמרא	בשולי החום.
סתמא	סתם.	ניתני	נשנה, ישנה.
כולי עלמא	כל העולם (כל הדעות).	אידי ואידי	זה וזה, אלו ואלו.
פליגי	חלוקים.	קשיא	קשה.

דף מ"א.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"א:

רבנן	חכמים.	שפיר	יפה.
סברי	סוברים.	מאי	מה.
מיתיבי	משיבים.	ואיתימא	ויש אומרים.
במאי עסקינן	במה אנו עוסקים.	פליגא	חלוקה (על דברי ר').
אי	אם.		
הכי	כך.		
אימא סיפא	אמור את סוף (הברייתא).		
לית	אין.	סלקא דעתך	עולה על דעתך.
ליה	לו.	הא	הרי, זאת.
הא	הרי, זאת.	איכא	יש.
תנן	שנינו.	הנך	אותם.
כי תימא	אם תאמר.	אמרן	אמרנו.
נמי	גם.	אירך	השני.
תניא	שנויה.	הני	אלו.
עסקינן	אנו עוסקים.	בהדיא	בפירוש.
פליגי	חלוקים.	מי	וכי.
מילתא אחריתי	דבר אחר.	בתיבי	כתובים.
חסורי מחסרא	חסר מחוסרת.	רבנן	חכמים.
תני	שונה.	קרא	פסוק.
בעלמא	בעולם.	אסמכתא	אסמכה.
חד	אחד.	בעלמא	בעולם (סתם).

דף מ"א:

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ב.

הווי	היו.	הכי	כך.
יתבי	יושבים.	נמי	גם.
סעודתא	סעודה.	נפטריה	יפטר אותו.
אייתו לקמייהו	הביאו לפנייהם.	שאני	שונה.
תמרי	תמרים.		
רמוני	רמונים.		
שקל	לקח.		
ברך	ברך.	תליסר ריפתי	שלוש עשרה ככרות.
ברישא	בראש.	תלתא	שלושה.
ליה	לו.	תלתא בקבא	שלושה ב(נפח) קב.
סבירא	סובר.	ברוך	ברך.
ואיתימא	ויש אומרים.	ליה	לו.
מאן	מי.	עדי כפנא	זה (כדי להשביע) רעב.
יהיב	יתן.	הוה	היה.
לן	לנו.	עסיק	עסוק.
נגרי דפרזלא	רגלים של ברזל.	בריה	בנו.
נשמעינך	נשמע אותך.	בי	בתו.
איתמר	נאמר.	בר	בן.
פליגא	חלוקה (על דברי ר' -).	אייתו לקמייהו	הביאו לפנייהם.
הלכתא	הלכה.	כי	כש-.
אי	אם.	אתא	בא.

דף מ"ב.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ב.

שמעינהו	שמע אותם.	מיד למוכל	משהו לאכול.
מברכי	מברכים.	שקל	לקח, נטל.
להו	להם.	אכיל	אוכל, אכל.
מאי	מה.	איכלעו לבי	הזדמנו לבית.
שמענא	אני שומע.	ריש גלותא	ראש הגולה.
דילמא	שמא, אולי.	סליקו	סילקו.
מברכיתו	אתם מברכים.	תבא מקמייהו	שולחן מפניהם.
אמרי	אומרים, אמרו.	שדרו	שלחו.
אין	כן.	ריסתנא	מנה.
תניא	שנויה.	בי	בית.
אתמר	נאמר.	אנן	אנחנו.
הא	הרי, זאת.	אתבא	על שלחן.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	סמכינן	אנו סומכים.
משמיה	משמו.	הוינן	היינו.
שאני התם	שונה שם.	לן	לנו.
סעודתיה עלייהו	סעודתו עליהם.	רגילינן במשחא	אנו רגילים בשמן.
היבא	היכן.	משחא מעכבא	שמן מעכב.
איכלע לבי	הזדמן לבית.	לית	אין.
בתר	אחר.	הלכתא	הלכה.
גמרי	גמרו.	הני	אלו, אותם.
סעודתייהו	סעודתם.	שמעתתא	שמועות (הלכות של אמוראים).

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ב:

כי הא	כמו.	דילמא	שמא, אולי.
איבעית אימא	אם תרצה לומר.	שנא	שונה.
הכא	כאן.	אמרי	אומרים.
		איתיביה	הקשה לו.
		ארישא	על ראש (המשנה).
		פליגי	חלוקים.
		אסיפא	על סוף (המשנה).
		תנא קמא	תנא ראשון.
		אתי	בא.
		למימר	לומר.
		לא מיבעיא	אין צריך (לומר).
		להו	להם.
		תני	שונה.
		אתו	באו.
		תיקו	תעמוד (הספקה במקומה ללא הכרעה).
		איין	כן.
		ורמינהו	השליכו (מקור אחר שסותר).
		ניזיל וניכול	נלך ונאכל.
		לחמא	לחם.
		ברוך פלן	במקום פלוני.
בר	בן.		
אתמר	נאמר.		
נמי	גם.		
איכלע לבי	הזדמן לבית.		
חזייה	ראהו.		
ברוך	ברך.		
והדר	ואחר כך.		
ליה	לו.		
אכל	על כל.		
כסא	כוס.		
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.		
הא	הרי, זאת.		
אנא	אני.		
איבעיא להו	נשאלה להם.		
הכא	כאן.		

דף מ"ב:

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ג.

מזון.	מזונא	כאשר מת.	כי נח נפשיה
למדנו.	גמרינן	הלכו.	אזלו
בא.	אתא	אחריו.	בתריה
אותו זקן.	ההוא סבא	כשחזרו.	כי הדרי
הטיל.	רמא	על נהר.	אנהר
להם.	להו	אחר שאכלו.	בתר דכרכי
משנתנו.	מתניתין	ישבו.	יתבי
על ברייתא.	אברייא	נשאלה להם.	מיבעיא להו
תרץ.	שני	שנינו.	תנן
אמרו, אומרים.	אמרי	לחם.	ריפתא
נלך ונאכל.	ניזיל וניכול	במקום פלוני.	בדוכתא פלוניתא
לחם.	לחמא	כמו.	כי
במקום פלוני.	בדוך פלן	דומה.	דמי
דומה.	דמי	היתה בידם.	הוה בידיהו
צריך.	בעי	דף מ"ג.	
גם.	נמי		
יש.	איכא		
מועילה.	מהניא		
לו.	ליה	קרעו לאחוריו.	קרעיה לאחורי
משיבים (מקשים).	מיתיבי	אחרת.	אחרינא
לאותו לשון.	להאיך לישנא	מת.	נח נפשיה

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ג.

קשיא	קשה.	הא	הרי, זאת.
רישא	ראש.	ארח	הריח.
שאני	שונה.	למעמיד	לטעמך, לשיטתך.
דעתייהו	דעתם.	דעתיה	דעתו.
למיעקר	לעקור (ממקומם).	למיכל	לאכול.
סיפא	סוף.	הבא	כאן.
התם	שם.	לארוחי	להריח.
מגו	מתוך.	בריה	בנו.
מדקתני	ממה ששונה.	ואמרי לה	ויש אומרים.
מכלל	משמע.	תיובתא	תשובה.
מיניה	ממנו.	האי	זה.
אמאי	למה, מדוע.	משחא	שמן.
בר	בן.	מאי	מה.
הוו יתבי קמיה	היו יושבים לפני.	עלויה	עליו.
סעודתא	סעודה.	הכי	כך.
משי ירך	רחץ ירך.	בר מיניה	לבד ממנו.
חזייה	ראהו.	חביבא ליה	חביבה לו.
הוה	היה.	כולי עלמא	כל העולם (כל הדעות).
מרתת	מפחד.	כשרתא	שמן ערב.
בר פחת	בן גדולים.	כבישא	כבוש (מבושל).
ברכת מזוונא	ברכת המזון.	מחינא	טחן (טחנו בו).

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ג:

מלבלבי	דף מ"ג:
מלבלבים (מוציאים פרחים).	
בר	האי
בן.	זה.
כתיב	סמלק
חיינו	יסמין (עשב ריחני).
אמרי	עליו
אינשי	הני
לו.	אלו.
קור (ראש הדקל כשהוא רך).	חלפי דימא
קורא	חלפי הים (רוזמרין).
איהו	עליהם.
דיריה	מאי
עביר	מה.
איבעיא להו	הפסוק.
בהדי דיריה	נרקום דגנוניתא
דילמא	נרקום של הגינות.
לבר מדידיה	דברא
תא שמע	שדה.
אי	סיגליות.
בשלמא	מי.
שפיר	מריח
שמע מינה	אתרוגא
ואמרי לה	חבושא
	נפיק
	ביומי
	חזי
	אילני
	אילנות.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ג:

מנלן	מנין לנו.	הכי	כך.
תנו רבנן	שנו חכמים.	לאשתמוטי נפשי	לחליץ עצמו.
איכלע לבי	הזדמן לבית-.	עבד	עשה.
בריה	בנו.	אמרן	אמרנו.
אייתו	הביאו.	מעברא	מעבירה.
לקמייחו	לפניהם.	דמי	דומה.
שקל	לקח, נטל.	חשדא	חשד.
ברוך	ברך.	קביע ליה	קבוע לו.
אחדם	על הדס.	עידנא	זמן.
רישא	ראש.	מידעי ידיע	ידוע ידע.
והדר	ואחר כך.	עידניה	זמנו.
אשמון	על שמן.	אזיל	הולך.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	איני	כך היא?
הא	הרי, זאת.	מאי טעמא	מה הטעם.
נפיק	יוצא.	אתי לאמשוכי	יבוא להגרר.
פנתא	פנת (עור העליון של הנעל).	בתרייהו	אחריהם.
גילדא	עקב הנעל.	קרו	קוראים.
לית לן בה	אין לנו בה.	תקנתיה	תקנתו.
אורחא	דרך.	להדריה	יחזירנו.
ביתא	בית.	קדושא דבי שמישי	
תניא נמי הכי	שנויה גם כך.	קידוש של לילי שבת.	

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ד.

דף מ"ד.

בן שלושה סאין.	בר תלתא סאוי	וכי.	מי
אוכל.	אכיל	יש.	איכא
נשבע.	משתבע	משהו, דבר.	מיד
טעם, טועם.	טעים	יהא.	הוי
מאכל.	זיונא	בנו.	בריה
עולה על דעתך.	סלקא דעתך	בן.	בר
אמור.	אימא	כשהיינו, כשהיה.	בי הוה
מזון (מזין).	מזונא	הולכים.	אזלינן
מחזיק לו.	שריק ליה	אחריו.	בתריה
זבוב ממצחו.	דורבא מאפותיה	לאכול.	למיכל
היו.	הו	כשהיינו.	בי הוינן
אוכלים.	אכלי	[בא לפני מספר המציין קבוצת אנשים].	בי
נשרו שערים.	נתור מזייהו	מלקטים, לוקחים.	מנקטינן
מורד (מתבלבל).	מריד	לו.	ליה
בית הנשיא.	בי נשיאה	אחד.	חד
שולח.	משדר	מהם.	מינייהו
הנשיא.	נשיאה	היה.	הוה
מחפשים אחריו.	באלושי אבתריה	להם (אותם).	להו
מביאים אותו.	מייתי ליה	סל.	צנא
לביתו.	לביתיה		
כשבא (מארץ ישראל לבבל).	כי אתא		

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ד:

רבנן	חכמים.	אנן	אנו.
אשכחו	מצאו.	איפוך	הפוך.
בר מבנתיה	חוץ מבנותיו.		
נסיבן	נשואות.		
אי נהי הוו כהנתא	הן היו כהנות.		
אינחו	הם.	בר	בן.
כהני	כהנים.	ביעא	ביצה.
מאי מעמא	מה הטעם.	קופרא	בשר.
כתיב	כתוב.	ירקא	ירק.
נמי	גם.	מיא	מים.
מבעי ליה	נצרך לו.	עבד	עושה.
למעוטי	למעט.	חד	אחד.
מאי ניהו	מה הוא.	תרי	שנים.
אפירי	על פירות.	אנא	אני.
מיחתם במאי חתים	חתום במה חותם.	זמנא	זמן, פְּעָמִים.
הבא	כאן.	כי	כש-, כאשר.
מאי	מה.	מדברנא	אני נזכר.
פליגי	חלוקים.	עבדינא כבולוהו	אני עושה ככולם.
הא לן	זאת לנו.	תנן	שנינו.
הא להו	זאת להם.	בשלמא	בשלום (מובן).
מתקיף לה	מקשה על זה (בכח ההגיון).	לאפוקי	להוציא.

דף מ"ד:

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ד:

מזונו.	מזוני	מה.	מאי
שנו חכמים.	תנו רבנן	ארץ ישראל.	מערבא
אדון, רב, אדוני, רבי.	מר	אחר.	בתר
תקנתו.	תקנתיה	מסלקי תפיליהו	
ילעסנו וישליכהו.	נלעסיה ונשדייה	מסירים (חולצים) תפיליהם.	
משלקינהו ונבלעינהו	יבשלם ויבלעם.	מברכי.	מברכי
טעם.	מעמא	בשמים.	ריחני
ריח.	ריחא	כשבא (מארץ ישראל לבבל).	כי אתא
היו.	הוו	טובה.	מבא
יושבים.	יתבי	ביצתא מגולגלת (צלוייה).	ביעתא מגולגלתא
הביאו לפניהם.	אייתו קמייהו	שישה.	שיתא
אכלו.	אכול	מידות.	קייסי
לו.	ליה	סולת.	סולתא
דעתך.	דעתך	צליות.	מטויתא
הרי, זאת.	הא	מבושלות.	מבושלתא
אנו.	אנן	חוץ מבשר.	לבר מבשרא
אוכלים.	אכלינן	וכי.	מי
אתה מדבר.	משתעית	יש.	איכא
עמנו.	בהדן	דבר, משהו.	מידי
להם.	להו	היה.	הוה

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ד:

אידך	אחרת.	כי מייתית	כשאתה מביא.
סבירא לי	אני סבור.	אומצא דבשרא	נתך של בשר.
גביא בר זוזא	גדי שוה זוז.	מרח	תטרח.
אמרן	אמרנו.	אייתי	תביא.
לית ביה	אין בו.	היכא	היכן.
רבעה	רבע (מגודלן).	מקרב	מקרוב, קרוב.
אית ביה	יש בו.	בי ברוך	בית ברוך (מקום השחיטה שמברכים עליו).
לית לן בה	אין לנו בה.	איין	כן.
גילדני	דגים קטנים.	תניא	שנויה.
דבי גילי	שבין קני הסוף.	אימא	אמור.
עונקא	בשר צוור.	איני	כך היא?
שמעיה	שמשו.		
כי חזית לפתא בשוקא			
כשתראה פת בשוק.			במה (עם מה) תאכל פת.
תימא	תאמר.	איתמר	נאמר.
במאי ברכת ריפתא		סודני	עושה שכר (מיץ).
תבריןן לה	שוברים אותה (את כוחה).	ציבי	עצים.
בשרא וחמרא	בשר ויין.	כי הא	כמו.
אתון	אתם.	דביתהו	אשתו.
נפשי לכו חמרא	מרובה לכם יין.	מבשלא לה	מבשלת אותה.
תבריתו לה	אתם שוברים אותה.	תברא לה	שוברת אותה (את כח הלפת).

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ה.

תמנן	שמונים.	שכרא	שכר.
אופי פרסייתא	בקעות גזע דקל פרסיות.	מאן	מי.
ואמרי לה	ויש אומרים.		
מטוי	צלוי.		
שפיר	יפה.		
בתריה	אחריו.	חנקתיה אומצא	חנקו בשר.

דף מ"ה.

פרק שביעי - שלשה שאכלו

ליה	לו.	הבא	כאן.
בר	בן.	תניא נמי הכי	שנויה גם כך.
ואמרי לה	ויש אומרים.	אתמר	נאמר.
הלכתא	הלכה.	פליגי	חלוקים.
מאי	מה.	חד	אחד.
פוק חזי	צא וראה.	תנן	שנינו.
עמא	העם.	אין	כן.
דבר	נוהג.	התם	שם.
מנא הני מילי	מנין דברים אלו.	תא שמע	בוא שמע.
קרא	פסוק.	שאני	שונה.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ה:

להו	להם.	סיפא	סוף (הברייתא).
מעיקרא	מתחילה.	אמאי	מדוע, למה.
		פריצותא	פריצות.
		תסתיים	תסתיים (תתברר).
		בר	בן.
ניחא	נוח.	מעמא	טעם.
להו	להם.	אקבעו	נקבעו.
דמקבע להו	שנקבע להם.	הוינן בה	והקשנו בה.
מעיקרא	מתחילה.	מאי	מה.
תא שמע	בוא שמע.	קא משמע לן	משמיענו.
הא	הרי, זאת.	תנינא	שנינו, אני שונה.
נשי	נשים.	ליה	לו.
כתרי גברי	כשני גברים.	רבנן	חכמים.
דמיון	דומות.	אתו ממערבא	באו מארץ ישראל.
תני	שונה (משנה).	אמרי	אומרים.
שאני	שונה (מזה).	שמיע להו	שמעו.
התם	שם.	מקמי דנחית	לפני שירד.
איכא	יש.	גופא	גוף (הברייתא).
אי	אם.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
הבי	כך.	קרו	קוראים.
אימא	אמור (דרוש).	עני	עונה.

דף מ"ה:

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ה:

אמרן	אמרנו.	איהו	הוא.
נייתי	יבוא.	חד	אחד.
מתקיף לה	מקשה על זה.	עבד	עשה.
אדרבה	להיפך, גדולה מזו.	כרכי ריפתא	אכלו לחם.
איפכא	אהפוך אותה.	בהרי הירי	ביחד.
מסתברא	מסתבר.	הוה	היה.
הלכתא	הלכה.	בהו	בהם.
בעי לאדכורי	צריך להזכיר.	חבריה	חבריו.
בציר	פחות.	לברכוי	לברך.
אורח ארעא	דרך ארץ.	יתבי	ישבו.
נקטינן	קבלה בידינו.	מיבעיא להו	נשאלת להם.
תניא	שנויה.	תנן	שנינו.
נמי	גם.	הני מילי	במה דברים אמורים.
מילתא	דבר (זה).	היכא	היכן.
אמרינתא	אמרתיו.	כי הירי	כאחד.
אנא	אני.	נינהו	הם.
איתמרא	נאמר.	ברוך איניש לנפשיה	ברוך אדם לעצמו.
משמיה	משמו.	אתו לקמיה	באו לפני.
כוותי	כמוני.	תימרו	תאמרו.
אפסיק ליה	הפסיקו.	ניהדר	נחזור.
בריה	בנו.	פליגי	חלוקים.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ז.

אשכחינהו	מצאם.	חרוך שקי	חרוך שוקיים.
תני חדא	שונה אחת.	עבדינא	אעשה.
תניא אידך	שנויה אחרת.	יומא מבא	יום טוב.
קשיא	קשה.	רבנן	חכמים.
עני ליה	עונה.	אתפח	הבריא.
בקלא	בקול.	עבד	עשה.
בי חיבי	כדי.	סעודתא	סעודה.
דלשמעו	שישמעו.	לכולהו	לכל.
ליקומו	יקומו.	בי	כש-.
דאורייתא	מהתורה.	ממא למשרי	הגיע.
לחישא	לחש.	ליה	לבצוע.
נולולו	יזלזלו.	לישרי	יבצע.
		לן	לנו.
		מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
		הא	זאת, הרי.
חלש	חלה.	שרא	בצע.
על לגביה	עלה אצלו.	לחו	להם.
קביל עליה	קיבל עליו.	לברוכי	לברך.
אי	אם.	נברך	יברך.
מתפח	יבריא.	איהו	הוא.
קמינא	קטן.	מאן	מי.

דף מ"ז.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ז:

סבירא	סובר.	דף מ"ז:
כי הא	כמו.	בר
מאי	מה.	דאורייתא
נימא	נאמר.	תניא
תנאי	תנאים.	אין
תני חדא	שונה אחת.	אימא
תניא אידך	שנויה אחרת.	מר
סבריה	סברוהו.	אידן, רב, אדוני, רבי.
בולי עלמא	כל העולם (לכל הדעות).	הזדמן.
דאורייתא	מהתורה.	איקלע
מיפלגי	נחלקים.	בי
לטעמיה	לטעמו (לשיטתו).	איתרע ביה מלתא
שפיר	יפה.	אךעו דבר (היה אבל).
הכא	כאן.	ברוך
עסקינן	אנו עוסקים.	משמיה
בר	בן.	רבנן
משמיה	משמו.	אמרי
כדתניא	כמו ששנויה.	הלכתא
		ליה
		ריש גלותא
		קשישי אתון
		פרסאי
		בקיאי מינייכו
		כי בעי
		אשתעויי בהדיה
		לשוחח עמו.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ז.

מתריץ תרוצי	מזדקף, מתיישר.	עייז	התבונן.
יתוב	יושב.	מזונא	מזון.
משתעי בהדיה	מדבר עמו.	תנו רבנן	שנו חכמים.
שאני	שונה.		
מחוי	מראה.		
במחוג	ברמז.		
לאלתר	מיד.	הוו	היו.
מייתו תבא	מביאים שולחן.	אולי	הולכים.
קמיה	לפני.	אורחא	דרך.
מסלקי תבא	מסלקים שולחן.	קדמיה חמריה	קדמו חמורו.
נמטי מיא	יגיע מים.	ליה	לו.
לגביה	אצלו.	ניזיל	ילך.
אנא	אני.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
מתניתא	ברייטא.	סליק	עלה.
ידענא	אני יודע.	האי	זה.
הוו יתבי	היו יושבים.	רבנן	חכמים.
סעודתא	סעודה.	מערכא	ארץ ישראל.
משי ירך	רחץ ירך.	גם ליה דעתיה	דעתו גסה.
חזייה	ראהו.	כי ממא	כשהגיע.
מרתת	פוחד.	פתחא	פתח.
בר פחתי	בן גדולים.	בי כנישתא	בית כנסת.

דף מ"ז.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ז.

ניעל	יכנס.	קדים	קדם.
השתא	עכשיו.	תני	שונה (כמו "שונה משנה").
אנא	אני.	שנא	שונה (מלשון "שינוי").
הכי	כך.	רובא	רוב.
אית	יש.	אכתי	עדיין.
אין	כן.	כליא	כלה, נגמרת.
לית	אין.	מיעומא	מיעוט.
בהו	בהם.	יתבי בסעדותא	יושבים בסעודה.
נמי	גם.	אתא	בא.
אימא	אמור.	מסרהב	ממהר, נחפז.
בריה	בנו.	אכיל	אוכל.
בר	בן.	לאיצטרופי	להצטרף.
משמיה	משמו.	בהדן	עמנו.
יתיב	ישב.	אנן	אנו.
איתמר	נאמר.	אכילנא לן	אכלנו לנו.
מאי	מה.	מייתו	מביאים.
נפקא מינה	יוצאת ממנה.	ארדיליה	כמהין.
תנו רבנן	שנו חכמים.	גוזליא	גוזלות.
הוה	היה.	מי	וכי.
עסיק	עוסק, עסוק.	לא אכלינן	אין אנו אוכלים.
בי	בתו.	תלמיד	תלמידים.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ז:

דף מ"ז:

על	נכנס.	האי	זה.
אמרי	אומרים.	אידגן	נדגן (נעשה דגן).
נברא רבא	איש גדול.	פשיטא	פשוט [הדבר, ומה הוא בא לחדש?].
לן	לנו.	הכא	כאן.
להו	להם.	מאי	מה.
סבריתו	אתם סבורים.	עסקינן	אנו עוסקים.
הלכתא	הלכה.	קמשמע לן	משמיענו.
הא	הרי, זאת.	מהו דתימא	מהו שתאמר (שמא תעלה על דעתך לומר).
חזי	ראוי.	אמאי	למה, מדוע.
אי	אם.	תניא	שנויה.
בעי	רוצה.	תימא	תאמר.
מפקר להו	מפקיר להם.	רבנן	חכמים.
לנכסיה	לנכסיו.	פליגי	חלוקים.
חוי	יהא.	עליה	עליו.
תנן	שנינו.	הני	אלו, אותם.
תנא	שנה (פתיחה לבריייתא).	בותאי	הכותים.
פשיטא	פשוט.	עשורי מעשרי	לעשר מעשרים.
צריכא	צריכה (להאמר).	בדחוי	כראוי.
קרא	פסוק.		

שפּרתי ברכות

ברכות דף מ"ז:

דומה.	דמי	כתוב.	כתיב
צריכה (להאמר).	צריכא	תורה.	אורייתא
כיצד.	היכי דמי	זהור זהירים.	מוזהר זהירי
לו.	ליה	אדון, רב, אדוני, רבי.	מר
כמו שתרץ.	כדשני	שנו חכמים.	תנו רבנן
ה', התורה.	רחמנא	בן.	בר
על ידי, בשביל.	אידי	זימן (צירף לזימון).	אזמין
ראש.	רישא	שונה.	תני
סוף.	סיפא	מדרשי הלכה.	ספרא וספרי
כל זמן שלא.	במה דלא	הלכה.	הלכתא
הרי, זאת.	הא	כשנפטר.	כי נח נפשיה
שנינו.	תנן	שונה.	שאני
משיבים (מקשים).	מיתיבי	משמש.	משמע
כן.	אין	להם.	להו
שנים נצרכו.	תרי אצטרכו	דייק אחריו.	דק אבתריה
אחד.	חד	לשון אחרת.	לישנא אחרינא
יוצא.	נפיק	שמועות (הלכות של אמוראים).	שמעתתא
איך.	היכי	פיהם.	פומייהו
עושה.	עביד	מלמד אותם.	גרים להו
כך.	הכי	חריף בחכמים (תלמוד חכם צעיר).	צורבא מרבנן
עולה על דעתך.	סלקא דעתך		

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ח.

אומא	אמור.	יתבי	יושבים.
גברא	איש.	קמיה	לפני.
אמרי לה	יש אומרים.	להו	להם.
כי מכנפי	כשמכונסים.	אמרי	אמרו, אומרים.
כי מבדרי	כשמפוזרים.	ליה	לו.
מחוי	מראה.	רחמנא	ה', התורה.
אנא	אני.	היכא	היכן.
נמי	גם.	יתיב	יושב, מצוי.
נופא קשיא	גוף (הברייתא) קשה (על עצמו).	אחוי	הראה, הצביע.
והדר	ואחר כך.	לשמי טללא	לתקרה.
לאתויי	לרבות.	נפק	יצא.
		לברא	החוצה.
		שמיא	שמים.
		תרוויכו	שניכם.
לאתויי	לרבות.	רבנן	חכמים.
לית	אין.	הויתו	תהיו.
הלכתא	הלכה.	היינו	זהו.
הני	אלו, אותם.	אינשי	אנשים.
שמעתתא	שמועות (הלכות של אמוראים).	בוצין	קישות (דלעת).
כי הא	כמו.	מקטפיה ידיע	מקטפו (שרף שלוחתחילתו),
הווי	היו.		ידוע.

דף מ"ח.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ח.

בריה	בנו.	בהדי הדדי	ביחד.
בר	בן.	קמל	הרג.
משמיה	משמו.	הוה	היה.
בעאי	שאלתי.	איניש	אדם.
מיניה	ממנו.	לברוכי	לברך.
מיבעיא ליה	נסתפקתי.	דביתהו	אשתו.
שפיר	יפה.	מאן יהיב	מי יתן.
עבדת	עשית.	לן	לנו.
איבעיא	נשאלה.	גברא	איש.
התם	שם.	אשתבע	השבע.
מעמא	טעם.	אי	אם.
מאי	מה.	מייתינא	אביא.
איכא	יש.	לא מצערת ליה	אל תצערנהו.
רובא	רוב.	אייתיתיה	הביאתו (הביאה את-).
הכא	כאן.	אחוה	אחיה.
נמי	גם.	אותביה	הושיבו.
איהו	הוא.	בי ידי לדידה	בינו לבינה.
מינכר בעינן	ניכר בעיניים.	חזית	ראית.
מלכא	מלך.	יקרא	כבוד.
מלכתא	מלכה.	עבדינא	אני עושה.
כריכו ריפתא	אכלו לחם.	לאו את קא מוקרת	לא אתה מכבד.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ח:

אורייתא	התורה.	תנו רבנן	שנו חכמים.
מוקרא	מכבדת.	חיינו	זהו.
כתיב	כתוב.	תנא קמא	תנא ראשון.
יהבו	נתנו.	איכא	יש.
כסא	כוס.	ביניהו	ביניהם.
היכי אברין	איך אברך.	דיעבד	שנעשה.
שתייה	שתהו.	נפקא	ירצאת (נלמדה).
אחרינא	אחרת.	כתיב	כתוב.
ברין	ברך.	תניא	שנויה.

דף מ"ט.

מיתבי	משיבים (מקשים).	ליה	לו.
אצטרופי	להצטרף.	בר	בן.
איתמר	נאמר.	פליגי	חלוקים.

		רבנן	חכמים.
		חד	אחד.
		מאן	מי.

דף מ"ח:

בר	בן.	דאורייתא	מהתורה.
משמיה	משמו.	תנו רבנן	שנו חכמים.
הלכתא	הלכה.	אין	כן.

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ט.

אימא	אמור.	ברכת מזונא	ברכת המזון.
איכלע לבי	הזדמן לבית.	גמרינא	למדתי.
ריש גלותא	ראש הגולה.	ותנויי מתנינא	ואשנה משנה (בתמיה).
חדא	אחת.	האי	זה.
תרתי	שתיים.	איכלע לבי	הזדמן לבית.
גבורתא למחתם	גבורה לחתום.	בריכי	ברכתי.
תניא	שנויה.	זקפי	זקף.
גופא	גוף.	לקועיה	צוארו.
איתיביה	הקשה.	חויא	נחש.
מפקא	מוציאה.	אמאי	למה, מדוע.
קדשינהו	מקדשים.	אמרי	אומרים.
מאי	מה.	שבקת	הנחת.
שנא	שונח.	הני	אותם, אלו.
הכא	כאן.	תנאי ואמוראי	תנאים ואמוראים.
התם	שם.	עבדת	עשית.
באפי נפשא	בפני עצמה.	קמשמע לן	משמיענו.
מעמא	טעם.	הא	הרי, זאת.
חוי	יהא.	חדא זימנא	פעם אחת.
עלה	עליה.	דידה	שלה.
ניתי	יבוא.	אי	אם.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	הכי	כך.
נתני	ישנה.		

שפירתי ברכות

ברכות דף מ"ט:

נבעי תלת	נצטרך (להזכיר) שלש.	ליה	לו.
הויא	היתה.	מאי	מה.
נמי	גם.	מעמא	טעם.
לא תבעי	אין צורך.	עביד	עשה, עושה.
בעיה	שאלה.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
איירי	על ידי, בשביל.	הבי	כך.
אורח ארעא	דרך ארץ.	הא	הרי, זאת.
לבר מדידה	חוץ משלה.	איתמר	נאמר.
יתיב	ישב.	עלה	עליה.
קמיה	לפני.	בר	בן.
הדר	חזר.	שנא	שונה.
לא ידענא	אינני יודע.	לדידי	לי, לדעתי.
חתים	חתם.	קשיא	קשה.
דידיה	שלו.	שאלתיה	שאלתיו.
דרביה	של רבו.	מיניה	ממנו.
הוה	היה.	שמיע לי	השמיעני.
קאי	עומד.	נחזי אנן	נראה אנחנו.
		ברכת מזונא	ברכת המזון.
		אי	אם.
והדר	ואחר כך.	בעי	רוצה.
רישא	ראש.	אכיל	אוכל.

דף מ"ט:

שפירתי ברכות

ברכות דף נ'.

לא סני	אי אפשר.	בי-רב	בית מדרשו של רב.
נמי	גם.	תנינא	שנינו.
טעי	טועה.	אי	אם.
הדרי	חוזר, חזר.	בשלמא	בשלום, מובן.
אין	כן.	הכי	כך.
למימרא	לאומרה (זאת אומרת).	אמאי	למה, מדוע.
חשיב	חשוב.	שמע מינה	הבן ממנה.
איפכא	אהפוך אותה (להיפך).	תניא	שנויה.
שמעין להו	שמענו אותם.	נמי	גם.
תנן	שנינו.	ליה	לו.
תיפוך	תהפוך.	כתיב	כתוב.
הכא	כאן.	שאני	שונה.
קראי	מקראות, פסוקים.	נהרבלאי	בני נהרב (שם מקום).
פליגי	חלוקים.	מתני	לומדים.
התם	שם.	איפכא	להיפך.
סברא	סברה.	לית	אין.
אימא	אמור.	הלכתא	הלכה.
		בריה	בנו.
		הא	הרי, זאת.
		אמרינן	אנו אומרים.
		התם	שם.

דף נ'.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ'.

מוכחא מילתא	מוכח הדבר.	נפקא	יוצאת (נלמדת).
מאן	מי.	אקלעו לבי	הזדמנו לבית.
עביר	עשה, עושה.	ריש גלותא	ראש הגולה.
ניסי	ניסים.	קם	עמד, קם.
קודשא בריך הוא	הקדוש ברוך הוא.	מהדר	מחזור.
אמרן	אמרנו.	אבי מאה	אחר מאה.
ליכא	אין.	לא צריכת	אינך צריך.
איכא	יש.	כי אכלינן	כשאכלנו.
כדתנן	כמו ששנינו.	רפתא	לחם.
גופא קשיא	גוף (הברייתא) קשה (מצד עצמו).	בי	בית.
אלמא	הרי ש-.	מברכינן	(היינו) מברכים.
כי תרדי ניהו	שויים הם.	ליברכו	יברכו.
והדר	ואחר כך.	איפקד	הקפיד.
תני	שונה.	ניפקו	יצאו.
קשיא	קשה.	ברכתא	ברכה.
תנן	שנינו.	אידי דאושו	הואיל ורעשו.
האי קרא	פסוק זה.	כולי עלמא	כל העולם (כל הנמצאים).
מאי	מה.	שמעי	שומעים.
מיבעי ליה	נצרך לו.	תוספאה	תוספתן (מוסיף).
איך	אחר.	חני	אלו, אותם.
		כרכי רפתא	אכלו לחם.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"א.

דף נ"א.

מאן	מי.	דף נ"א.	
מאי מעמא	מה הטעם.	מיד	דבר, משהו.
בעינן	צריכים.	נמי	גם.
רבנן	חכמים.	לסלקינהו	יסקנו.
מאי	מה.	ליבריך	יברך.
חזי	ראוי.	תרנמא	פירשה.
ברכו ריפתא	אכלו לחם.	קמיה	לפני.
בהדי הדדי	ביחד.	בר	בן.
אייתו לקמייהו	הביאו לפניהם.	שמיה	שמו.
תמרי ורימוני	תמרים ורימונים.	בעו מיניה	שאלו ממנו.
שקל	לקח.	להו	להם.
פתק לקמיה	זרק לפני.	חלכך	הואיל וכך.
דסתנא	מגה (של בשר).	תניא	שנויה.
ליה	לו.	חתם	שם.
הא	זאת, הרי.	מעיקרא	מתחילה.
תניא	שנויה.	גברא	איש.
קשיא	קשה.	חזי	ראוי.
מיד	משהו, דבר.	הכא	כאן.
תניא חדא	שנויה אחת.	אדחי	נדחה.
תניא אידך	שנויה אחרת.	תנו רבנן	שנו חכמים.
קשיא	קשה.		

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"א.

תני	שונה.	ליעברי	יעברוהו.
חמרא	יין.	דרכא אחרינא	דרך אחרת.
עסקינן	אנו עוסקים.	ליזיל	ילך.
כי תניא ההיא	אותה ברייתא.	גודא	קיר.
בדתנן	כמו ששנינו.	ליקן אחורא	יעמוד מאחוריו.
שאני	שונה.	ליהדר אפיה	יחזיר פניו.
שמע מינה	הבן ממנה.	לימא	יאמר.
קשיא	קשה.	חלפי מיניה	עוברים ממנו.
הא	הרי, זאת.	מתניתא	משנה [חיצונית] (ברייטא).
שכרא	שכר (מיין).	תנא	שנה (בברייטא).
חדא	אחת.	ליה	לו.
אידך	אחרת.	נטלי	נטלות (כוסות מלאות יין).
השתא	עכשיו.	מעטף	מתעטף.
ואמרי לה	ויש אומרים.	יתיב	יושב.
אי	אם.	פריס סודרא	פורס סודר.
מאי	מה.	רישיה	ראשו.
תקנתיה	תקנתו.	מאי קראה	מה הפסוק (מאיזה פסוק לומדים זאת).
לינשוף מדוכתיה	יקפוץ ממקומו.	איבעיא ליה	נסתפקו.
איכא	יש.	לא איפשט לחו	לא נפטר להם.
נהרא	נהר.		

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"א:

דף נ"א:

גם.	נמי	אנן	אנו.
בינתיים.	אדהכי	נעבד לחומרא	נעשה לחומרה.
עמדה בכעס.	קמא בויהרא	מאי קראה	מה הפסוק (שממנו נלמד דין זה).
לבית היין.	לבי חמרא	כי היכי	כדי.
שברה.	תברא	ניסח דעתיה	יסיח דעתו.
מאות.	מאה	מיניה	ממנו.
חביות של יין.	דני דחמרא	דביתהו	אשתו.
ישלח לה.	נשרד לה	איכלע	הזדמן.
כוס אחרת.	כסא אחרינא	בי	בית.
זה.	האי	כריך ריפתא	אכל לחם.
כוס גדולה של ברכה.	נבנא דברכתא	כריך	ברך.
ממחזירים (על הפתחים)	ממהדורי מילי	ברכת מזונא	ברכת המזון.
דברים.	מסמרטוטי כלמי	יהב	נתן.
מסמרטוטים כינים.	מאי	ליה	לו.
מה.	בר	כסא דברכתא	כוס של ברכה.
בן.	מתקן	לישרד	ישלח.
מתוקן.	ואמרי לה	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
ויש אומרים.	מתניתא	הכי	כך.
משנה (חיצונית) (ברייטא).	תנא	תניא	שנויה.
שנה (בברייטא).	הלכתא		
הלכה.	כולהו		
כולם.			

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ב.

פרק שמיני - אלו דברים

תנו רבנן	שנו חכמים.	תניא	שנויה.
כי תימא	אם תאמר.	הא	הרי, זאת.
התם	שם.	ממאי	ממה (מנין לך).
תרתני	שתיים.	דלמא	שמא, אולי.
הבא	כאן.	לא סלקא דעתך	אל תעלה על דעתך.
חדא	אחת.	תני	שונה.
נינהו	הם.	מאן	מי.
פשיטא	פשוט הדבר (ומה הוא בא לחדש).	ליה	לו.
הא	הרי, זאת.	אית	יש.
נפקא	יצאה.	האי	זה.
איבעית אימא	אם תרצה תאמר.	סברא	סברה.
		אליבא	(על לב) לדעת.
		הבא	כאן.
		מתניתין	משנתנו.
סברי	סוברים.	התם	שם.
עדיפא	עדיפה.	ברייא	(משנה) חיצונית.

דף נ"ב.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ב:

שמע מינה	למד ממנה.	טפי	יותר.
קשיא	קשה.	תרי	שניים, שני.
שאני	שונה.	הוי	יהא.
עיולי יומא	כניסת יום (השבת).	חד	אחד.
אפוקי יומא	יציאת יום (השבת).	תנאי	תנאים.
כמה	ככל.	תנו רבנן	שנו חכמים.
מקדמינן	מקדימים.	ליטמו	יטמאו.
מאחרינן	מאחרים.	ניטמי	יטמא.
בי היכי	כדי.	עסקינן	אנו עוסקים.

דף נ"ב:

תנן	שנינו.	מאי	מה.
מאי	מה.	מאי	מה.
עילויה	עליו.	מיפלגי	מחלקים.
שתי	שותה.	סברי	סוברים.
מנח	מניח.	ליכא	אין.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	למגור	לגזור.
מעים ליה	טועם.	אמרי	אומרים.
ידיה	ידו.	שכיחי	מצויים.
פחית	פוחת.	איכא	יש.
שיעוריה	שיעורו.	למיחש	לחשוש.
נפיש	מרובה.		

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ב:

מה הטעם.	מאי טעמא	כך.	הכי
לו.	ליה	להם.	להו
בן.	בר	לשיטתכם.	לדידכו
בכל פרקנו.	בכולי פרקין	שאתם אומרים.	דאמריתו
חוץ מזאת.	בר מהא	אנו גוזרים.	גורין
שונה.	תני	זאת, הרי.	הא
הפוך.	איפכא	עדיפה.	עדיפא
גם.	נמי	שנו חכמים.	תנו רבנן
הזדמן.	איכלע	יטמאנו.	נמטייה
בית.	בי	לאיש (ב-) גופו.	לנברא גופיה
ראהו.	חזייה	יטמא.	לטמא
ברך.	ברוך	כאן.	הכא
ראש.	רישא	אנו עוסקים.	עסקינן
מכיון ש-, מאחר ש-.	מכדי	תאמרו.	תימרו
חלוקים.	פליגי	מה שונה.	מאי שנא
ענה.	עני	אצל.	גבי
אחריו.	בתריה	חוששים.	חיישינן
על דעת.	אליבא	אין.	לית
כל העולם (כל הדעות).	כולי עלמא	מהתורה.	דאורייתא
לברא.	למברא	יש.	אית
משיב (מקשה).	מתיב	סוברים.	סבריא להו

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ג.

זו.	הך	אחת.	חדא
איסור.	איסורא	אור.	נהורא
הלך.	אזל	אש.	נורא
לו.	ליה	אורות.	נהורי
אחרת.	אחרינא	שנויה גם כן.	תניא נמי הכי
ביד.	בידא	בשלום (מובן).	בשלמא
נולדת.	מתילדא	סוף.	סיפא
מדוע, למה.	אמאי	דף נ"ג.	
ישנו.	איתיה		
על תוספת.	אתוספתא		
כן כך גם (באמת כך הדבר).	אין הכי נמי	אם.	אי
גוף (הברייתא) קשה.	גופא קשיא	נאמר.	נימא
ואחר כך.	והדר	התר.	התירא
שונה.	תני	שנויה.	תניא
על ידי, בשביל.	אידי	בן.	בר
ראש.	רישא	מה.	מאי
שנה.	תנא	גם.	נמי
סוף.	סיפא	כן.	הכי
מדוע נקטה.	מאי איריא	שנו חכמים.	תנו רבנן
כאן.	הכא	הרי, זאת.	הא
אנו עוסקים.	עסקינן	אם תאמר.	כי תימא

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ג:

עליו.	עלויה	ברור הדבר.	מוכתא מילתא
משיבים (מקשים).	מיתיבי	אומר.	אימר
כן.	אין	קרה ואחז.	אקרי ונקיט
כדי.	כי היכי	אחת.	חדא
יריחו.	נירחו	אחרת.	איךך
אנשים.	אינשי	קשה.	קשיא
יבואו ויקנו.	ניתו ונוכון	יש.	איכא
ממנו.	מיניה	אין.	ליכא
האם?, כלום?	אטו	אם תרצה לומר.	אי בעית אימא
כולם.	כולהו	חזן (שפמש).	חזנא
מקטרות.	מקטרין	ירח.	סחרא
היה לה (הרי-יש).	הוה לה	בשלום (מובן).	בשלמא
מיעוט.	מיעוטא	מפרשים טעמם.	מפרשי טעמא
נמצא.	אשתכח	מה הטעם.	מאי טעמא
רוב.	רובא	סוברים.	סברי
עשוי.	עביד	עשויה.	עבידא
		להעביר ריח.	לעבורי ריחא
		עשויים.	עבידי
		לאמרה (זאת אומרת).	למימרא
משיבים (מקשים).	מיתיבי	היכן.	היכא
בשלום (מובן).	בשלמא	ריח.	ריחא

דף נ"ג:

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ג:

משכחת לה	אתה מוצא אותה.	מכרינא	אני מברך.
קיימא	עומדת.	ואיתימא	ויש אומרים.
היכי	איך.	פשיטא	פשוט.
מרחקא	רחוקה.	תנן	שנינו.
עמיא ואולא	עוממת (דועכת) והולכת.	מהו דתימא	מהו שתאמר (שמא על דעתך לומר).
תנו רבנן	שנו חכמים.	האי	זה.
היכי דמי	כיצד.	תני	שונה.
איבעיא להו	נשאלה להם.	קמשמע לן	משמיענו.
תא שמע	בוא שמע.	תניא	שנויה.
בר	בן.	הנהו	הם.
אדבי	על (גר) של בית.	תרי	שני.
מריש	בתחילה.	תלמידי	תלמידים.
הוה	הייתי, היה.	חד	אחד.
מחדרנא	מחזור.	עבד	עשה.
שמענא	שמעתי.	אשכח	מצא.
הא	הרי, זאת.	ארנקא	ארנק.
אנא	אני.	דהבא	זהב.
נמי	גם.	אכליה	אכלו.
אי	אם.	אריא	אריה.
מקלע	מזדמן.	אזל בשרייתא	הולך בשיירה.
ממילא	מאליו.		

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ג:

אשתלי	שכח.	חבי	כך.
ברוך	ברך.	קשיא	קשה.
היכי אעביר	איך אעשה.	למימרא	לאמרה (זאת אומרת).
אמינא להו	אומר להם.	כולהו	כולם.
אנשאי	שכחתי.	כי	כש-, כאשר.
היבא	היכן.	נפיק	יוצא.
מברכת	אתה מברך, תברך.	בריה	בנו.
רחמנא	ה', התורה.	ברי	בני.
להו	להם.	מאן	מי.
אנמרו	חכו.	עני	עונה.
אזיל	הלך.	תנאי	תנאים.
מאי שנא	מה שונה.	בעי מיניה	שאל ממנו.
מתילי	משולים.	הני מילי	במה דברים אמורים.
כתיב	כתוב.	עידן מפטריהו	כשהם מפטירים.
ליה	לו.	ידענא	אני יודע.
ואמרי לה	ויש אומרים.	מתניתא	ברייתא.
מי	וכי.	תנא	שנה.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ד.

פרק תשיעי - הדואה

דף נ"ד.

ממנו.	מיניה	מנא הני מילי	מנין דברים אלו.
בא לפני.	אתא לקמיה	קרא	פסוק.
כל זמן.	כל אימת	אניסא	על נס.
תגיע.	ממית	מברכנן	מברכים.
שם.	התם	הא	הרי, זאת.
ברך.	בריך	ההוא גברא	אותו איש.
אדון, רב, אדוני, רבי.	מר	הוה	היה.
בנו.	בריה	אזיל	הולך.
בקעת הערבות.	פקתא בערבות	עליה	עליו.
צמא למים.	צחא למיא	אריא	אריה.
גמל פרוע (משוגע).	גמלא פריצא	אתעביד	נעשה.
נפרץ לו כותל.	איתפרקא ליה אשיתא	ליה	לו.
נכנס לתוכה.	על לגוה	ניסא	נס.
כשהגיע.	כי ממא	איתצל	ניצל.
אומרים, אמרו.	אמרי		
כל העולם.	כולי עלמא		

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ד:

עוברים.	חלפי	מְחַוֵּיבִים, חייבים.	מִיחִיבִי
כאן.	הבא	לברך.	לברוכי
נהרגם.	נקטלינון	הוא.	איהו
היו.	הוו	שנו חכמים.	תנו רבנן
יודעים.	ידעי	בשלום (מובן).	בשלמא
היה.	הוה	כתוב.	כתיב
הולך.	מסני	מנין לנו.	מנלן
לפניהם.	קמייחו	שנה (פתיחה לברייטא).	תנא
מנמיד.	ממיד	היו.	הוו
להם.	להו	כשהיו.	כי הוו
הרים.	טורי	עוברים.	חלפי
הגיע.	אתא	באו האמוריים (עם משבעה אומות).	אתו אמוראי
נדבקו.	אדבקו		
זה בזה, ביחד.	בהדי הדדי		
הרגום.	קטלינון		
ירד.	נחת		
דמם.	דמייחו	עשו להם.	עבדי להו
באו.	אתו	מערה.	נקירותא
ראו.	חוו	נחבאו בהן.	משו בהון
דם.	דמא	אמרו, אומרים.	אמרי
יוצא.	נפיק	כש-.	כי

דף נ"ד:

שפּרתי ברכות

ברכות דף נ"ד:

מביני	מבין.	קמצי	נמלים.
היינו	זהו.	נחית בצואריה	נפל בצוארו.
כתיב	כתוב.	בעי למשלפה	בקש לשולפו.
מאי	מה.	משכי שיניה	נמשכו שיניו.
תנא	שנה (פתיחה לברייתא).	להאי ניסא	לצד זה.
גמרא	תלמוד, קבלה (מסורת).	מצי למשלפה	יכל לשולפו.
גמירי לה	למדוה.	שקיל נרנא	לקח גרזן.
הוי	יש, יהא, הוא.	אמין	אמות.
תלתא פרסי	שלש פרסאות.	שוור	קפץ.
איזיל	אלך.	מחייה בקרסוליה	הכהו בקרסולו.
איעקר	אעקור.	קטליה	הרגו.
מורא	הר.	בשלמא	בשלום (מוכן).
בר	בן.	כולהו	כולם.
אישדי	אזרוק.	ניסא	נס.
עלייהו	עליהם.	פורענותא	פורענות.
אימליניהו	אהרגם.	הא	הרי, זאת.
אזל	הלך.	תני	שונה.
אייתי	הביא.	פותיה ורומה	עוביה וגובהה.
רישיה	ראשו.	כי חדדי	כאחד, שווים.
קודשא בריך הוא	הקדוש ברוך הוא.	נינהו	הם.
עליה	עליו.	הכי	כך.

שפירתי ברכות

ברכות דף ג"ה.

לעפר.	לעפרא	נבלע בלע.	אבלעה בלועי
פטרם אותי.	פטרטון יתי	מנין לנו.	מנלן
צריך.	בעי	להודות.	אודויי
בפני.	באפי	בפני.	קמי
הוא.	איהו	שנים מהם.	תרין מנייהו
עונה.	עני	חכמים.	רבנן
אחריהם.	בתרייהו	מקשה (מכח ההגיון).	מתקיף לה
בריתא.	מתנינא	אמור.	אימא
מעלה.	מעליותא	וכי.	מי

(בא לפני מספר המציין קבוצת אנשים).

דף ג"ה.

הרי, זאת.	הא	שני.	עמא
קשה.	קשיא	קשה.	תרי
איך.	היכי	חלה.	קשיא
עושה.	עבד	נתרפא.	חלש
מרבה.	מפיש	נכנס אצלו.	אתפח
רחמים.	רחמי	לו.	על לגביה
אולי, שמא.	דלמא	ברוך ה'.	ליה
יבא.	אתי	שנתנך לנו.	ברוך רחמנא
עני.	עניא	נתנך.	דיחבך ניהלך
			יהבך

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ה.

יהיב	יתן.	הבא	כאן.
ליה	לו.	התם	שם.
כתיב	כתוב.	יהב חכמתא לחכימין	
אמרי	אומרים.	נותן חכמה לחכמים.	
תרוייהו	שניהם.	ומנדע לידעי בינה ודעת לידועי בינה.	
מעליותא	טובה.	בר מערבא בן ישראל (גר בארץ ישראל).	
תניא	שנויה.	קמיה	לפני.
תלי	תלוי.	אתון	אתם.
כי הא	כמו.	מתניתו לה	לומדים אותה.
מטרוניטא	מטרונה.	מוות	בתענית.
הימנותא	באמונה (לשון שבועה).	חלמא	חלום.
לדידי	לי.	מפשר	פתור.
אסירן	אסורות.	כאגרתא דלא מקריא	
איכא	יש.	כאיגרת שלא קראוה.	
מאושפיואי	מקום לינתי.	טבא	טוב.
לבי מדרשא	לבית המדרש.	מקיים	מתקיים.
כי	כש-, כאשר.	כוליה	כולו.
אזילנא	אני הולך.	בישא	רע.
בדיקנא נפשאי	אני בודק עצמי.	עציבותיה	עצבונו.
כולהו	כולם.	מסתייה	דיו.
בר	בן.	חדויה	שמחתו.

שפירתי ברכות

ברכות דף ג"ה:

שנויה.	תניא	שמחתו.	בדיחותיה
גם.	נמי	מפיגה.	מפכחא
כך.	הכי	מלקות.	מנגדא
בן.	בר	מנין לנו.	מנא לן
הוא.	איהו	דף ג"ה:	
רואה.	חזי ליה		
אחרים.	אחריני		
רואים לו.	חזו ליה	אותה שעה.	ההיא שעתא
ראה.	חזא	אמו.	אמיה
טובה, יתרון.	מעליותא	הייתה.	הות
מה.	מאי	מנין לנו.	מנלן
חלום.	חלמא	כתוב.	כתיב
פתור, פותר.	מפשר	שבע עשרה.	שבסרי
כאיגרת.	אגרתא	שלושים.	תלתין
קראוה.	מקריא	יהא, הוא.	הוי
אמור.	אימא	שלש עשרה.	תלת סרי
יביא.	ליתי	שבע.	שב
שלשה.	תלתא	שובע.	שבכא
יאמר.	לימא	שתים.	תרתי
להם.	להו	רעב.	כפנא
טוב.	טבא	הרי, זאת.	הא

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ה:

חזאי	ראיתי.	מנייהו	מהם.
לימרו	יאמרו.	האי	זה.
ליה	לו.	מאן	מי.
הנך	אותם (השלשה).	ליקום	יקום.
ליהוי	יהיה.	קמי כהני	לפני כהנים.
רחמנא	ה', התורה.	בעידנא	בזמן.
לשווייה	יעשהו.	פרסי	פורסים.
למב	לטוב.	ירייהו	ידיהם.
שבע זמנין	שבע פעמים.	בהרי כהני	יחד עם הכהנים.
לגורו עלך	יגזרו עליך.	דעני צבורא	שעונה הציבור.
מן שמיא	מן השמים.	אי	אם.
יהוי	יהיה.	אידך	אחר.
הוו	היו.	עייל	נכנס.
יתבי	יושבים.	מתא	עיר.
בהרי הדדי	ביחד.	דחיל	מפחד.
אמרי	אומרים, אמרו.	מעינא בישא	מעין הרע.
חד	אחד.	לנקוט	יאחז.
מינך	ממנו.	זקפא	אגודל.
מלתא	דבר.	ידא	יד.
שמיע	שמע.	ימינא	ימין.
חבריה	חברו.	שמאליה	שמאלו.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ה:

אנא	אני.	לחרי	ישמח.
זרעא	זרע.	רמי	מטיל, משליך.
קאתינא	אני בא.	בישא	רע.
שלטא ביה	שלטא בו.	קשיא	קשה.
הכא	כאן.	אמו	כלום ? משום ?
דיליה	שלו.	קרא	פסוק.
ליחזי	יביט.	איין	כן.
אטרפא דנחיריה	על דופן של נחירו.	חלמיה	חלומו.
חליש	חולה.	מנא	מנין.
יומא קמא	יום ראשון.	אנת	אתה.
לגלי	יגלה.	מלכא	מלך.
בי היכי	כדי.	רעיונד	מחשבותיך.
לתרע מזליה	יורע מזלו.	סליקו	עלו.
כי הא	כמו.	איבעית אימא	אם תרצה לומר.
כי הוה	כשהיה.	תנדע	תדע.
מגלי	מגלה.	מחזו	מראים.
שמעיה	שמשו.	אינש	אדם.
פוק אכריו	צא הכרז.	דקלא	דקל.
חלש	חלה.	דהבא	זהב.
רחים לי	אוהב אותי.	פילא	פיל.
לבעי	יבקש.	קופא דמחמא	נקב של מחט.
סני לי	שונא אותי.		

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ו.

דף נ"ו.

ראה.	חזא	לִיה	לו.
(ה) מלך.	מלכא	אמריתו	אתם אומרים.
באים.	אתו	חכמיתו	חכמתם.
רומאים.	רומאי	טובא	מאוד.
טוחנים.	טחני	אימא	אמור.
גרעינים (של תמר).	קשייתא	מאי	מה.
ריחיים.	ריחייא	חזינא	אראה.
פוטר.	מפשר	חלמאי	חלומי.
חלומות.	חלמי	חזית	תראה.
היה.	הוה	משחרי לך	מעבידים אותך.
מי.	מאן	פרסאי	הפרסים.
נתן.	יהיב	גרבי	תופסים.
שכר.	אנרא	רעיי	רועים.
לטובה.	למעליותא	שקצי	שקצים.
לרעה.	לגריעותא	חומרא	מקל.
ראו.	חזו	דחבא	זחב.
חלום.	חלמא	כוליה	כל.
זוז (כסף).	זוזא	יומא	(ה) יום.
אמרו, אומרים.	אמרי	אורתא	לילה.
הקריאנו.	אקרינן		
חלומנו.	חלמין		

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ז.

פסיד	מתקלקל.	אכפה	כפתה (תאלץ).
אהני	הועיל (יערב).	יהבת	תתן.
למיכל	לאכול.	להון	להם (אותם).
עוצבא	עצב.	הוי	יהא.
מרווח	מרויח.	דביתהו	אשתו.
חרוא	שמחה.	שכיבא	מתה.
כבישותיה	כבושיו (שנשבו לו).	בניה	בניו.
בנך	בניך.	בנתיה	בנותיו.
בנתך	בנותיך.	איתתא	אשה.
נפיש	מרובים.	אחריתי	אחרת.
מינסבן	ינשאו.	בר	בן.
עלמא	עולם.	כתיב	כתוב.
מדמיין	ידמו.	קרית	קראת.
באפך	בפניך.	פסוקא	פסוק.
בדקא	כמו ש-.	פכוחי	להפיג.
אזלו	הלכו.	רישיה	ראשו.
אקריין	הקריאנו.	סיפיה	סופו.
נפישין	מרובים.	נפק	יצא.
את אמרת	אתה אומר.	שמא	שם.
קריבך	קרוביך.	ריש מתיבתא	ראש ישיבה.
קריבה	קרוביה.	הוית	תהיה.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ו.

נפלת	נפלה.	תקיף	יחמיץ.
בריינא דמלכא	אוצר תכשיטי המלך.	למיכל ביה	לאכול בו.
אתבר	נשבר (נפרץ).	חביתא	חבית.
מתפסת	תתפס.	תלי	תלויה.
גנבי	גנבים.	דיקלא	דקל.
דייני	דנים.	מדלי	מורם.
כולי עלמא	כל העולם.	חלי	מתוק.
מינך	ממך.	תמרי	תמרים.
תפשי	תפסו.	רומנא	רימון.
חזן	ראינו.	קרחי	צומח.
חסא	חסה.	אפום	על פי.
פום	פי.	עשיק	מתייקר.
דני	חבית.	קאוי	חמצמץ.
עיף	כפול.	בירא	בור.
מריר	מר.	מתבעי	מתבקש.
כי	כמו, כש-.	פתא	פת.
בשרא	בשר.	אשתבח	נמצא.
בסים	טעים, ערב.	שרית	תשליך.
חמרך	יין.	חזינן	ראינו.
למזבן	לקנות.	בר חמרא	עִיר (חמור צעיר).
חמרא	יין.	קאי	עומד.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ז.

אאיסדן	למראשותי.	מגרשת	תגרש.
אמורא	מתורגמן.	גנלידי דלפתא	ראשי לפתות.
עלך	עליך.	תריין	שתים.
גהית	חסר.	קולפי	מכות.
לדידי	לי, לדעתי, אותי.	בלעת	תספוג.
חזי לי	ראיתי.	יתיב	ישב.
איתיה	ישנו.	בי מדרשא	בית המדרש.
אזל	הלך.	אשכח	מצא.
לחודיה	לבדו.	הנהו	אותם, ההם.
לגביה	אצלו.	סגי נהורי	רבי האור (עוורים).
חזאי	ראיתי.	הו	היו.
דשא	דלת.	קמנצו	ניצים, רבים.
ברייטא	חיצונית.	בהדי הדדי	זה בזה.
שכבא	תמות.	לפרוקינהו	להפרידם.
כבי ושני	טוחנות וחותכות.	מחוהו	הכוהו.
נתור	נשרו.	דלו	הרימו.
שכבן	מתים.	למחוייה	להכותו.
תרתי	שתי.	מסתיי	דיי (די-לי).
יוני דפרחן	יונים שפורחות.	אתא	בא.
תרי	שתי, שני.	אשיתא	כותל.
נשי	נשים.	אפדנא	ארמון.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ו.

בסיין	כוסיתי.	מתרשי	זעשה.
באבקה	באבקו.	אזיל	הולך.
שכיב	מת.	בהריה	איתו.
מתיבתיה	ישיבתו.	ארבא	ספינה.
אתיא	באה.	בהרי	עם.
לגבך	אצלך, בידך.	גברא	איש.
דידי	שלי.	מתרחיש	יתרחש.
נפיל	נופל.	סליק	עולה.
שקיל	נטל.	סיפרא	ספר.
לבינתא	לִבְנָה.	מיניה	ממנו.
שמעתתך	הלכותיך.	אשכחיה	מצאו.
מבררן	מפוזרים (יפוצו בעולם).	בדירך	בך.
אבקע	נבקע.	קיימא	עומדת.
רישי	ראשי.	זערטן	ציערת אותי.
נתר מוקרי	נשר מוחי.	כולי האי	כל כך.
אודרא	מוך.	כולהו	כולם.
בי סדיא	כסת (תחת הראש).	מחילנא	אני מוחל.
נפיק	יוצא.	בר	לבד, חוץ מ-.
אקריין	הקריאוני.	ברתיה	בתו.
הללא מצראה	הלל המצרי.	יהא רעוא	יהי רצון.
ניסא	נס.	למסר	ימסר.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ז:

ההוא גברא	אותו-איש.	בולה	כל.
מלכותא	מלכות.	ידא	(ה)יד.
מרחמו עליה	ירחמו עליו.	שיראי	בגדי משי.
אעביד	אעשה.	שמעי	שמעו.
גמירי	מסורת בידנו.	אתיוה	הביאוהו.
דינא	צדק.	קשלי	הורגים.
לייט	קלל.	לחו	להם.
איקום ואגלי	אקום ואגלה.	אנא	אני.
מר	אדון, רב, אדוני, רבי.	אמאי	מדוע, למה.
גלי	גלה.	אייתו	הביאו.
אפתחא	על פתח.	הוה ידע	היה יודע.
ריש מורוונא	ראש המעילים (שומר המעילים).	אייתוהו	הביאוהו.
עייל	נכנס.	אממו	בגלל.
מחמא באצבעתי	מחט באצבע שלי.	דף נ"ז:	
הב	תן.		
יהב	נתן.	שיראי	שיראים (מעילים).
מיד	כלום, דבר.	מלכא	מלך.
תכלא	קלקול (תולעים).	כפיתו	כפתו.
תרתין	שתיים.	תרינ	שני, שניים.
אצבעתי	אצבעותי.	ארזי	ארזים.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ו:

מכרתו.	זבניתיה	חבל.	חבלא
דמיו, כספו.	דמיה	קשרו.	אסור
נושקות זו לזו.	נשקן אהרדי	אחד.	חד
נשקתי.	נשקי	רגלו.	ברעיה
ירח.	סיהרא	ארז.	ארזא
דורך.	דריכנא	התירו.	שרו
צל.	מונא	נבקע.	אצמליק
עץ הדס.	אסא	ראשו.	רישיה
מלמעלה.	מעילאי	הלך.	אזל
מלמטה.	מתתאי	עמד על מקומו.	קם אדוכתיה
עורבים.	עורבי	לו.	ליה
חוזרים (סובכים).	הדרי	ראיתי.	חזאי
מיטתי.	פורייה	אומרים, אמרו.	אמרי
יונים.	יוני	תמות.	מיתת
אני אוחז.	נקיט	תראה.	חזית
שתי.	תרי	הדר.	אדרותא
פורחות, עפות.	פרחן	תבא.	אתית
שתיים, שני.	תרתי	אותו צדוקי.	ההוא צדוקי
נשים.	נשי	קטפתי.	קמייף
נשאת.	נסבת	כוכב.	כוכבא
שילחתן.	פטרתינן	בן.	בר

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ז:

קליפנא ביעי	אני קולף ביצים.	קפא	קורה (בלשון יוונית).
שכבי	מתיים.	כשורא	קורה.
משלחת	הפשטת.	דיקא	עשרה (ביוונית).
כולהו	כולם.	זיל	לך.
איתנהו	ישנם.	חוי	ראה.
בר מהא	לבד מזאת.	ריש	ראש.
ליתיה	אינו.	זווי	זוים (מטבעות).
אדהכי והכי	בינתיים.	אשכחא	מצא.
אתיא	באה.	כתיב	כתוב.
האי איתתא	אותה אשה.	הכא	כאן.
האי	זה.	תנו רבנן	שנו חכמים.
גלימא	חלוק.	קרא	דלעת.
מכסא	אתה עטוף.	קורא	לב-הדקל.
גברא	איש.	קירא	שעוה.
מית	מת.	קניא	קנה.
אשלחתיה	הפשטתו.	מעלו	טובים.
שבק	עזב.	חלמא	חלום.
אבוך	אביך.	תניא	שנויה.
נכסי	נכסים.	הויין	יהיו.
אית	יש.	קשיא	קשה.
לאו	לא.	רביב	רוכב.

שפּרתי ברכות

ברכות דף נ"ז.

עליתי.	סלקי	שור.	תורא
ראיתי.	חזאי	עליו.	לדידיה
שעורים.	שערי	מקום.	אתרא
חלום.	חלמא	קוראים.	קרו
קטנים.	זומרי	חתול.	שונרא
פֶּרֶה, יפרה.	פרי	חתול.	שינרא
עסקו.	עסקיה	סתם ערבי.	מייעא בעלמא
רמון.	רמונא	מה הפסוק (שממנו זה נלמד).	מאי קראה
גדולים.	רברבי	דף נ"ז.	
גָּדַל, ירבה.	רבי		
חצאים.	פלגי		
מה.	מאי	זאת, הרי.	הא
עומד.	קאי	מאוכף (יש עליו אוכף).	מסרג
פירות.	פרי	שם איש.	הונא
עצים.	אילני	במה דברים אמורים.	הני מילי
יהיו.	הווינ	בכתב.	בכתבא
לו.	ליה	יהא שמו הגדול.	יהא שמיה רבא
יש אומרים.	איבא דאמרי	שנויה.	תניא
ויש אומרים.	ואמרי לה	ערב.	אורתא
בברייתא שָׁנָה.	במתניתא תנא	בן.	בר
ראה.	חזא	אני.	אנא

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ז:

בנייהו	כנס, מקומם.	חלמיה	חלומו.
הוי	יהא, יהיה.	קמליה	הרגו.
סלקית	עליתי.	לתנא	לתנא (השונה).
מדליה	מורמת.	תני	שְׁנָה (הוסף לשנות-).
דלויי	(ל)גבוה.		
תרווייהו	שניהם.		
חבלא בעלמא	חבל בעולם (סתם).		
בלה	אסיפה.	תנו רבנן	שנו חכמים.
בריה	בנו.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
חזו	ראו.	קשיא	קשה.
עייל	נכנס.	הא	הרי, זאת.
אנמא	אגם.	מסרג	מאוכף (שיש עליו אוכף).
עיילי	נכנסים.	חני מילי	במה דברים אמורים.
תלי	תלוי.	חזנהו בקתייהו	רואה אותם בקתייהם.
מבלא	תוף (קול).	איעתרי	התעשרתי.
עיילית	נכנסתי.	חזאי	ראיתי.
תלאי	תליתי.	כי	כש-, כאשר.
נבחי בה נבוחי	השמעתי בה קולות.	חזא	ראה.
תני תנא	שנא "שונה הבריות".	בנייהו	כנס, מקומם.
קמיה	לפני.	קריא	ינשוף (י"א כוס).
חויא	נחש.	קפופא	כוס (י"א ינשוף).

דף נ"ז:

שפירתי ברכות

ברכות דף ג"ח.

טופח.	טריף	עטלף.	קורפראי
להם.	להו	במה מדובר.	דמאי
יד.	ידא	אם נאמר.	אילימא
גביהם.	גבייהו	מכחש (מחליש).	מכחש בחיש
רוצו.	רחוטו	כתוב.	כתיב
צדיקים.	צדיקי	ברייתא מבית מדרשו של-.	תנא דבי
לעשות רצון.	למעבד רעותא	כך היא?.	איני
קונכס.	מרייכו	גדולים.	רברבי
בנו.	בריה	קטנים.	זוטרי
מגיע.	ממי	פירשה.	תרגמא
סודרו.	סודריה	נעל וסנדל.	מסאנא וסנדלא
השליך.	שדי	נוטל.	שקיל
לבחון.	לברא	המת.	שכבא
אני.	אנא	טוב, מועיל.	מעלי
שמעתי.	שמיע ליה	לבד מ-, חוץ מ-.	בר
דעתי.	דעתאי	נותן.	יהיב
ברתכי את כולם.	בריכתינהו לכולהו	עפר וחרדל.	עפרא וחרדלה
		היה.	הוה
		רואה.	חוי
		חמורים שנושאים.	חמרי דשקלי
		עפר.	עפרא
כתוב.	כתיב		
שנו חכמים.	תנו רבנן		

דף ג"ח.

שפירתי ברכות

ברכות דף ג"ח.

אובלוסא	המוץ עם.	ידענא	אני יודע.
ואיתימא	ויש אומרים.	טפי מינד	יותר ממך.
נקיטין	מקובלים אנו.	חלף	עבר.
תנא	שנה (בברייטא).	גונדא	פלוגה.
סגי נהור	רב האור (עיוור).	קמייטא	ראשונה.
הוה	היה.	כי קא אושא	כשרועשת.
הוו	היו.	אתא	בא.
אזלי	הולכים.	מלכא	המלך.
כולי עלמא	כולם.	אתי	בא.
לקבולי	לקבל.	תניינא	שניה.
אפי מלכא	פני המלך.	השתא	עכשיו.
אזל	הלך.	חליף	עובר, עבר.
בהדיהו	עמהם.	תליתאי	שלישי.
אשכחיה	מָצָאוּ.	כי	כש-, כאשר.
ההוא	אותו.	שתקא	שתקה.
ליה	לו.	מנא	מנין.
חצבי	חצבים (כלים).	הא	זאת, הרי.
נהרא	נהר.	מלכותא	מלכות.
בנני	כלים שבורים.	ארעא	ארץ.
לייא	לאן, להיכן.	רקיעא	שמים.
תא חזי	בוא וראה.	מאן	מי.

שפירתי ברכות

ברכות דף ג"ח.

חזית	ראית.	להאי	לזה.
מברכת	אתה מברך.	להו	להם.
מאי	מה.	חמרתא	חמורה.
הוי	היה.	אית	יש.
עליה	עליו.	סחרי	עדים.
איכא	יש.	אין	כן.
אמרי	אומרים, אמרו.	אדמי כאיניש	נדמה כאדם.
חברוהי	חבריו.	אסחיד	העיד.
בחלינהו לעיניה	ניקרו את עיניו.	אי	אם.
נגדיה	הלקה.	הכי	כך.
גברא	איש.	בר קטלא	בן מוות.
אכל בי קורצי	הלשין עליו.	אנן	אנו.
בי מלכא	בית המלך.	יומא	יום.
חד	אחד.	גלינן מארעין	גלינו מארצנו.
יהודאי	יהודים.	לית	אין.
דיין דינא	דן דין.	לן	לנו.
הרמנא	מצות (רשות).	רשותא למקטל	רשות להמית.
שדר	שלח.	אתון	אתם.
פריסתקא	שליח.	בעיתון	אתם רוצים.
טעמא	טעם.	עבדו	עשו.
נגדיה	הלקה.	מעייני	מעיינים.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ח:

ראהו.	חזייה	בו.	ביה
לאומרה.	למימרא	דין.	דינא
קרא להם.	קרינחו	אתה אומר.	אמרת
הכהו במקל.	מחייה בקולפא	אני אומר.	אמינא
הרגו.	קטליה	ברוך הרחמן (ה').	ברוך רחמנא
נעשה.	אתעביד	נותן.	יהיב
פסוק.	קרא	נתן.	יהב
אדרוש אותו.	דרשינא ליה	לכם.	לכו
בן.	בר	שילטון.	שולטנא
ראש הבאר (אחראי הבאר).	ריש גרניתא	אהבת.	רחמי
שמים.	שמיא	חביב.	חביבא
ממנים.	מנו	כבוד.	יקרא
ברייתא.	מתניתא	כל כך.	כולי האי
משמו.	משמיה	נתנו.	יהבי
		אֵלָה (מקל).	קולפא
		יוצא.	נפיק
		עושה ה'.	עביד רחמנא
		נס.	ניסא
שנו חכמים.	תנו רבנן	שקרנים.	שקרי
היו.	הוו	חמורים.	חמרי
הולכים.	אזלי	נקראו.	איקרו
דרך.	אורחא		

דף נ"ח:

שפּרתי ברכות

ברכות דף נ"ח:

כ"י	כש-, כאשר.	אתי	בא.
ממו	הגיעו.	אדממו	עד שיפשוט (ידו).
אפתחא	על פתח.	מכסיף	מתבייש.
בי	בית.	תו	עוד.
בר	בן.	פתיחין	פתוחים.
נגד	מט, נאנק.	ארבע בבי	ארבעה שערים.
אתנח	נאנח, אתאנח.	רוחתא דעלמא	רוחות העולם.
ליה	לו.	הוח	היה.
אמאי	למה, מדוע.	עייל	נכנס.
מתנחת	נאנחת.	כפין	רעב.
היכי	איך.	נפיק	יוצא.
ביתא	בית.	שדו	משליכים.
שיתין אפייתא	ששים אופים.	חמי	חיטים.
יממא	יום.	שערי	שעורים.
ליליא	לילה.	אבראי	בחורץ.
אפיין	אופים.	כסיפא מלתא	מבייש הדבר.
מאן	מי.	למשקל	לקחת.
שקל	נטל.	שקיל	לוקח.
ידא	יד.	השתא	עכשיו.
כיסא	כיס.	תלא	תל (חורבה).
דלמא	שמא, אולי.	חבי	כך.

שפירתי ברכות

ברכות דף ג"ח:

חזייה	ראהו.	יהבי	נתנו.
דעתיה	דעתו.	עינייהו	עיניהם.
בריה	בנו.	שכיב	מת.
משמיה	משמו.	מיתיבי	משיבים (מקשים).
פגעו	פגשו.	קשיא	קשה.
ביה	בו.	הא	זאת, הרי.
בהדי	עם.	בתר	אחר.
חזינך	ראינו אותך.	איתליד	נולד.
בריביןן עלך	נברך עליך.	דיקא	מדוקדקת (הברייטא).
תרתי	שתים.	תני	שונה.
להו	להם.	דומיא	דומה.
אנא	אני.	שמע מינה	שמע ממנה.
נמי	גם.	מאי	מה.
חזתינכו	ראיתכם.	כוכבא	כוכב.
חשבתינכו	חשבתכם.	נהירין	ברורים.
עלואי	עלי.	שמיא	שמים.
כשיתין רבון	כששים רבוא.	לבר	לבד מ-, חוץ מ-.
בריבנא עלייכו	אברך עליכם.	ידענא מאי ניהו	ידעתי מה הוא (מה טיבו).
תלתא	שלוש.	גמירי	למדנו (במסורת).
הנך	אותם, ההם.	עבר כסלא	עובר (ב-) כסיל (שם קבוצת כוכבים).
חכימת כולי האי	החכמת כל כך.		

שפּרתי ברכות

ברכות דף נ"ט.

חַרַב עֶלְמָא	יַחְרַב הָעוֹלָם.	עֶקְרָבָא	עֶקְרָב.
אִי	אִם.	חַיִּי	חַי.
חֲזִינָן	אֲנֹהּ רֹאִים, רֹאִינוּ.	חַיִּינוּ	זֶהוּ.
זִיּוּיָהּ	זֹהָרָו.	רַחֲמֵנָא	ה', הַתּוֹרָה.
מִתְחַזֵּי	נִרְאָה.	כַּכְבִּי	כּוֹכְבִים.
אִיהוּ	הוּא.	אֲמַרִי לָהּ	יֵשׁ אֹמְרִים.
מִקְרַעַ	נִקְרַע.	מִכְנַפִּי	מְכֻנָּסִים.
מַחֲזִי	נִרְאָה.	מִבְדָּרָן	מִפּוֹזְרִים.
נְהוּרָא דְרַקִּיעַ	אוֹר הַרְקִיעַ.	רִישָׁא דְעֵנְלָא	רֹאשׁ שֶׁל עֵגֶל.
מִהָאִי גִיסָא	מִצַּד זֶה.	מִסְתַּבְרָא	מִסְתַּבֵּר.
חֲזִי לִיהּ	רֹאֶה אוֹתוֹ.	אֶלְמָא	הָרִי שֶׁ-.
חֲבֵרִיָּהּ	חֲבֵרוֹ.	מִתְחַזִּיא	נִרְאִית.
מִהָךְ גִּיסָא	מִהַצֵּד הַהוּא.		
מִיבַעֲיָת	נִבְעַת (מִפְּחָד).		
רַמִּי כְּתִיב	מִטִּיל כְּתוּבִים (שֶׁקָּשִׁים אֶחָד עַל הַשֵּׁנִי).		
כְּתִיב	כְּתוּב.	מִרְפָּא דְמַרְיָהּ	מָכָה (ל) הַשּׁוֹת.
עוֹקְצָא דְעֶקְרָבָא	עוֹקֵץ הָעֶקְרָב.	הָאִי	זֶה.
מִנַּח	מוֹנַח.	אֶזְלָא	הוֹלֵכָה.
נַהָר דִּינֹר	נַהָר שֶׁל אֵשׁ (דִּי-נֹר).	בְּתֵרָה	אַחֲרֶיהָ.
מִרְקָא לִיהּ	עוֹקֵץ אוֹתוֹ.	חַב	תָּן.
		לִיְהִידֵר	יַחֲזִיר.

דף נ"ט.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ט.

אי	אם.	בדיב	כזב (שקר).
נמי	גם.	מיליה בדיבין	דבריו כזב.
ליברי	יברא.	הבי	כך.
תרי	שני.	מבעי ליה	צריך.
ככבי	כוכבים.	עביד	עושה.
אחריני	אחרים.	אודי	הודה.
מאי	מה.	ליה	לו.
גוהא	צעקה, רעידה.	בי היבי	כדי.
הוה	היה.	לימעי	יטעו.
אזיל	הולך.	בולי עלמא	כל העולם.
אורחא	דרך.	אבתריה	אחריו.
בי	כש-.	דידיה	עצמו.
ממא	הגיע.	רבנן	חכמים.
אפתחא	על פתח.	אמרי	אומרים.
בי	בית.	בר	בן.
אוכא ממא	אוב עצמות.	ענני	עננים.
מי ידע	וכי יודע.	גלגלא	גלגל.
רמא ליה קלא	צעק.	שפכי	שופכים.
אמאי	מדוע, למה.	מיא	מים.
לא ידענא	איני יודע.	להרדי	זה לזה.
היינו	זהו.	ברקא	ברק.

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ט.

תקיפא	חזק.	יממא	יום.
בריק	בורק.	תרת	שנים, שנים.
ענא	ענן.	שעי	שעות.
מתבר	נשבר.	קאי	עומד.
נויזא דברזא	חתיכות של ברד.	ביני ביני	בין לבין.
חלחולי מחלחלי	חלולים.	יחידאה	יחיד.
אתי	בא.	חורא	לבן.
זיקא	רוח.	ירוקתא	צהוב.
אפומייהו	על פיהם.	סלקן	עולים.
דמי	דומה.	אתיין	באים.
אפום דני	על פי חביות.	חדא	אחד, אחת.
מסתברא	מסתבר.	לאפי	על פני.
מנהמי ענני	עננים רועמים.	כולהו קשיין	כולם קשים.
מטרא	מטר.	למאי נפקא מינה	מה יוצאת ממנה (לאיזה צורך).
זעפא	רוח סערה (סופה).	למבעי	לבקש.
גמירי	למדנו (במסורת).	רחמי	רחמים.
ליליא	לילה.	חני מילי	במה דברים אמורים.
הוי	יהא, הוא.	צפרא	בוקר.
הא	הרי, זאת.	לית בהו מששא	אין בהם ממש.
חזינן	אנו רואים.	חני	אלו, אותם.
אתחולי	התחיל.	כתיב	כתוב.

שפּרתי ברכות

ברכות דף נ"ט:

אנישי	אנשים.	ברוך ותני	גלול (צדף) וְשִׁנָּה.
כר מפתח כבי	כשתפתח הפתח.	התם	שם.
בר חמרא	חֲמֹר (שם מקצוע).	הכא	כאן.
מוך שקיד	הצע שקך.	איכא	יש.
גני	שכב.	ליכא	אין.
קשיא	קשה.	אתא	בא.
קמר	קשר (קדרו שמים).	כולי	כל.
עיבא	עבים (עננים עבים).	אסתנא	רוח צפונית.
לייטי עלה	מקללים על כך.	מגליא להו לשמיא	מגלה את השמים.
מערבא	ארץ ישראל.	פליגי	חלוקים.
מחזי	נראה.		
כמאן דסגיד	כמי שמתחזה.		
קשתא	קשת.		
ברוכי	לברך.	תנו רבנן	שנו חכמים.
במתניתא תנא	בברייתא שנה.	אימת	אימתי.
הלכך	הואיל וכך.	הוי	הוא, יהא.
נימרינחו לתרוייהו	יאמרם שניהם.	שנין	שנים.
אמז	כלום?, וכי?	והדר	ואחר כך.
אמרן	אמרנו.	אורתא	ערב.
השתא	עכשיו.	תלת	שלוש (יום שלישי).
נינהו	הם.	נגחי	לילי, אור ל-.

דף נ"ט:

שפירתי ברכות

ברכות דף נ"ט:

בר	בן.	אימא	אמור.
אנשרא	על גשר.	חלבך	הואיל וכך.
האידנא	עכשיו.	נימרינהו לתרוייהו	יאמרם שתייהם.
שנייה	שנוה.	קשיא	קשה.
פרסאי	פרסיים.	הא	הרי, זאת.
לעיל	למעלה.	שמע משמע	שמע.
מאי	מה.	חזא מחזי	רָאָה.
האי	זה.	היינו	זהו.
חריפי	חריפים.	תנן	שנינו.
בני מחוזא	אנשי מחוזא.	אידי ואידי	אלו ואלו.
מיא	מים.	חזי מחזי	נראה.
דגלת	חדקל.	אתא	בא.
גיחוריי	גחורים (אדומים).	פורתא	מעט.
משמשי	משמשים.	טובא	הרבה.
יממא	יום.	איבעית אימא	אם תרצה לומר.
ניידי עינייהו	נעות עיניהם.	אית	יש.
דיירו	דרים.	ליה	לו.
ואמרי לה	ויש אומרים.	ארעא	קרקע, אדמה.
מתניתא	ברייטא.	לית	אין.
תנא	שנה.	תניא	שנויה.
הכי	כך.	היכא	היכן.

שפירתי ברכות

ברכות דף ס'.

אחרינא	אחר.	הא	הרי, זאת.
בהדיה	איתו, עימו.	מיפלגי	נחלקו.
התם	שם.	ליפלגו	יחלקו.
נמי	גם.	היתרא	היתר.
איכא	יש.	ליה	לו.
ניחא	נוח.	היכי דמי	כיצד, באיזה אופן.
תא שמע	בוא שמע.	שקל ברקא	נטל שטפון.
אחי	אחים.	בארעיה	באדמתו, בקרקעו.
ירתי	יורשים.	טבא	טובה.
		לדידיה	בשבילו.

מסקא ארעא שירטון

מעלה הארץ שרטון.

שבחא	משביחה.
השתא	עכשיו.
מיהא	מכל מקום.
אשבח	מצא.
אי	אם.
מלכא	מלך.
שקיל	לוקח.
מיניה	ממנו.
מתני רחמי	מועיל רחמים.
מתיב	משיב (מקשה).

דף ס'.

כי	כש-.
איכא דאמרי	יש אומרים.
מיתיבי	משיבים (מקשים).
בשלמא	בשלום (מובן).
לישנא	לשון.
קמא	ראשון.
בתרא	אחרון.
מאן	מי.
נמי	גם.

שפירתי ברכות

ברכות דף ס'

מאי	מה.	חמאה את	חוטא אתה.
אי בעית אימא	אם תרצה לומר.	כתיב	כתוב.
תניא	שנויה.	שקיל ואזיל	נושא והולך.
מי	וכי.	אתנח	נאנח.
בריה	בנו.	בעי	רוצה.
הבא	כאן.	ההוא גברא	אותו איש.
עסקינן	אנו עוסקים.	לאתויי	להביא.
תנו רבנן	שנו חכמים.	אנפשיה	על עצמו.
היכי	איך.	לית לן בה	אין לנו בה.
דרשת	תדרוש.	זימנין	פעמים.
האי	זה.	מתרמי	מזדמן.
קרא	פסוק.	איניש	אדם.
רישיה	ראשו.	יליף	ילמד.
סיפיה	סופו.	זכותא	זכות.
מדריש	נדרש.	לימא	יאמר.
תלמידא	תלמיד.	חבי	כך.
הוה	היה.	לפתח פומיה	יפתח פיו.
אזיל	הולך.	תנא	שנה.
בתריה	אחריו.	משמיה	משמו.
שוקא	שוק.	קראה	פסוק.
חזייה	רָאָהוּ.	היינו	זהו.
מפחיד	מפחד.		

שפירתי ברכות

ברכות דף ס':

אהדר	החזיר.	הכי	כך.
להו	להם.	דלמא	שמא.
כי נפיק	כשיוצא.	שבקי	עוזבים.
על לבי בני	נכנס לבית המרחץ.	ליה	לו.
אפחית	נפחת (נשבר).	אזלי	הולכים.
בי בני	בית המרחץ.	כי	כש-.
מתותיה	מתחתיו.	נפיק	יוצא.
אתרחיש	נעשה, ארע.	מאי	מה.
ניסא	נס.	חתים	חותם.
קם	עמד.	שוינהו	עשאם.
עמודא	עמוד.	בולי עלמא	כל העולם.
שוזיב	הציל.	קצירי	חולים.
חד	אחד.	חלבך	הואיל וכך.
גברי	אנשים.	נמרינהו לתרוייהו	יאמרם שתיהם.
בחד אבריה	בזרועו האחד.	מתער	מתעורר.
תני דבי	שונה מבית מדרשו של-.	שמע	שומע.
כי קאי	כשעומד.	תרנגולא	תרנגול.
דף ס':			
לימא	יאמר.	פתח עיניה	פותח עיניו.
אינש	אדם.	תריץ ויטיב	מתישר ויושב.
		לביש	מתלבש.
		זקיף	מזדקף.

שפירתי ברכות

ברכות דף ס':

נחית	יורד.	תנא	שנה.
ארעא	ארץ, קרקע.	משמיה	משמו.
מסגי	הולך, מהלך.	עבד רחמנא	עושה ה'.
סיים מסאניה	נועל נעליו.	למב עבד	לטוב עושה.
אסר המייניה	חוגר חגורו.	כי הא	כמו.
פרים סודרא	פורס סודר.	הוה	היה.
רישיה	ראשו.	אזיל	הולך.
מעטף	מתעטף.	אורחא	דרך.
מנח	מניח.	ממא	הגיע.
אדרעיה	על זרועו.	החיא ממא	אותה עיר.
ארישיה	על ראשו.	בעא אשופיזא	ביקש מקום לינה.
משי ידיה	נוטל ידיו.	יהבי	נתנו.
משי אפיה	רוחץ פניו.	מב	טוב.
אילימא	אם תאמר.	אזל	הלך.
תנן	שנינו.	בת בדברא	לן בשדה.
לקבולינהו	לקבלם.	בהדיה	אתו, עימו.
קרא	פסוק.	חמרא	חמור.
בר	בן.	שרגא	נר.
הכא	כאן.	אתא	בא.
רבנן	חכמים.	זיקא	רוח.
אמרי	אומרים.	כבייה	כיבהו.

שפירתי ברכות

ברכות דף ס"א.

שונרא	חתול.	נמי	גם.
אכליה	אכלו.	דו	שני, שתי.
ביה בליליא	בו בלילה.	חד	אחד.
גייסא	גדוד.	בשלמא	בשלום (מובן).
שבייה למתא	שבה את העיר.	מאן	מי.
להו	להם.	היינו	זהו.
אמרי לבו	אמרתי לכם.	אברי	נברא.
		מעלי שבתא	ערב שבת.
		אילימא	אם נאמר.
		תניא	שנויה.
בר	בן.	רישא	ראש.
מאי	מה.	והדר	ואחר כך.
כתיב	כתוב.	רמי בתיב	הטיל כתובים (שקשים זה על זה).
מתקיף לה	מקשה על כך (מכח סברה).	ואיתימא	ויש אומרים.
לית	אין.	קליעתא	קליעה (של-שערות).
יצרא	יצר.	בנייתא	קבוצה.
הא	הרי, זאת.	ואמרי לה	ויש אומרים.
חזינן	אנו רואים.	מתניתא	ברייטא.
מוקא	מזיקה.	תנא	שנה.
נשכא ובעמא	נושכת ובוועטת.	הי מינייהו	איזה, מי מהם.
אי	אם.		

דף ס"א.

שפירתי ברכות

ברכות דף ס"א:

סני	הלך, מהלך.	ליה	לו.
מסתברא	מסתבר.	שביק	הניח.
נברא	איש.	מר	אדון, רב, אדוני, רבי.
תנו רבנן	שנו חכמים.	חיי	חיים.
גבי	אצל, ב-.	איברי	נברא.
הכי	כך.	עלמא	עולם.
הבא	כאן.	רשיעי	רשעים.
בי רב	תלמיד (תינוקות של בית רבנן).	גמורי	גמורים.
אמרן	אמרנו.	צדיקן	צדיקים.
דרי	נושא.	לירע	ידע.
מיד	כלום, משהו.	אינש	אדם.
לית לן בה	אין לנו בה.	בנפשיה	בעצמו.
ליבא	אין.	תנו רבנן	שנו חכמים.
פתחא אחרינא	פתח אחר.	איתמר	נאמר.
איכא	יש.	נמי	גם.
רכיב חמרא	רוכב על חמור.	בריה	בנו.
מנח	מניח.	בר	בן.
		הכי	כך.
		חיינו	זהו.
תנא	שנה (פתיחה לבריייתא).	תנא קמא	תנא ראשון.
תניא	שנויה (בבריייתא).	איכא בינייהו	יש ביניהם.

דף ס"א:

שפירתי ברכות

ברכות דף ס"ב.

תניא אידך	שנויה (בברייתא) אחרת.	פומיה	פיו.
הווי	היו.	שריף תבשילא	טעם תבשיל.
שריין	מוטלות (מונחות, נתונות).	הבא את	כאן אתה.
אזל	הלך.	פוק	צא.
שרנהו	הטיל אותם (סדרם).	אורח ארעא	דרך ארץ.
על	נכנס.	בר	בן.
תרצנהו	ישקם.	כתנאים	כתנאים (שנוי במחלוקת תנאים).
מאן	מי.	ההוא	אותו.
האי	זה.	הוה	היה.
אנא	אני.	כי	כש-.
סבירא לי	אני סבור.	הווי	היו.

דף ס"ב.

תניא	שנויה (בברייתא).	יממא	יום.
ליה	לו.	מתזקי	נזוקים.
על	נכנס.	חד	אחד.
גנא	שכב.	לחודיה	לבדו.
תותיה פורייה	תחת מטתו.	אמרי	אמרו, אומרים.
שמעיה	שקעו.	להו	להם.
דמי	דומה.	רבנן	חכמים.

שפירתי ברכות

ברכות דף ס"ב.

מסתפיתו	מפחדים.	מנחא	מניחה.
אנן	אנו, אנחנו.	ידא	יד.
גמירינן	למדנו, אנו למדים.	ארישיה	על ראשו.
צניעותא	צניעות.	מתני	מְשָׁנָה, לומד.
שתיקותא	שתיקה.	חבי	כך.
יסורי	יסורים.	מיתבי	משיבים (מקשים ממקור תנאי).
מבעי רחמי	בקשת רחמים.	תא שמע	בוא שמע.
מרבא	מגדלת.	שאני	שונה.
אמיה	אמו.	אקילו בהו	הקילו בהם.
אמרא	כבש, טלה.	מאי	מה.
למיעל בהדיה	לכנס עמו.	לדידיה	עצמו.
לרביא	תגדל.	חוי	רואה.
גדיא	גדי.	ספדנא	ספדן.
מיחלף	מתחלף.	נחית	ירד.
מקמי	לפני.	קמיה	לפני.
דהוי	שנהיה.	האי	זה.
רישא	ראש.	עיילת בהדיה	נכנסת עמו.
מקרקשא	מקשקשת (משמיעה קול).	ידעת	אתה יודע.
אמנוזא בלקנא	אגוז בספל.	אי	אם.
בתר	אחר.	נפקא	יוצאת.
עבדא	עשתה.	מיניה	ממנו.
כוותא	חלון.	תנו רבנן	שנו חכמים.

שפירתי ברכות

ברכות דף ס"ב:

איני	כך היא?	הני	אלו.
תו	עוד.	מהני	מאלה (מקצתם).
אזיל	הולך.	חרשי דחרשא	כשפים של מכשף.
ליליא	לילה.	חרשי דחרשתא	כשפים של מכשפה.
שמעיה	שמשו.		
דוכתא ברחובה דמתא			
מקום ברחובה של עיר.			
מאן	מי.	תניא	שנויה (בברייתא).
איכא	יש.	אסטמא לפרזלא	פלדה לברזל.
חבריא	החברים.	הוה	היה.
בעינא למפני	רצוני להתפנות.	מזבן מילי	מוכר דברי (חכמה).
לא תימא	אל תאמר.	דינרי	דינרים.
אימא	אמור.	עד דכפנת	עד (כל זמן) שאתה רעב.
תימא	תאמר.	צחית שתי	אתה צמא שתה.
גופא	גוף (הסוגיה).	רתחא קדרך	רותחת קדרתך (נקביו).
נמי	גם.	קרנא קריא	קרן קוראת.
אספמא	(מקום רחוק).	בר מזבין	בן המוכר.
אנשי	שכח.	תאני	תאנים.
יתיב	ישב, יושב.	אבוך	אביך.
תקנתיה	תקנתו.	זבין	מכור.
כי קאי	כשעומד.	להו	להם.
לימא	יאמר.	רבנן	חכמים.

דף ס"ב:

שפירתי ברכות

ברכות דף ס"ב:

כש-, כאשר.	להך גיסא	לצד זה.	בי
אתם עולים.	דלמא	שמא.	עייליתו
בשבילי דמחוזא	יתבי	יושבות.	
בשבילים של (העיר) מחוזא.	נשי	נשים.	
למזיק	אורח ארעא	דרך ארץ.	
בזה	לאסתכולי בהו	להסתכל בהם.	
חקלא	על - נכנס.		
תחזו	תנן	שנינו.	
אתא	אלמא	הרי ש-.	
נחר	החוא פרסאה	אותו פרסי.	
ליה	דחקיה	דחפו.	
אכבא	דרקונא	דרקון (נחש).	
ליעול	שממיה לכרכשיה	שמטו לחלחולת שלו.	
מר	קרי עליה	קרא עליו.	
בתר	מיבעי ליה	צריך לומר.	
נפק	מאי	מה.	
השתא	בתיב	כתוב.	
עיילת	תנא	שנה (פתיחה לברייתא).	
גמרת	מנינהו	מנה אותם.	
מילי	שקל	לקח, נטל.	
דברים, עניינים.			
כך.			
כש-, כאשר.			
אתם עולים.			
בשבילי דמחוזא			
בשבילים של (העיר) מחוזא.			
למזיק			
בזה			
חקלא			
תחזו			
אתא			
נחר			
ליה			
אכבא			
ליעול			
מר			
בתר			
נפק			
השתא			
עיילת			
גמרת			
מילי			
דברים, עניינים.			
כך.			

שפירתי ברכות

ברכות דף ס"ג.

מיניחו	מהם.	אמינא	אני אומר.
חתניה	חתנו.	נימא	נאמר.
משמיה	משמו.	הכא	כאן.
פליגי	חולקים.	לחומרא	לחומרה.
חד	אחד.		
מסתברא	מסתבר.		
מאן	מי.		
בריה	בנו.	אימא	אמור.
אינש	אנשים.	לילפא	ללמד אותה.
אדמקיפנא	עד שאני מקיף.	שרי	מותר.
אדרי	על שורות בתים.	אדיליף	עד שלומד.
איעול	אכנס.	נילף	ילמד, נלמד.
בהא	בזו.	כי	כמו.
שריא	מותרת.	קפיד	מקפיד.
מידי דהוה	בדומה ל-.	אינש	אדם.
שרי	מותר.	מאי	מה.
ואמרי לה	ויש אומרים.	וכי תימא	שמה תאמר.
אדיליף	עד שלומד.	דעתיה	דעתו.
נילף	נלמד.	נפשיה	נצמו.
תנא יליף	התנא לומד.	תא שמע	בוא שמע.
את אמרת	אתה אומר.	ליה	לו.
אנא	אני.	האי	זה.

דף ס"ג.

שפּרתי ברכות

ברכות דף ס"ג:

קרא	פסוק.	בריה	בנו.
רישיה	ראשו.	סמיד	סמוך.
סיפיה	סופו.	כתיב	כתוב.
מדריש	נדרש.	הוה	היה.
תניא	שנויה (בברייתא).	משתעי	מְסַפֵּר.
מאי מעמא	מה הטעם.		

דף ס"ג:

בר	בן.	בשלמא	בשלום (מובן).
זלת	הוזלה.	לחומרא	לחומרה.
קבוץ	הזדרז.	חיבי	איך.
מינה	ממנה.	הוי	הוא, יהא.
אתר	מקום.	הא	הרי, זאת.
לית	אין.	תניא	שנויה (בברייתא).
גבר	איש.	סברי	סוברים, חושבים.
תמן	שם.	כי חיבי	פְּדִי.
הוי	הָיָה.	נגדרו	יגררו, ימשכו.
שמע מינה	למד ממנה.	בתריה	אחריו.
אית	יש.	תנו רבנן	שנו חכמים.
תהוי	תהיה.	איכא	יש.
פשיטא	פשוט.	אמרי	אומרים.
מחטא דתלמודא	מחט של סדקית (שבה תופרים הקרעים).		

שפּרתי ברכות

ברכות דף ס"ד.

שעה.	שעתא	זהו.	חיינו
שם.	התם	כתוב.	כתיב
בעל חטים.	מרי חטיא	בנו.	בריה
אמרו, אומרים.	אמרי	מה.	מאי
לו.	ליה	כאן.	הכא
כְּלָדִים (חוזים בכוכבים).	כלדאי	שם.	התם
אתה מולך, תמלוך (תהיה ראש ישיבה).	מלכת	אם תרצה לומר.	איבעית אימא
שתי, שטים.	תרתין	בבית מדרשו של רבי	דבי רבי
שנים.	שנין	שנינו.	תנן
עשרים.	עשרין	בן.	בר
וחצי.	ופלגא	דף ס"ד.	
אותם שנים.	הנך שני		
אמן (מקיד דם) לביתו.	אומנא לביתיה		
מה.	מאי	כתוב.	כתיב
בן.	בר	הוצרכה.	אצטריכא
		להם.	להו

הדרן עלך מסכת ברכות

[נחזור עליך מסכת ברכות]

תם ונשלם תרגום המילים
שפתי ברכות לחי העולמים.